The image shows the front cover of an old book. The main part of the cover is decorated with a marbled paper pattern, featuring swirling, organic shapes in shades of dark brown, black, and olive green. To the left, there is a vertical strip of dark green material, likely the spine or a half-binding. In the bottom-left corner, there is a small, white, rectangular label with black text.

PA
810
076
1929
GTU
Storage

Prov. Californiae

A.M.C.

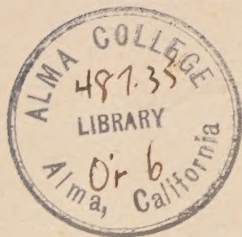
487.35

OR 6

^{JOHN}
J.-J. O'ROURKE S. J.

ADNOTATIONES in Linguam Novi Testamenti

1929

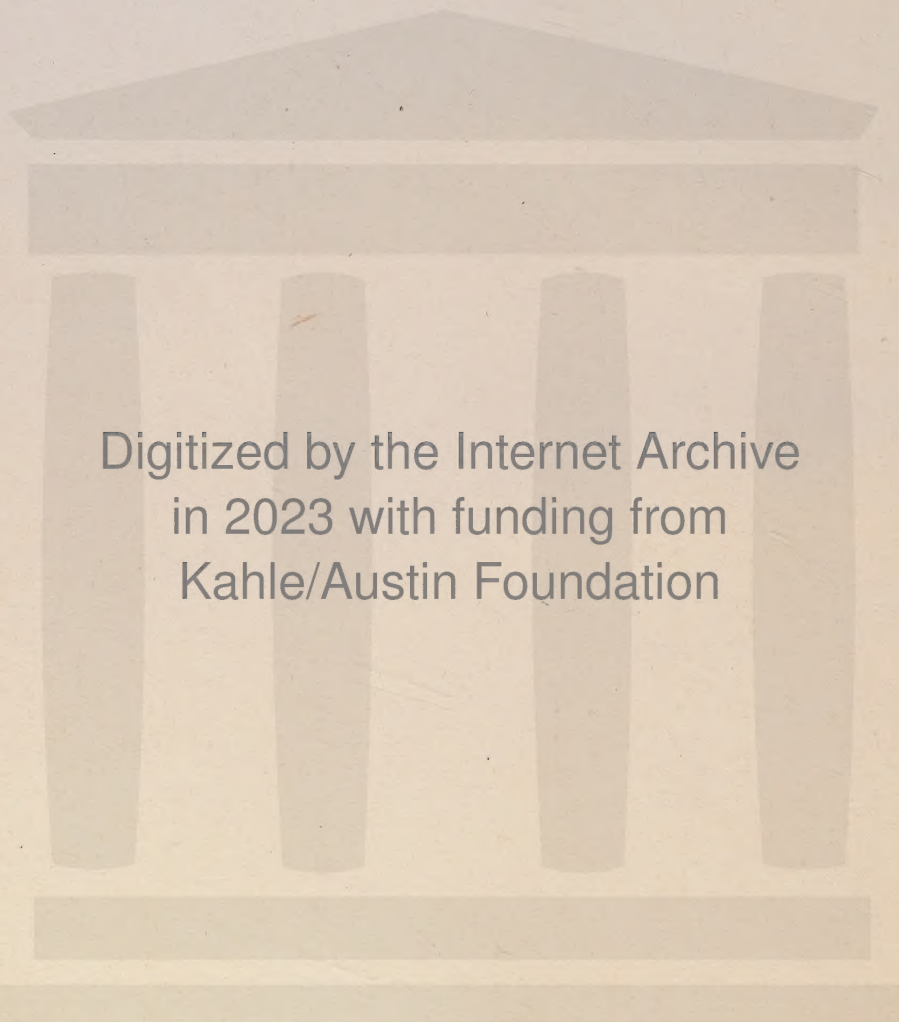
PONTIFICIO ISTITUTO BIBLICO

Piazza della Pilotta, 35

ROMA - I

PA
810
876
1929

PA810
076
1929

Digitized by the Internet Archive
in 2023 with funding from
Kahle/Austin Foundation

Adnotationes in Linguam Novi Testamenti.

PRIMA DECLINATIO.

1. Nomina substantiva in - ρᾶ et participia in - υῖᾶ accipiunt gen. et dat. in - ης, η vice - ας - α (sequuntur δόξα).

μαχαίρης L. 21, 24; - η 22, 49; A. 12, 2. —

πλημμύρης L. 6, 48; πλώρης A. 27, 30. —

Σαπφείρη A. 5, 1. (Cf. Moulton II. II 118 de ll. Mss.).

Papyri: μαχαίρης P. Tebt. I. 112. 45 (112^a) - η I. 16. 14 (114^a).

μαχαίραι (dat.) P. Pae. 12. 15 (157^a).

μοίρης P. Lond. I. p. 134. 58 (138^p).

συνειδυίης A. 5, 2 (ἐπιβεβηκυίης 1. Sam. 25, 20).

Papyri: καθηκυίης P. Lond. I. p. 29. 5 (161^a).

εἰδυίης P. Amh. II 104. 16 (125^p).

Adiectivum στεῖρᾶ retinet - ας - α L. 1, 36 (πρὸς στεῖρᾶ = noua forma fem. v. M. II. II 118; class. - ος - ον).

2. Nonnulla nomina propria (e conuerso) vice - ης - η, accipiunt - ας, α. Μάρθας J. 11, 1; Λύδδας A. 9, 38.

3. Contra nomina contrahitur Χρυσᾶν vice Χρυσῇν

Ap. 1, 13 & A. C. Fidetur assimilari αὐτῇ ἀργυρᾶν.

P. Lond. 124. 26 (1^v/_v)^p Χρυσᾶν ἢ ἀργυρᾶν, et vice versa

P. Leid. W. XXIII. 22 (11/III)^p Χρυσῆν ἢ ἀργυρῆν.

II. SECUNDA DECLINATIO.

1. Declinatio Attica obsolescit

(νεώς - νεώ - νεῶ - νεών)

ναός - ναοῦ - ναῶ - ναόν

a) λαός *L.* 1, 10; ναός *L.* 1, 21; *P. Oxy. X.* 1256. 14. (282^p).

Fere semper λαός et ναός. (v. Maurel p. 259).

b) ἄλων (ῆ) - ωνος, *vice* ἄλως - ω *Mt.* 3, 12; *L.* 3, 17.

(ἄλως - ω - ω - ων *in LXX et par.*).

Superesse videntur: ἔλεως (*v. l.* ἔλεος) *Mt.* 16, 22.

ἀνώγεων (*v. l.* - αιον *et* - εον) *Mc.* 14, 15; *L.* 22, 12.

2. Substantiva contracta masc. gen. transiunt in 3^{am}

decl. (sequuntur βοῦς - βοός, βοί, βοῦν, βοῦ).

νοός *Ec.* 4, 23; νοί *R.* 7, 25; πλοός *A.* 27, 9.

NB. Χοῦς (ὁ *et* ῆ). *Congius*: μεπουα λιμουίς - οός - οί - οῦν

Χοῦς (ὁ *et* ῆ). *Agger*: κυπιυς - οῦ - ῶ - οῦν *et postea*

- οός - οί - οῦν. *I. M. A.* 3. 248 (II)^a. *Ita fortasse incipit nova declinatio.*

3. Non contrahitur ὀστέον in plurali.

ὀστέα *L.* 24, 39; ὀστέων *Mt.* 23, 27; *L.* 11, 22.

III. TERTIA DECLINATIO.

1. Nominativus

Novae formae:

a) ὠδίν - *in nom. ex assimil. ad alios casus.*

ὠδίς (-ίν) - ἴνως - ἴνι - ἴνα

ὠδίν - 1 *Th.* 5, 3. *LXX* - *Isaiae* 37, 3

B. G. U. 994 II. 11 (113^a) εὐθύριν (-ινος)

Apoc. Petr. 7: ἀκτίν

- β) Ἐλαιῶν - ὄνος *A.* 1, 12; fortasse assim. ex gen.
 plur. ἐλαιῶν (ex ἐλαία). Ita *B. G. U.* I. 37. 5 (51^p),
I. 50. 6 (115^p). *G. L.* 19, 29; 21, 37. *Saepiss. in rarp.*
 (30 ieo), inter (I et III)^p; v. *M.* p. 49 et notam.
- γ) ἀλεεῖς loco ἀλιεῖς; plur. nom. et accus. hell. esse
 ἀλιεύς *L.* 5, 2; *Mt.* 4, 18.
- δ) συγγενίς *L.* 1, 36 nom. fem. hell. συγγενής. *Classici:*
soluti subot. in - της et - εως admittunt talem
formam; προφήτις, ex προφήτης,
βασιλῖς ex βασιλεύς.

2. Genetivus

- α) πηχῶν *Jo.* 21, 8; vice Att. πήχεων, sive forma Ionica
 πηχέων contracta, sive assim. in formam neutri
 in - ος. γένος - (έων) ὦν. *Semper in rarp.*
- β) ὀρέων *Ap.* 6, 15, χειλέων *H.* 13, 15 non contrahuntur.
 Ita LXX.
- γ) βαθέως *L.* 24, 1; vice - έος ex adiect. in - υς.
 πραέως 1 *P.* 3, 4 (K B), vice - έος ex πραύς.
Attici πρᾶος - ου (v. *Jo.* s. v.).

3. Nominus

- α) γήρει *L.* 1, 36; *Gen.* 15, 15.
 γῆραις - αος(ως) - αι(α) *Attici.*
 - ους 3 *Reg.* 15, 23; *Clem.* 1 *Cor.* 63, 3
 - ει *Clem.* 1 *Cor.* 10, 7 (v. l. α).
- β) συγγενεῖσιν *L.* 2, 44; *Mc.* 6, 4. = συγγενέσιν,
 e συγγενής vel e vocab. recent. συγγενεύς.

4. Accusativus

- α) κλείς accipit in sing. κλείν (*Class.*) *Ap.* 3, 7.

κλεῖδα *L.* 11, 52; *P. Oxy. I.* 113. 3.

in plur. κλεῖς. *Class. Ar.* 1, 18

κλεῖδας *Mt.* 16, 19 (= *claves*).

β) *Accus. plur.*

i) *Κῆρος in -υ*: (-*υας loco -υς*).

στάχυας *L.* 6, 1 (στάχυς - *Exod.* 22, 6; *Mt.* 23, 24).

βότρυας *Ar.* 14, 18; ἰχθύας *Mt.* 14, 17.

ii) *Κῆρος in -ευ*; *omnes voces in -ευς in N. C.*

postulant accus. in -εις loco εας: γραμματεῖς

Mt. 23, 34; γονεῖς *L.* 2, 27; *P. Pal.* 15, 38 (120^a);

ἱερεῖς *L.* 6, 4; *P. Tebt.* I. 5. 62 (118^a).

iii) *Κῆρος in -ου*.

βόας *vice βοῦς*. *Jr.* 2, 14.

iv) τέσσαρες *A.* 27, 29 *in K*; *Jr.* 11, 17 *K D*: *sacer in osbais. - vice τέσσαρας*.

P. Oxy. II. 280. 5 (88-89^p). βροχὰς τέσσαρες,
quattuor inundationes.

v) *In aliquibus codicibus -υ adiungitur vocali finali accusativi ut* Χεῖρα -*υ* *Jr.* 20, 25; 1 *P.* 5, 6.
P. Oxy. I. 119. 7 (11^m)^p. *Q* Χεῖραν *in B. G. U.* 423 (II)^p;
ἀσεβῇ -*υ* *A.* 4, 5. *in K D*, συγγενῇ -*υ* *A.* 16, 11 *in A B D*,
ἀσφαλῇ -*υ* *A.* 6, 19 *in A C D*, ἀστέρα -*υ* *Mt.* 2, 10 *in K L*,
sive propter assimilationem ad accus. primae declinationis, sive negligentia scribarum. Ratio in B. - *Invenitur in documentis non lit. pap.*

5. Vocativus

Eadem forma ac nominativi nonnunquam ad-
mittitur.

θυγάτηρ Mc. 5, 34; πατήρ Jh. 17, 21, 25;
 ὁ πλήρης A. 13, 10, vice - ες (vel indeclin.)
 μήτηρ - B. G. U. 3. 846. 10 (II)^P, (non litt.).

- NB: 1. ἔρις in nom. plur. ἔρεις ut v. l.; in 2 C. 12, 20; accus.
 C. 39. G. G. 5, 20; ἑριδες 1 Cor. 1, 11.
 2. ἄλας ατος (τό); forte noua forma vice ἄλς (ὁ) ex
 accus. plur. ἄλας (class.), et declinatur ut τέραις
 L. 14, 34; C. 4, 6.
 ἄλς (ὁ). ἄλί Mc. 9, 49 κα.; ἄλα Mc. 9, 50 κ.
 ἄλα (τό), L. 14, 34 κ. D.; fortasse ἄλα (τό) Mc. 9, 50.

IV. VARIATUR DECLINATIO: „Heteroclisio”

1. *Facillant inter 1^{am} et 2^{am} declinationem*
 α) Γομόρρας (ή) 2 P. 2, 6. Γομόρροις (τά) Mc. 6, 11 in A N.
 Λύστραν (ή) A. 14, 6. Λύστροις (τά) A. 14, 8.
 Ἱεροσόλυμα (ή) Mt. 2, 3. Ἱεροσόλυμα (τά) Mt. 2, 1.
 ἡ θεά A. 19, 27. P. Gebt. 1. 6. 38 (140^a).
 ἡ θεός A. 19, 37 λεπτιμῶς λεηστῶν μοι θεα civitatis
 β) *Composita cum - αρχειν (in accusativa posite).*
 ἑκατόνταρχος Mt. 8, 5: Θεοῦ B. G. U. 283 (II)^P
 ἑκατοντάρχης A. 10, 1; Θεο. B. G. U. 436 (II/m)^P.
 Praevalet in N. G. forma in - αρχης (1^a decl.):
 L. 3, 19; 2 C. 11, 32; H. 7, 4. χιλίαρχος, tamem ubique
 (v. Moulton. Class. Review XV p. 34).
 2. *Facillant inter 2^{am} et 3^{am} declinationem.*
 Formae in - ος, quae in 2^a declinat. sunt
 masc. generis et in 3^a neutri.
 τὸ ἔλεος (v. ὁ ἔλεος) unica forma in N. G.
 (Lxx fere ubique), L. 1, 50.

τὸ ζῆλος (v. ὁ ζῆλος) 2 C. 9, 2 K B 33.; Ph. 3, 6 K B 9.
 (LXX - λαο ὁ). Ign. αὐθιχάλλ. Cf. etiam
 Clem. Rom. 1 Cor. 6, 1. ὁ ζῆλος Jo. 2, 17 etc. τὸ ἦχος,
 gen. ἦχους (alii WH. ἡ ἡχώ, οὗς) L. 21, 25. ὁ ἦχος A. 2, 2.
 τὸ πλοῦτος 2 C. 8, 2; Ph. 4, 19 etc. LXX (octies in Paulo;
 Mgr.). ὁ πλοῦτος R. 9, 23.

NB: σάββασιν L. 4, 31 etc.: dat. 3^{ae} declin.

σαββάτοις Mt. 12, 1. B: dat. 2^{ae} declin.

δάκρυον (τό) - dat. plur. δάκρυσιν L. 7, 38. Attici ali-
 quoties e δάκρυ.

3. Vacillant inter 1^{am} et 3^{am} declinationem.

τὸ νῆκος 1 C. 15, 55; Mt. 12, 20 B. G. U. IV. 1002. 14 (55^a)

ἡ νίκη 1 Jo. 5, 4 Class.

τὸ δίψος 2 C. 11, 27. δίψει (Ken.), v. l. δίψη B.

V. VARIATUR GENUS

ὁ λίθος (vice ἡ) 1 C. 3, 12: ὁ ὕαλος (vice ἡ) Apr. 21, 18 - Gemma.

ὁ ζυγός Mt. 11, 30 (class. pleumque τὸ ζυγόν).

ὁ νῶτος R. 11, 10 (λαο Attici) - (τὸ νῶτον class.).

ὁ βάτος (vice ἡ) Mc. 12, 26: (forte genetivus ex
 τὸ „βάτος“ sc. locus de cubo.) Aristoph. Tu. 593.

ἡ βάτος L. 20, 37: A. 7, 35; Rom. Od. 24. 230.

ὁ ληνός (τοικίαι) Apr. 14, 19; LXX. Jo. 63, 2. solium.

ἡ ληνός Apr. 14, 19. (class.): Apr. 14, 20.

ὁ λιμός L. 4, 25 P. Par. 22 (II)^a.

ἡ λιμός L. 15, 14; A. 11, 28 P. Par. 26 (II)^a. (Cf. Moulton p. 60).

NB: αὕτη Mc. 12, 11; Mt. 21, 42 e LXX πᾶς.

NOMINA PROPRIA.

1. *Semitica.* In LXX. v. *Θακκεσαν* Gr. 160; *Moulton-Honard* II. ij, 143 sq.: eadem fere norma valet pro N. C.
Nomina quae hebraice finiunt

a) - in consonante: immutata manent. v. *Genealogiam* Mt. 1, 1-16; L. 3, 23-38. Uamem cf. *Σαλώμη* *סלומי* Mc. 15, 40.

b) - in vocali, praesertim *נִי* - generatim sequuntur 1^{ae} declinationem.

i) *Feminina* nullâ novâ formâ indigent:

Ἀννα - ας - α

ii) *Masculina*: assument terminationem in -ίας, (-ας primum), et declinantur ut *Νικίας*

Βαραχίας - ίου - ία - αν *נִי*

NB: *Ἠλείας* - α (*gen. δ B*) L. 1, 17; - ου (*A C D*).

Ἠλείου - L. 4, 25 (*indeclin. ?* *נִי*).

Aut *hellenice* fiunt, et adiunctâ et novam classem 1^{ae} declinationis constitutunt in

-ας *Ἰούδας* - α - α - αν *נִי*

Καϊάφας - α - α - αν

-ης *Μανασῆς* - ῆ *נִי*, *נִי*

-εις *Λευεῖς* (*Λευεῖ*) - εῖ - εῖ - εῖν *נִי*

-ους *Ἰησοῦς* - οῦ - οῦ (*ol LXX*) - οῦν *נִי*

NB: 1. *Σολομῶν* - ὦντος (= *Ξενοφῶν* - ὦντος) *נִי*

A. 3, 11 K A B C. 33, 5, 12.

- ὠνος *A. 3, 11 D E. 5, 12 B D E F.*

2. *Μωσῆς* (- ὡσῆς), ἕως, εἰ et ἦ, εἰα et ἦν.

2. *Latina*

a) 1^a et 2^a declinatio sine negotio in eandem classem Graec. transiunt. Masc. in -α fiunt -ας. Ἀκύλας (-α, gen. in par.); Ἀδρίας (α dat.).

b) 3^a declin. -ens in -ης: Κρήσης, Πούδης (nom.) Κλήμεντος (gen.).

3. *Formae hypercoristicae communes sunt.*

Ἀντίπας = Ἀντίπατρος *Op.* 2,13.

Ζηνᾶς = Ζηνόδωρος *Ἦ.* 3,13.

Ἀρτεμᾶς = Ἀρτεμίδωρος *Ἦ.* 3,12.

Λουκάς = Λουκανός (vel Λουκιος) *C.* 4,14; *Phil.* 24.

Ἀπολλῶς = Ἀπολλώνιος (vel Ἀπολλόδωρος)

Al. 18,24; *Al.* 19,1 in gen. ὦ: accus ὦ καὶ ὦν,
- (Moulton -ώς -ώ -ών καὶ ὦ).

NB: Κῶς (ή) - ὦ (gen. non in *N. Ἦ.*) - Κῶν vel Κῶ *Al.* 21,1.

VII. ADJECTIVA.

A. Simplicia. 1. *Nonnulla* (ut etiam in class.)

mittunt 2 et 3 terminationes.

ἡ ἔτοιμος *Mt.* 25,10 ἡ μάταιος *Ja.* 1,26

ἡ ἐτοίμη 1 *P.* 1,5. ἡ ματαία 1 *P.* 1,18.

2. *Nonnulla habent* 2 ubi class. 2 et 3.

ἡ ἔρημος *Al.* 1,20; ἡ κόσμιος 1 *Ἦ.* 2,9 καὶ *Al.*

ἡ φρόνιμος *Mt.* 25,2; ἡ ὠφέλιμος 1 *Ἦ.* 4,8.

ἡ οὐράνιος *L.* 2,13; ἡ αἰώνιος *Mt.* 25,46.

NB: ἡ φλύαρος 1 *Ἦ.* 5,13; class. subst. ὁ φλύαρος.

B. Composita.

Classici plerumque ος - ος - ον; *N. Ἦ.* etiam ος - η - ον
N. Ἦ. ἐκλεκτή 2 *Ja.* 13. (forte 2 *Ja.* 1), παραθαλασσία

videtur in N. C.

2. *continet in se notionem comparativam*; e. g. περισσός *excellens in sensu compar.* = πλείων *in Mt. 5, 37; 27, 23* (περισσῶς ἀντιβ.). Cf. *compar.* περισσοτέρως *Ph. 1, 14.*

NB: ὑπερεκπερισσοῦ - ἀντιβ. πλεον, πλείον, μᾶλλον. 1 *Th. 3, 10; 5, 13 - ὧς.*

B. Forma Comparativa

NB: -τερος *comparatio forma quatuor - iων*

Formae novae

1. *ae novae positiva*, sc. διπλότερος *Mt. 23, 15* et διπλός (*class. διπλοῦς*).
2. *ex comparativa*, sc. μειζότερος 3 *Jo. 4, B. G. U. 368 (VII)^p* *P. Oxy. 131 (VI)^p* πρεσβυτερωτέρα *P. B. M. 177 (I)^p*. Cf. *Moulton Class. Rev. 1901 xv*, pp. 35, 435.
3. *ex superlativa*, sc. ἐλαχιστότερος *Th. 3, 8* (ἐλάχιστοι vel minimissimus!) (cf. *P. B. M. CXXX* μεγιστότατος *infra*).

NB: i) τάχιον (*forma nova in Mt.*) *vice* ἰσχυρόν *in Jo. 20, 4* etc.
ii) ὕστερος (*posterior*) *Mt. 21, 31*: *superlativus*, *posterior* - *mus*, ἐν ὑστέροις καιροῖς 1 *Th. 4, 1.*

C. Forma Superlativa

1. *Forma in -ιστος* (sc. *forma primitiva*) *καὶ in Inscrip.*, κοινή et *ραφή*; *comparatio quatuor - τatos in N. C.* (*pleurisque in sensu intensivo non relativo*).
ἥδιστα 2 *L. 12, 9, 15.* κράτιστος *L. 1, 3* (*meus lit.*)
μάλιστα (12 *ies*) ἐλάχιστος 1 *L. 15, 9* (*vera superl. καίως*)
μέγιστος 2 *P. 1, 4.* πλείστος *Mt. 11, 20; 21, 8; 1 L. 14, 27.*
τάχιστα *U. 17, 15* ὕψιστος (13 *ies*) *σὺν πρὶ ἐκ οὐρανοῦ καὶ ἐκ*
Deo. Mc. 5, 7 etc.

2. *Forma in - τατος frequentiss. in papyris pleuromque non-
su elativo: κοινός (per accidens ut videtur) in N. C.
ἀγιώτατος Ju. 20, ἀκριβέστατος A. 26, 5.
τιμιώτατος Ap. 18, 12; 21, 11.*

NB: *Ὁ* πρῶτος ἐτ' ἔσχατος δε δυνάμιν cf. *συνταξιν.* xxx. *Γεν. 2.* ^{enl.} *h. 56.*
A. 1. 1. τὸν πρῶτον λόγον. Mt. 27. 64, ἡ ἔσχατη πλάνη

3. *Νόνα forma e suprelativo μεγιστότατος PBM. 130 (41)P.*

NUMERALIA

1. Cardinalia

a) εἷς, μία, ἓν. α) εἷς *indeclin.* εἷς κατὰ εἷς Mc. 14, 19.

εἷς καὶ εἷς Jo. 8. 9. τὸ δὲ καὶ εἷς R. 12, 5.

- *see analogia cum* ἓν καὶ ἓν: *vel*, κατὰ τοὺς ἀδ-
verbium.

β) *Ut ordinalis vice* πρῶτος. Mt. 28, 1. εἷς μίαν
σαββάτων. Mc. 16, 2; L. 24, 1.

b) δύο.. *Inflectio class.* δύο (*nom. acc.*) δυσὶν (*gen.*
dat.) *praeterit.*

N. C. δύο (*nom. gen. acc.*); δυσὶν (*dat.*)

Mt. 6, 24. (*Ionic.*).

c) τρία - *interdum indecl. in papy.*

d) τέσσαρες - τέσσαρα (*class.*).

τέσσαρες (*nom. accus.*) ἐτ' τέσσαρα, *commun.*
in κοινή.

e) ὁ *numeros* 13 ἀπὸ 19 δέκα *praecedit.* (*Ita etiam*
classici si substantivum praecedit numerale.)

ἔτη δέκα ὀκτώ L. 13, 11; Jo. 11, 18. - δέκα καὶ ὀκτώ

ἔτη L. 13, 16. - διὰ δεκατεσσάρων ἐτῶν L. 2, 1; Papy.

P. Oxy. III. 511. 8. (103^p). δέκα ἑξ. *Mgr. Cf. Moul. II. p. 171.*

2. Ordinalia

NB: *Omnia habent formam superl. praeter πρότερος et δεύτερος.*

a) πρότερος *vix non ubique credit* (τῷ) πρῶτος

b) ὁ πωτερός 13 ad 19 πωτερος *minor praecedat* (ut class.); in compositis (cum καί) solum prae se-cunda vocabuli est in forma ordinali.

Α. 27, 27 τεσσαρεσκαίδεκάτη (forma Ionica):
Αἰτια τέταρτος καὶ δέκατος.

Λ. 3, 1 πεντεκαίδεκάτῳ

3. Distributiva

Praeter terminacionem in - πλους (ad multiplican-dum) Λ. 19, 8 et - πλασίων Mt. 19, 29. Λ. 18, 30 (ad pro-ponicionem indicacionem), numerale repetitur.

Mc. 6, 7 δύο δύο. Cf. 6, 39 συμπόσια, συμπόσια

P. Oxy. I. 121. 19 (III)^r δῆσῃ τρία τρία

Λ. 10. 1 (B. ul.) ἀνὰ δύο δύο. P. Oxy. VI. 886. 19 (III)^r κατὰ δύο δύο.

X. PRONOMINA

1. Personalia

αὐτός in gen. dat. et acc. vice οὗ, οἷ, ἐ (saepissime in Mt.).

2. Reflexiva

ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ sc. propositi. person. addito
αὐτοῦ *intentione*.

a) Sing. ἐμαυτὸν Jo. 14, 21; σεαυτῷ Α. 16, 28; ἑαυτῷ Λ. 18, 4.

i) = 2^a persona

ἑαυτοῦ semel saepe vice σεαυτοῦ Jo. 18, 34. Α.

P. Tebe. I. 18, 5 (114^a) τὰ ἐνοφειλόμενα ἑαυτῷ (tibi).

Κα in aliquibus codd. in Mc. 12, 31; L. 5, 14; P. 13, 9 (v. Rob. p. 688).

ij) = 1^α πρὸς. *in pap.*

B. G. U. 86 (II)^P συγχωρῶ μετὰ τὴν ἐαυτοῦ
τελευτήν. (= ἐμαυτοῦ): *illit.* (*v. Rob.* 689;
Moult. Cl. Rev. Dec. 1901, p. 441; *April* 1904.

p. 154 πρὸς *each. c. pap.*).

b) Περὶ. *Obsoletum est pronomen reflexivum 1^{ae} et 2^{ae}*
personae. ἡμῶν αὐτῶν etc.

ἐαυτῶν = ἡμῶν αὐτῶν 2 C. 3, 5 = ὑμῶν αὐτῶν L. 12, 57.

ἐαυτοῦς = ἡμᾶς αὐτοῦς 2 C. 7, 1 = ὑμᾶς αὐτοῦς L. 16, 15.

ἐαυτάς = ὑμᾶς αὐτάς L. 23, 28.

(*Ita raro apud class.*).

P. Tebt. I. 47, 30 (113^a) ἢν' ἡμεῖς μὲν κομισώμεθα
τὰ ἐαυτῶν (*Rob.* 689).

P. Tebt. I. 124, 8 (post 118^a) ἐαυτοῦς (πρὸς)... ἐπειδιδόν-
τες οὐ διαλίπομεν.

P. Grenf. I. 30, 9 (103^a) πρὸς *genetivum*.

NB: *In recumbentibus personae supracumpli praeferuntur*

ἡμῶν αὐτῶν. *Al.* 20, 30; 1 C. 5, 13; 7, 35 (*forte*);

ἡμῖν αὐτοῖς 1 C. 11, 13. (*Intens. vel reflex.?*).

c) Formae abbreviatae

i) σαυτοῦ - *non in N. C. Vamen in LXX et pap.*
et Ja. 2, 8 B (σαυτόν).

B. G. U. 1079 (41^P) οὐ βλέπε σατόν ἀπὸ Ἰουδαίων

ij) αὐτόν - *Ja.* 2, 24; αὐτοῦς L. 23, 12.

3. Demonstrativa

a) ὅδε, ἥδε, τόδε (*καρὸς*: 10): *potissimum in locutione*
τάδε λέγει (8). *Abd.* τῇδε L. 10, 39 *et* τήνδε *Ja.* 4, 13.

Raro in pap. et inscript. recentioribus.

β) ὅς *demonstr.* *℔*. 14,5 ὅς μὲν(γὰρ) κρίνει *etc.*

℔. 23,33 *et saepe „in prosa laico et in certis quibusdam solum dicendi modis usurpatum“* (vide *For. s.v.*). *In N. T.*

i) *in divisionibus* ὅς μὲν... ὅς δέ 1 *C.* 11,21 *etc.*

ii) ὅς δέ „*is vero*“ *cf. class.* ἦ δ' ὅς „*is vero dixit*“

Mc. 15,23 ὅς δέ οὐκ ἔλαβεν. *℔*. 5,11 ὅς ἀπεκρίθη αὐτοῖς.

4. Relativa

a) ὅς *et* ὅστις *solum remanent in N. T.* (ὅνπερ *v. l.* *in Mc.* 15,6).

β) ὅστις *non in casibus obliquis.*

Excip. ὅτι *accus. neut.*, ἕως ὅτου. *gen.* *℔*. 9,18;

℔. 13,8 ἕως ὅτου (= ἕως οὗ) σκάψω.

5. Interrogativa

πότερος *deest: quia dualis praeteriit*

τίς *admittitur vice πότερος.*

(*AB*: πότερον *℔*. 7,17 *in sententia bimembri* -, *utrum*?: *uti adverbium in indir. interrog. vid. For. s.v.*).

6. Indefinita

τις *indecl. v. xx. 3, c, et xxxi. 6.*

7. Distributiva

ἑκάτερος *et ἀμφω praeteriit, quia deest dualis.*

ἕτερος *non restringitur ad secundum e duobus.*

ἀμφοτέρω *etiam de pluribus (v. xxxi. 7.2).*

℔. 23,8 τὰ ἀμφοτέρω *de tribus (ut videtur).*

℔. 19,16 *de septem filiis Scevae.*

Papyr. cf. Rob. p. 745.

XI. SYSTEMA CONIUGATIONIS

1. Vox media incipit recedere, scil.

- a) cedit voci activae γελάσομαι (class.) γελάσω L. 6,21;
 cf. ἁμαρτήσω Mt. 18,21, διώξω Mt. 23,34; κράξω L. 19,40.
 ρεύσω Jo. 7,38; σιωπήσω L. 19,40.
- b) cedit voci passivae ἀπεκρίνατο (class. L. 3,16; A. 3,12 etc.).
 ἀπεκρίθη L. 4,4; P. Par. 35,30 (163)^a ἀπεκρίθησαν
 (cf. R. 4,20; L. 2,13). L. 21,14 ἀπελογήθη.
 Pass. Fut. = media Mt. 25,37 ἀποκριθήσομαι.
- c) vacillat. ἀκούω sc. ἀκούσομαι (class. et A. 28,28);
 ἀκούσω Jo. 5,25,28; A. 28,26.
 κλαίω: κλαύσομαι (class. et Ap. 18,9 v.l.).
 κλαύσω L. 6,25 (κλαύσετε).

2. Modus Optativus obsolescit: numquam in perfecto, neque in futuro, rarius in Par. (Mangser p. 326). In N. T. sunt exempla 67, quorum L. 23, Paulus 32 (passim. Eph. 1,17) Mc. 1, Ίudas 2, Pet. 4. Non in Mt., Jo., Ja. In gr. modum restat solum μὴ γένοιτο.

3. Tempus: generatim non habetur nisi tempus futurum pro singulis vocibus. ἔχω, ἔξω numquam σχήσω. φαίνομαι (media) φανήσομαι, numquam φανοῦμαι, nisi in 1 P. 4,18, citatio v. LXX. Prov. 11,31.

4. Numerus: Qualis deest, neque in moderna Graec. (Mangser p. 249).

5. Adjectiva Verbalia - τίος vix in usu; βλητέον L. 5,38, numquam exoptatum in N. T. (Rom. 373).
 (in - τός cf. ἀγαπητός Mt. 3,17, παῦρητός A. 26,23).

XII. FORMAE PERIPHRASTICAE *κραιντ. αὐτῇ εἶναι.*

1. Indic. - *Πραε.* 2^ο 9,12 οὐ μόνον ἐστὶν προσαναπληροῦσα.

Ἰμperf. *Λ.* 5,17 ἦν διδάσκων, *freq. in LXX et Aetam.*

cf. *Με.* 10,32; *Α.* 2,2; *Σ.* 1,22.

Perf. *Α.* 26,26 οὐ γάρ ἐστιν πεπραγμένον, *Α.* 25,10.

ἐστώς εἰμι (= *πραε.*)

Plusperf. *Α.* 21,29 ἦσαν προεωρακότες; *in pass.*

Ἰο. 19,19; ἦν . . . γεγραμμένον; *cf.* *Α.* 8,16; ἦν . . .

ἐπιπεπτωκός (*cf.* ἦν . . . κείμενος = ἦν τεθειμ-
ένος *Λ.* 23,53).

Λ. 5,1 ἦν ἐστώς = *imperf.*

Αου. *Λ.* 23,19 ἦν . . . βληθεῖς

Fut. 1^ο 14,9 ἔσεσθε . . . λαλοῦντες, *Με.* 13,25

ἔσονται . . . πίπτοντες

Λ. 1,20 ἔση σιωπῶν, *Λ.* 5,10 ἔση ζωγρῶν

Pass. - *Λ.* 21,17 ἔσεσθε μισοῦμενοι.

Fut. Pf. *Σ.* 2,13 ἔδομαι πεποιθώς (*cf.* *Μτ.* 16,19).

Μτ. 18,18 ἔσται λελυμένα, *Λ.* 12,52 ἔσονται . . .

διαμεμερισμένοι.

2. Subj. - *Perf.* *Ἰα.* 5,15 ἥ πεποιηκώς

Pass. *Ἰο.* 16,24 ἵνα . . . ἥ πεπληρωμένη

cf. *P. Behl.* I. 30.20 (115)^a ἵν' ᾧ τετευχώς

Rev. *Λ.* 17,1 (258)^a εἰ ἢ πεποιηκώς

Conj. perf. gen. per circum-

locutionem. *Manfred* p. 325 (*etiam class.*)

3. Imper. - *Πραε.* *Μτ.* 5,25 ἴσθι εὐνοῶν, *Λ.* 19,17 ἴσθι . . . ἔχων

Perf. *Λ.* 12,35 ἔστωσαν . . . περιεζωσμένοι.

4. Infin. - *Πραε.* *Λ.* 9,18 ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον (*cf.* 11,1).

5. Particip. *Perf.* C. 1, 21 ὄντας ἀπηλλοτριωμένους (cf. *skistoph.* *Rapae* 721). *Ἔ.* 4, 18 ἐσκοτωμένοι.....

ὄντες. *Syll.* 928. 52 (II)^a ἀποκεκριμένης οὔσης.

NB: ^{b)} *cum* γίνομαι, γεγόνατε... ἔχοντες *Ἥ.* 5, 12; ἐγένετο...
ἐσκοτωμένη *Ap.* 16, 10; *Mc.* 9, 3; 2 *C.* 6, 14; *C.* 1, 18; *Ap.* 3, 2.

c) *cum* ἔχω, *L.* 19, 20 εἶχον ἀποκειμένην, *Ἥ.* 5, 14.
(*Ken. Ap.* 1. 3. 14: πολλὰ χρήματα ἔχομεν ἀνηρπακότες).

d) *cum* ὑπάρχειν, *A.* 8. 16 βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον.

XIII. AUGMENTUM

1. Syllabicum: *scil.* -ε *praemittitur consonanti initiali.*

a) In voce activa *generativum omittitur in temp. pres. perf.*

L. 19, 15 δεδώκει *Mc.* 15, 7 πεποιήκεισαν,
15, 10 παραδεδώκεισαν

P. Oxy. I. 113. 19 (II)^p. γεγράφειν. *Tamen* cf. *L.* 11, 22
ἐπεποίθει, *Jo.* 6, 17 ἐγεγόνει.

In imperfecto cf. *P. Tebt.* 1. 24. 50 (117)^a διαλάμβανον.

b) In voce passiva: *generativum retinetur in temp. pres. perf.*

L. 16, 20 ἐβέβλητο,

Jo. 9, 22 συνετέθειντο, 11, 44 περιεδέδετο etc.

P. Tebt. I. 230 (II^c f.)^a περιεβέβλητο.

P. Petr. II. 2 (2) (260)^a ὑπεγέγραπτο.

NB: Abundat: *L.* 6, 10; *Mc.* 3, 5 ἀπεκατεστάθη, 8, 25 ἀπεκατέστη. *G. C. T. L.* 2132 (193)^p ἀπεκατέστησαν.

2. Temporale - *producitur vocalis initialis.*

a) *Neglegitur interduin cum*

-αι ἐπαισχύνη 2 *Ἔ.* 1, 16.

-ευ εὐφραίνοντο *Α. 7, 41.*

-οι οἰκοδομήθη *Ἰ. 2, 20 (cf. λατρεῖν *Λ. 7, 5*).*
οἶετο *Ρ. Παρ. 50, 15. (160)^a.*

-ε διεγείρετο *Ἰ. 6, 18 (v. l.)*

-ο προορώμην *Α. 2, 25 (ελασσ. προεωρώμην).*
ἀνορθώθη *Λ. 13, 13 (v. l.).*

β) *Abundantia nominum:* *Λ. 3, 21 ἀνεωχθῆναι (v. αὐχθῆναι); κατεαγῶσιν Ἰ. 19, 31 et κατεάξω (fut. καταάγνυμι) *Μτ. 12, 20.**

NB: *Nominum* e suo loco vagatur.

Μτ. 8, 15 διηκόνει (εμπρ). Attici ἐδιακόνησα etc.; (Syll.

Με. 1, 34 ἤφιεν. Att. ἤφει.; *Μτ. 25, 5 ἐκάτευδον. *Λ. 1,**

ἐπροφήτευσεν (v. l.).

θέλω *sempre ἤθελον etc. in Ν. Τ.; quavis forma*

sic θέλω ποτ' ἐθέλω in Ν. Τ.

XIV. REDUPLICATION

1. Incrementum *ρεραντισμένοι (v. ἐρραντισμένοι) *Α. 10,**

*Attici ποτ' reduplicant ρ; ἠνευγμένη *Αρ. 4, 1, 4**

reduplicatio attica ante propositionem et

*but cf. *Αρ. 10, 2; 10, 8.**

2. Decrementum

Λ. 6, 48 οἰκοδομήσθαι (v. ὤκοδομήσθαι)

*1 *Λ. 9, 1 ἑώρακα. Cf. μνήσκειν. *Ρ. Παρ. 1 *Ματ. 6, 12****

*μιμνήσκειν. *Ρ. *Επ. 1. 33, 13 (103^a) ἀποχωρηκέναι***

XV. TEMPORA

1. Praesens *de novo constituitur.*

*κρύπτω - ἐκρύβην (Α. Τ.) - κρύβω - περιέκρυβεν *Λ.**

*24. (*Imperf.*)*

ῥήνυμι - ῥήνῃξα (Aor.) - ῥήσω - ῥήσσει *Mt.* 9, 18;

διερέσδετο *L.* 5, 6; 8, 29.

ἵστημι - ἕστηκα (Perf.) - στήκω: στήκετε *Ph.* 1, 27.

ἵστανω: ἵστανόμεν (π.λ.). *Ph.* 3, 31; 1 *C.* 13, 2 etc.

ἱστάω: ἱστώμεν (π.λ.).

2. Futurum

a) *Futurum Activum* *ferre dentumiliam*: in genere ο-
ρισσασαλετ.

α) *Callescit* - ὤ(έω): καλέσω *L.* 1, 13 (classis καλῶ);
P. Oxy. II. 266. 16 (96)^P ἐγκαλέσειν.

β) *Scirescit* - ιῶ (ε ρισσο. - ἵζω) *Jc.* 17, 26 γνωρίσω,
(classis γνωριῶ); cf. *C.* 4, 9 *P. Pau.* 13, 6 (165)^a
λογίσεσθαι (*Maass* p. 385).

χρηματίσει *Ph.* 7, 3.

Beati in μακαρίζω *L.* 1, 48 μακαριοῦσιν.

Mt. 3, 12 διακαθαριεῖ. *Mt.* 7, 43 μετακιῶ (ε LXX).

Ph. 10, 19 παροργιῶ (ε LXX); *Ph.* 9, 14 καθαριεῖ,

1 *J.* 5, 4 κομιεῖσθε.

β) *Futurum* *de nomine copulativum* κα αοιῖστο

αἰρέω - αἰρήσω - εἵλον - ἐλῶ - καθελῶ *L.* 12, 18.

ἐδῆναι - ἐδομαι - ἔφαγον - φάγομαι - φάγεσθαι *L.* 17, 8.

(cf. πίνω - πίομαι - ἔπιον - (πίομαι) - πίεςθαι *L.* 17, 8).

γ) *Actives* *πιστός* et *reciprocus* *ἐπισκοπεῖσθαι*.

α) *Ferre activa*: Aor. *πιστός* *δοσῶ* *reciprocus*;

Aor. *συντακτικῶς* *κρυσσῖτ*.

ἡμάρτησα (π. ἡμαρτον) - ἡμαρτήσῃ

Mt. 18, 15 - ἡμαρτήσαντος *Ph.* 3, 16

ἐβίωσα (κατο) & ἐβίων, βιώσαι 1 *P.* 4, 2

ἐβλάστησα (κ. ἐβλαστον) - ἐβλάστησαν
 Mt. 13, 26 G. ὄψησθε (κ. ἴδητε) ὅταν ὄψησθε
 L. 13, 28 (κ. L. ὄψεσθε).

P. Pal. 37.11 (163)^a εὐρήσαντες.

4) ἵστε φασιναί: *ἱστίσκις secum pōdus vice prīmī.*

ἱκρύβην (ἐκρύφην class.) Mt. 5, 14.

ἡρπάγην (ἡρπόσθην Att.) 2 L. 12, 24.

(ἡρπάσθην Apr. 12, 5)

ἐπηγγέλην (ἀπηγγέλιθην) L. 8, 20.

ἡνοίγην Mc. 7, 35 etc. ἡνοίχθησαν Apr. 20, 12.

διετάγην L. 5, 19, cf. R. 8, 20 ὑπετάγη

(εἰτάγην *ὀκρίρ. frag. καλίσσ.*); cf. P. Tebt.

I 72.165 (114^a) προσταγεῖσι (διαταχθέντα

Attici et L. 17, 9). [ἐφύην L. 8, 6 ἔφυν].

NB. Attici admittunt multas tales formas; e.g.

ἐπληγην ut in Apr. 8, 12; ἐφάνην Mt. 1, 20 etc.

XVI. VARIATUR FLEXUS

A. Modus Indicativus

1. In voce activa desinit

a) Imperfectum in

-αν *ἵστο* -ον εἶχαν Mc. 8, 7; A. 28, 2 παρεῖχαν.

G. B. G. U. 41 (I)^p προεῖχαν.

-οῖσαν ἵστον εἶχουσιν Jo. 15. 22, 24; cf. P. Tebt. I. 39.

30.114^a εἶχουσιν com. in LXX;

cf. Jer. 5, 23. 26. P. Grenf. II. 36, 19

(95)^a ὑπελαμβάνουσιν

(ἐδολιούσαν R. 3, 13 & LXX;

verb. contract. = ἐδολιόοσαν

vice ἐδολίουσιν = ἐδολίουσιν.).

-ουν loco -εσαν -ετίθουν *Mc.* 6, 56 (v.l.); *A.* 3, 2; 4, 35.

B.G.U. 350 (II)^p ὑποτιθοῦσα;

sequitur φιλέω (?).

-ουν " -οσαν -ἀπεδίδουν *A.* 4, 33; cf. *Jo.* 19, 3

προ ἐδίδοσαν (*sequitur*

δηλώω ?) *A.* 27, 1. παρεδίδουν.

b) *Perfectum in*

-αν loco -ασι -έώρακαν *L.* 9, 36; ἀπέσταλκαν *A.* 16, 36,

γέγοναν *R.* 16, 7; ἔγνωκαν *Jo.* 17, 7.

εἶρηκαν *Ap.* 19, 3. Cf. *Ja.* 5, 4; *Ap.*

18, 3; *Jo.* 17, 6; *C.* 2, 1 έώρα-

καν.

P. Oxy. I. 119 (II/III)^p πεπλά-

νηκαν. *P. Pae.* 25, 17. 19.

(163^a) εἶληφαν *P. Bob.* I. 54.

16 (86^a) ἐγλέλυκαν *Matth.*

p. 323, 4. (*Rob.* p. 336).

-ες loco -ας *in* 2da πεισοπα νεκοτιάκες *Ap.* 2, 3;

πίπτωκες *Ap.* 2, 5; εἶληφες (v.l. -ας)

Ap. 11, 17.

NB: *Ap.* 2, 4. ἀφῆκες v. -ας *Αοι. ριμτις*

c) *Fortisius ριμτις in*

-α(ν)α loco η(ν)α (*in uerbis liquidiis*)

βασκαίνω -ἐβασκανεν *L.* 3, 1 (*Αοι.-Hell.*)

φαίνω -ἐφανα *L.* 1, 79 ἐπιφᾶναι.

d) *Fortisius secupōus*

-α loco e et -ο

εἶπας *L.* 20, 39; εἶπαν *L.* 9, 12; ἔβαλαν *A.* 16, 37 etc.

B. G. U. 530 (I)^P ἤλθας:

NB: *Etiam in media voce*: ἀπειπάμεθα 2 *C.* 4, 2;

εἶλατο 2 *Th.* 2, 13; προείπαμεν 1 *Th.* 4, 6.

(-οσαν) *L.* -ον *P. Vat.* I. 179 (II^a f) ἤλθουσιν (*f. Laur. p. 323*).

2 *Th.* 3, 6 παρελάβουσιν *K A D*.

-α, κ. in act. in -κ; λέγουσιν -κα *etiam in plurali*.

ἰδούκατε (*v. 2 act. ἴδουτε*) *Mt.* 25, 35. *Imperative*

L. 1, 2 παρέδουσιν (*litt.*)

ἔθηκαν (*v. ἔθεσαν*) *Mc.* 6, 29 etc.

ἀφήκατε (*v. ἀφεῖτε*) *Mt.* 23, 23.

e) *Plurorpf.*: in act. *admittit tantum formam in*

-ειν. *Etiam in 3 plur.* *ei l. e.*

εἰσότηκεισαν *Ap.* 7, 11, ἡδεισαν *Ac.* 14, 40,

πεποιήκεισαν *Mc.* 15, 7.

2. *In voce media*

Pres. 2^a persona in -η loco -σαι; δύνη [*δύνα*]

Mc. 9, 22 *v. δύνασαι*.

Futur. 2^a persona in -σαι loco -η φάγεισαι *L.* 17, 8.

[*cf. φάγη in LXX*] πίεσαι *L.* 17, 8.

χαρίσαι *P. Vat. II.* 292, 9 (*c. 25^P*).

3. *In voce passiva*

In perfectis ς πομπησαται *introducitur*.

L. 11, 7 κεκλησται. *A.* 10, 22, λελουσμενοι (*pass.*).

Ita LXX.

B. *Modus Subiunctivus*

In 1° *L.* 13, 28 ὄψησε *A.* *L.* etc. (*ὄψεσθε B⁹*),

J. 14, 2 ἵνα... δώση *A.* *C.* (*Κοβ. p. 324*) *sc. αορ. κεκεντήσηισετε*

subiunctivus futuri Byzantinus.

For. 2us (δοῖ δώη δῶ; γνοῖ, γνῶ)

δοῖ (Mc. 8, 37); παραδοῖ Mc. 4, 29, 14, 10; Jo. 13, 2. γνοῖ Mc. 5, 43;
cf. etiam Mc. 9, 30; L. 19, 15. δῶ Jo. 15, 16 etc. (verba in-μl).

Modus Optativus: desit perfecti et futuri

For. 1us in -αι est forma communis (l. αἰμι - ειας - ειε)

κατευθύναι 1 Th. 3, 11; πλεονάσαι 3, 12;

κ. 13, 21 καταρτίσαι.

For. 2us δῶη 2 Th. 3, 16; R. 15, 5; 2 T. 1, 16, 18.

δῶη vice δοῖη (Hellen. δῶη).

NB: 2 T. 2, 25 δῶη (v. l. δῶη); unrecutio falsa.

Ε. 1, 17 " " " " "

Modus Imperativus

For. 2us.

1. -α loco -ητι et -η

ἀνάβα Ap. 4, 1 loco ἀνάβητι.

ἀνάβατε Ap. 11, 12; καταβάτω Mt. 24, 17.

Forma Attica ποταλὶς κατάβητι etc. Mt. 27, 40;

cf. Jo. 7, 3; L. 14, 10.

NB: ἡ proesia στῆτι et βῆτι habent formas στᾶ et

βᾶ in compositione: κατάβα (descende), παράστα.

ἀνάστα A. 9, 11 (v. l.); 12, 7; Ε. 5, 14

ἑταροι ἀνάστητι A. 9, 6, 34. (ἦτω - ἦτε constantes

B. § 23, 4).

2. induit formas uocisτι primum

εἶπον (εἰπόν) vice εἶπέ (v. l.), Mt. 4, 3. (Simone et

scribunt εἶπόν ἵνα Nestle et W. H. Tisch.

"male εἰπόν").

πέσατε *vice* πέσετε *L.* 23,30; *Ap.* 6,16.

δεῦτε *ut forma pluralis* δεῦρο *Mt.* 11,28 (*Homer. et*
Tragood.).

κάθου *Ja.* 2,3 *forma brevior e* κάθημαι *compos. et*
LXX; *alias* κάθησο (*cf. Lor. s.v.*).

XVII. VERBA CONTRACTA

NB: *Contractio in verbis in -άω, -έω, -όω tantum in*
Præs. et Imperf. (et in Participio præs.)

1. -άω

a) -άω loco -έω

ἐλεῶντος *R.* 9,16 *v.* ἐλεοῦντος (*cf. R.* 9,18 ἐλεεῖ).

ἐλεᾶτε *Ju.* 22,23 (-ε *et* -α *in LXX*; *Bl.* § 22,1).

ἐλλόγα *Phil.* 18. ἐλλογᾶται; *alibi in Hellen.*

-εῖν ἐλλογεῖν *R.* 5,13 (*Bl.* § 22,2).

b) *sibi adiungit formam in -μι in 2da persona*
vois mediae (N.B. Moullton explicat (p. 53-54)
originem e -ται in perfectis, et (II. 11. 198) ex
praesente verbo in -αμαι.

ὀδυνᾶσαι *L.* 16,25 *vice* ὀδυνᾷ.

καυχᾶσαι *vice* καυχᾷ 1 *C.* 4,7; *R.* 2,17.

πλανᾶσαι *Herm. Vis.* II,4,1.

c) διψάω *et* πεινάω *contractantur in -α vice η.*

ἐὰν πεινᾷ... ἐὰν διψᾷ (*subj.*) *R.* 12,20.

πεινᾷ (*indic.*) 1 *C.* 11,21. πεινᾶν *Ph.* 4,12.

NB: 1) *In Act. et Int.* πεινάω *habet* ἐπείνασα, πεινάσω
(*LXX, Attici -ησα -ήσω*). πινάδετε *L.* 6,25;
διψάω *seivai* διψήσω.

πιζάω *R.* 8,12 *v.* χράσμαι 1 *C.* 1,8 *seivant* ἤ. *Ja et LXX.*

2. -έω

- α) -έω loco -άω. ἡρώτουν *Mt.* 15, 23 *vice* ἡρώτων. τιμοῦσιν, *J.* 29, 13. ἐνίκει *J. M. A. i.* 127 (I)^a; τιμοῦντες *i.* 155 (II)^a.
- β) *Aōmitt. futuri in* -έσω *et aor. in* -εσα (*ex απα-λογία κυτ* καλέω, τελέω) 1 *C.* 15, 49 ἐφορέσαμεν, *ibid.* v. l. φορέδομεν. *Cf.* ἐρρέθη (*Hellen.*) *Mt.* 5, 21 v. ἐρρήθη.

3. -όω

- α) -οιν loco -οῦν *in Inf.*

[δηλοῖ, -οῖν, *ut* λύει -ειν, *M.* p. 53; n. 2].

κατασκηνοῖν *Mt.* 13, 32 *B D*; *Mc.* 4, 32 *B.*

ἀποδεκαστοῖν *L.* 7, 5 *B D*

φιμοῖν 1 *P.* 2, 15 *K.*

Cf. δηλοῖν *P. Brit. Mus.* 231 (IV)^P *pariss.*

στεφανοῖν *Inscript.* (II)^P; *cf.* *Winer* § 13. 25 *Lectio-
parius (liber) in L.* 9, 31 πληροῖν. -

P. Oxy. 904. 5 (V)^P πληροῖν.

P. Oxy. 900. 10 ἀποπληροῖν.

- β) -οῦ loco -ῶ *in subj. plur.* ζηλοῦτε *L.* 4, 17; φυσιοῦσθε 1 *C.* 4, 6; *si in subj. pres.* ἵνα -οη κοι-
τακίτω *in ou vice* ῶ; *si in indic. pres.* ἵνα, *bene. sc.* ὅε = οῦ.

[ἐδολιοῦσαν *L.* 3, 13. - *Imperf. in -οσαν* (ο-οσαν)

v. *XVI. A. 1. a.*] *LXX.* ἔκοδ. 1, 16 ὅταν

μαιοῦσθε.....καὶ ᾧσι.

XVIII. VERBA IN -μι

1. ἵστημι *admittit primum praesens*

α) ἵστανω *R.* 3, 31, 2 *C.* 3, 1 *ut in P. Pat.* 23, 11 (165)^a.

β) ἵστάω 2 *C.* 10, 18 (*v. l.*) *cf. P. Pat.* 51, 15 (110)^a.

γ) δτήκω *v. συγκα* XV.1.

2. τίθημι *Imperf.* ἐτίθουν XVI. A. 1. a. *U.* 3, 2; 4, 35. *v. ἐπετίθεσαν* 8, 17.

3. δίδωμι *Imperf.* ἀπεδίδουν *U.* 4, 33; 27, 1; *Mc.* 15, 23 *καὶ α* δίδω (*cf. δίδει (ῖ)* *B. G. U.* 1. 38. 19 (II/III)^P. - δίδω (*vel* δίδω) *B. G. U.* 8. 261. 21 (II/III)^P; *cf. Zor. s. v. διδῶ = ὀώ* *Orp.* 3, 9).

ἀποδίδουν *vice -όν - Ptop. Orp.* 22, 2.

Imperf. μέμιασ νοοῖς.

παρεδίδετο (*v. -οτο*) 1 *C.* 11, 23 *et* διεδίδετο *U.*

4, 35; *cf. 2 Aor. ἐξέδετο B. G. U.* 159 (III)^P (*analog.*

c. ἐλύετο), ἀπέδετο *H.* 12, 16, ἐξέδετο *Mt.* 21, 33.

4. δείκνυμι *non in -ύω in N. C. in prima pers.; (παραδεικνύω P. Zor. II, 42).*

δείκνυμι *ut verb. in -ω sc. -ύεις -ύει -ύειν etc.*

δεικνύεις *Jo.* 2, 18 δεικνύειν *Mt.* 16, 21. ἀπολλύει *Jo.* 12, 25.

Imperf. - *tantum in forma -ω*

ἐζώννυες - *Jo.* 21, 18; ὑπεστρώννυσον (*v. -σαν*)

L. 19, 36. *cf. P. Zor. II. 42 (116)^a παραδεικνύω*

Mauro. p. 332. Att. ὁμνυμι et ὁμνύω

Mt. 23, 20 ὁμνύει *H.* 6, 16 ὁμνύουσιν

B. G. U. 92 (II)^P ὁμνύων. *Nulla recta forma*

in -μι καὶ hoc verbo in N. C. (Mc. 14, 71; ὁμνύειν etc.).

οἶδα

οἶσθα οἶδας Jo. 19-10, P. Pet. II. 4 (7) 2.

οἶδε οἶδε

ἴσμεν οἶδαμεν Jo. 21, 24. Ostr. 1150. 6 (134)^a.

ἴστε οἶδατε R. 6, 16; Ju. 1, 19 imperat (?). Eph. 5, 5;
H. 12, 17.

ἴσασι οἶδασιν Jo. 18, 21; P. Goodspeed 3. 7 (III)^a.

B. ἴσασι A. 26, 4, ubi P. Paulus loquitur coram
Agrippa (litt.). Ita in documentis publicae
auctoritatis B. G. U. 163 (II)^p.

ἤδεισαν Impft. Mc. 1, 34; 14, 40.

εἶναι

Impft. ἦ vel ἦν: ἡμῖν (tantum) Mt. 25, 35, 43.

ἦσθα ἦς vel ἦσθα Mt. 25, 21 (ἦς); Mc. 26, 29 (ἦσθα).

ἦν ἦν

ἦμεν ἡμεῖς E. 2, 3; Mt. 23, 30 (v. l. ἡμεῖς); L.

4, 3 utraque forma.

ἦτε (vel ἦστε) ἦτε

ἦσαν ἦσαν

Imperativ. ἴσθι (γίνου) ἔστω et ἦτω (1 C. 16, 22, B. G. U.
419, 13). ἔστε (γίνεσθε), ἔστωσαν

ἀφίημι

Novae formae

ἀφείω, ἀφείς (πραγ) Apoc. 2, 20.

ἀφίω (Ionic. q. δίδω) ἀφίωμεν, L. 11, 4, Ap. 11, 9

(v. ἀφίεμεν). Impft. ἤψεν Mc. 1, 34; 11, 16.

ἀφέονται (v. ἀφάνται) L. 7, 48; 5, 20, 23. Perf. μέμνη
vocis a Perfecto Ionico ἔωκα - ἔωμαι

Ref. in compos. est εἶκα -εἶμαι -ἀφείνται.

8. ἐμπίπλημι

-ἐμπιπλῶν (-άω) *Α.* 14,17. LXX.

9. καθήμαι

Int. καθήσθαι (v. καθεδουῖμαι) καθήσεσθε *Λ.* 22,30.

XIX. SUBIECTUM ET PRAEDICATUM

1. Omittitur verbum auxiliare

a) *Generatim in phrasibus compositibus praesentim cum* τί.

τί ἐμοὶ καὶ σοί (ἐστίν) *Λ.* 8,28; cf. *Μ.* 1,24 et *Λ.* 4,34.

τί πρὸς σέ *Ἰ.* 21,22.

b) *Semper in phrasi* ᾧ (ῇ) ὄνομα. *Λ.* 2,25; cf. *Ἰ.* 3,1 ὄνομα αὐτῷ (ῇν).

c) *Cum* δῆλον ὅτι, 1 *Κ.* 15,27; ὅτι...δῆλον *Λ.* 3,11.

d) *Post.* ἰδού, (πᾶν) *Heb.* et κοινῇ; *Λ.* 5,18.

ἰδού νεφέλη *Αρ.* 4,1; *B. G. U.* 948 γινώσκειν ἐθέλω ὅτι εἶπεν ὁ πραγματευτῆς ὅτι ἡ μήτηρ σου ἀσθενῖ, εἰδού, δέκα τρεῖς μῆνες cf. *Λ.* 13,16 ἰδού δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη.

NB: εἰμί 2 *Κ.* 11,16; εἶ *Ἰ.* 17,21; ἔσμεν *Κ.* 8,17;

ἔσται 1 *Κ.* 15,21 et (ῇν). - *Subj.* ὅπως

(ῇ) 2 *Κ.* 8,11; ἵνα(ῇ) 2 *Κ.* 8,13. - *Opt.*

Κ. 1,7 χάρις etc. (εἴη). - *Imperat.*

ἔστω *Κ.* 4,6; *Μ.* 27,19.

2. Omittitur Subiectum

a) Singulare. *Uso impersonalis*

ὅψις ἐγένετο *Μ.* 11,19; ἐβρεξεν *Ἰ.* 5,17;

τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει *Λ.* 24,21.

ἀπέχει Mc. 14, 41 = ἀρκεῖ (*sufficit*)?

Jo. 14, 8, subj. ex contextu (v. Lox. s.v.).

In voce passiva.

καὶ δοθήσεται ὑμῖν L. 6, 38; Mc. 4, 25.

μετρηθήσεται, προστεθήσεται Mc. 4, 24.

πιστεύεται... ὁμολογεῖται R. 10, 10.

b) Plurale: indefinitum: (impersonale:
~~on, pan, they~~ Moulton p. 58).

τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ
 L. 12, 20.

καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν L. 17, 23; προσφέρουσιν
 R. 10, 1. (?)

τεθνήκασιν γὰρ οἱ ζητοῦντες Mt. 2, 20,

ad elapidum nomen Herodis.

Alia ex. αρυδ Moulton p. 58. 59; cf. Eurip.

Γ. 1359 κλέπτοντες...

c) ἐγένετο admittit verbum finitum in indicativo
 ut subjectum L. 2, 15. ἐγένετο.. ἐλάλουν.

Idem de ἔσται A. 2, 17 καὶ ἔσται... ἐκχεῶ.

LXX et Hebr.

X. CONCORDIA

1. Persona: ιονιοῖδια personarum ut αρυδ classicos.

2. Numerus:

a) Substantiva pluralia neutri generis (de sub-
 iectis inanimatis),

modo plurale, modo singulare verbum ad-
 mittunt.

Mt. 6,28 τὰ κρίνα... πῶς αὐξάνουσιν

L. 12,27 τὰ κρίνα... πῶς οὔτε νήθει οὔτε ὑφαίνει.

L. 24,11 ἐφάνησαν... τὰ ῥήματα ταῦτα.

Ap. 1,19 ἃ εἰσὶν καὶ ἃ μέλλει γενέσθαι.

NB: animata = living L. 8,30; c. plus L. 8,31.

L. 4,41 ἐξήρχετο... δαιμόνια... ὅτι ᾔδεισαν

Jc 10,4 τὰ πρόβατα... ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν.

β) Constructio ad remotionem: (κατὰ σύνεσιν).

L. 2,13 ἐγένετο... πλήθος στρατιᾶς

... αἰνούντων.

Jc 7,49 ὁ ὄχλος... ὁ μὴ γινώσκων... ἐπάρατοι
εἶσιν.

cf. Mt. 17,3; 27,61; A. 5,16.

γ) σχῆμα Πινδαρικόν: verbum in nominale
post subiectum compositum.

Mt. 4,41 ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούει αὐτῷ

Jc 5,2 ὁ χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίσται.

A. 1 C. 15,50 σάρξ καὶ αἷμα... οὐ δύνανται

NB: Si verbum praecedat, verbum substantivum.

L. 2,33 καὶ ἦν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ
θαυμάζοντες.

Mt. 5,18 ἕως ἄν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ.

γ) Ap. 9,12 ἰδοὺ ἔρχεται ἡτις ἐστὶν ὁμοία
ταῦτα.

B. G. U. 225(III)^o ὑπάρχει δὲ αὐτῇ ἐν τῇ κώμῃ
οἰκίαι δύο, etc.

δ) Simile Litterarium

NB: Historiographicum est inter, scriptum et scriptum

cum cum sociis.

Scriptor solus

i) *Ἰ. Joannes* - 1 *Ἰω. 1, 4, μετ' ἐξέτις. γράσομεν: μετ' ἡμέτερον* in 2, 1.

ii) *Ἰ. Paulus* - *Ῥ. 1, 5* ἐλάβομεν... ἀποστολὴν
Ῥ. 4, 3 ἡμῶν... δέδεμαι. 1 *Ῥ. 2, 18*
 ἡ ἐλήσκαμεν... ἐγὼ μὲν Παῦλος.
Ῥ. 2 Ῥ. 10, 1-11, 6 *ubi Ἰ. Paulus de-*
ferat ad suam apostolicam, apo-
stolicam; παρακαλῶ 10, 1 *etc.*
 στρατευόμεθα 10, 3. ἡμεῖς 10, 7;
 καυχῆσομαι, ἀίσχυνθήσομαι
 10, 8; δόξω 10, 9.
 ἐσμέν 10, 11 *etc.*; cf. 2 *Ῥ. 2, 14; 7, 16.*

Ῥ. 26, 58 (III)^a εὗρήκαμεν... εὕρον - βιβλου-
 λεύμεθα.

Ῥ. 26, 26 (II)^a ὅτι μοι ἐν Πτολεμαίδι...
 προσέπεσον ἡμῖν.

Ῥ. 26, 44 (III)^a ἐγγράψαμεν - ὁρῶντες
 ὡμίμη.

Ῥ. 26, 449 (II/III)^a ἀκούσας ὅτι καὶ ἐν τῇ
 ἀγωνιούμεν.

3 Genus (cf. *συμμεταμορφωσις*).

a) ὁ ἔστιν = τοῦτ' ἔστιν *formula incommutabilis*.

Ῥ. 3, 17 βροντηγῆς, ὁ ἔστιν υἱὸς βροντῆς.

Ῥ. 12, 42 λεπτά δύο, ὁ ἔστιν κοδράντης.

Ῥ. 15, 16 αὐλῆς, ὁ ἔστιν πραιτώριον.

Mc. 15,22 ἐπὶ τὸν Γολγοθᾶν τόπον, ὃ ἐστὶν... τόπος.

cf. Mt. 27,33; Jc. 1,38; 1,42; C. 3,14; E. 6,17.

b) Mc. 12,28 ἐντολὴ πρώτη πάντων, *in genere vice πασῶν*

c) τίς - τί Ph. 2,1 εἴ τις σπλάγχνα (*codex Amiatinus* „si quid viscera“; cf. Moult. p.59).

i) Blass legit. τι „si quid valet“; Moult. *vide tunc approbare.*

ij) cf. P. Par. 15 (II)^a ἐπὶ τι μίαν τῶν... οἰκιῶν
B. G. U. 326 (II)^p εἰ δέ τι περισσὰ γράμματα...
καταλίπω.

P. Ath. II. 85.11 ἐὰν δέ τι ἄλλα ἀπαιτηθῶμεν.

“ “ “ 85.15 ἐὰν δέ τι ἄβροχος γένηται.

d) αὕτη = τοῦτο, Mt. 21,42; Mc. 12,11 *scil. πᾶς* (*nisi*
αὕτη ἀδ κεφαλὴν γωνίας (?)).

e) ἡ βάαλ: (ὁ *pleumque in LXX*) - Ph. 11,4,

ἡ βάαλ = ἡ εἰκὼν τοῦ βάαλ, *vel* = *πῦξ* = ἡ αἰσ-
χύνη (*v. Lor. s.v. Βάαλ*).

f) Ap. 14,19 τὴν ληνὸν.... τὸν μέγαν (cf. 11,4; 13,14).

XXI. CASUS

Exempla singularia.

1. *Adjectivum*: πλήρης Jc. 1,14, *indeclin. cum* αὐτοῦ
aut δόξαν.

2. *Participia*: A. 15,22 ἔδοξε τοῖς ἀποστόλοις....

γράφαντες. cf. Thucyd. 3.36.2. ἔδοξεν
αὐτοῖς..... ἐπικαλοῦντες (Rob. p.435).

Mc. 7,19 καθαρίζων.

a) = καθαρίζοντα *cum* ἀφεδρῶνα (*vid. Lor. s.v.*)
in latinam abit quae solet amoveri.

- β) *Field, Notes etc.* p.31. *hoc dixit purificans etc.*; cf. *Al.* 10,15.
Mc. 6,9 ὑποδεδεμένους *post* αὐτοῖς *et* αἴρωσιν.
Mc. 12,40 οἱ κατέσθοντες *in* *arros.* *cum* γραμμα-
 τέων. *Ussener* vide *Nestle* δείπνοις· οἱ
 κατέσθοντες...., οὗτοι λήμψονται.
L. 24,47 ἄρξάμενοι *sc.* *Apostoli*; *nom.* - *pendens*.
Al. 10,37 ἄρξάμενος *sc.* *Jesus*; *nom.* -
pendens (*Zor.*).

3. *Apocalypsis*

α) *neglegentius adiungit*

Nom. *in* *arrosit.* *cum* *genetivo* 1, 15.16 αὐτοῦ....
 ἔχων, 3.12;

cum accus. 20,2 τὸν δράκοντα, ὁ ὄφεις ὁ
 ἀρχαῖος.

Accus. *in* *arrosit.* *cum* *dat.* 11,18 τοὺς μικροὺς
 (*v. l. dat.*).

Cf. *Pap. B.G.U.* 1002 (I)^a Ἀντίφου Ἑλλην...
 ἱπάρχης.

B.G.U. 846 (II)^p παρὰ τοῦ Προστ]ούμου τὸν
 εὐρόντα.

P. Amh. II. 111. αἰ 113 (II)^p, ἀπέχω παρ' αὐτοῦ
 τὸν ὁμολογοῦντα *et* *sapere* (*v. Rademacher*
N. T. G. p.86).

β) *Negue cohibet* ἔχων, λέγων, ἢ λέγουσα.

ἔχων 1,16; 9,14; 10,2; 14,14; 19,12.

λέγων, 14,7 ἢ λέγουσα, 2,20 *indeclin.*

(Cf. *Ph.* 1,30 ἔχοντες *cum* ὑμῖν (29). 2 *C.* 7,5 θλι-
 βόμενοι *cum* ἡμῶν).

- 13: 1,15 ἐν καμίνῳ πεπυρωμένης - (v. ζοτ. δ.ν. χαλκαλίβανος)
 19,20 τὴν λίμνην τοῦ πυρὸς τῆς καιομένης, *Πεκτρ.*
genere cum λίμνην, κασι cum πυρὸς!

XXII. NOMINATIVUS

1. Vice vocativi: vel nom. articulo instructus in salu-
tatione; saepe in M.C.

L. 8,54 ἡ παῖς ἔγειρε. L. 18,11 ὁ θεός, εὐχαριστῶ σοι.

L. 9,41 ὦ γενεὰ ἀπίστος. L. 12,20 ἄφρων (cf. *Aristoph.*

Chan. 521 ὁ παῖς ἀκολουθεῖ et v. *Moulton* p. 70).

Mc. 5,41 ταλιθὰ = τὸ κοράσιον [*Heb.* artic. in saluta-
 tione v. *Rob.* 465]. Mc. 14,36; L. 12,32 τὸ μικρὸν ποιμ-
 νιον (*tenexime loquitur Christus*).

Ap. 6,10; Mt. 27,40 ὁ καταλύων τὸν ναὸν etc.

2. Nom. in appositione cum vocativo.

Mt. 6,9 πατέρ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

R. 2,3 ὦ ἄνθρωπε, ὁ κρίνων.

3. Nom. in appositione cum aliis casibus (vel potius

nomina non declinativa). Ap. 9,11 ὄνομα ἔχει
 Ἀπολλύων. L. 19,29; 21,37; εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμε-
 νον ἐλαιῶν (non ἐλαιῶν sc. gen. plur.). Cf. *Act.* 1,12.
 ἐλαιῶνος.

Exa. claus.; M. p. 69. - *Lebmann* - *Blass* § 143.

4. Nom. in parenthesi. L. 4,28 ὥσεὶ ἡμέραι ὀκτώ (in
 locut. temp.) Cf. *P. Aug.* l. 6. 3-6 in „*Acta Pauli et*
Thedae“ ἡμέραι γὰρ ἤδη τρεῖς καὶ νύκτες τρεῖς
 Θέκλα.. οὐκ ἐγήγερται.

Mc. 8,2 ἤδη ἡμέραι τρεῖς etc. Mt. 15,32.

Cf. *Moult.* p. 70; nom. pro-epith. in par.: descriptio per-

sonal. *domus* etc. (cf. *ἵος* 1,6 ὄνομα etc.).

5. Nom. pendens (sc. *absolutus*).

L. 21,6 ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι.

Apr. 2,26 ὁ νικῶν καὶ ὁ τηρῶν. Apr. 3,21 ὁ νικῶν,
δώσω αὐτῷ.

Cf. 1 C. 1,1 Παῦλος etc.; *ἵος* 7,38 ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ.

A. 7,40 ὁ γὰρ Μωϋσῆς οὗτος... *Commun. in LXX et Hebr. et saepe in paphi.*

6. Nom. in praedicato post εἶναι, γίνεσθαι *cedit*
(*locutioni*) εἰς *coniunctio*; *influe. Hebr.*

L. 3,5 καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείας.

L. 13,19 καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον.

Cf. 2 C. 6,18; A. 8,23; *ἵος* 16,20; Apr. 8,11; Mt. 19,5.

*Μουλιον offert P. Kouanios 46 (III)^P ἔσχον παρ' ὑμῶν
εἰς δά[νειον] σπέρματα: εἰς = ὥς, ut „accommoda-
tum”, pecunia mutua.*

Cf. A. 13,22 ἡγειρεν τὸν Δαυεὶδ αὐτοῖς εἰς βασιλέα
(*finis ut aruod class. ?*).

Gen. 34,12 δώδετέ μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς
γυναικα.

Mt. 21,46; A. 7,21; 13,47 (LXX).

XXIII. VOCATIVUS

ὦ *coniunctivo* (καὶ in Mt. 16^{ies} in L. et Paul.)

1. Class. *Genecation sine emphasi*. Ita et A. 1,1

ὦ Θεόφιλε. Cf. A. 27,21 ὦ ἄνδρες.

2. Biblica *coniunctivo*, *coniunctio solemnitate*; *indicat*
motus animi. L. 24,25 ὦ ἀνόητοι. Cf. Mt. 15,
28; Mc. 9,19; A. 13,10; R. 2,3 (c. aliqua con-

causa), 9, 20, § 3.1. - *Quia saevius emittitur, solennitas angelica introducendo illud ē. Placuit emittere ē emphasis et solennitatis causa. Plato, Crito 52 A. Moult. p. 71.*

XXIV. ACCUSATIVUS

1. Spatium - Extensio Spatii

ut classica - *Jo* 6, 19 ὡς σταδίους εἴκοσι πέντε.

A 28, 21 μακράν. *L* 22, 41 ὡσεὶ λίθου βολήν.

A.T. 3) *Mc* 4, 15 ὁδὸν θαλάσσης αἱ σὶ fuerit extensio

NB *q. Jo* 20, 20 ὁδός; ὁδὸν εἶπαι μεταφορικῶς, „in via ad mare“ = „πρὸς mare“.

3) ἀπὸ cum genetivo substituitur.

Jo 11, 18 ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε.

Jo 21, 3 ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων.

Ar 14, 20 ἀπὸ σταδίων χιλίων ἑξακοσίων.

NB *Blanc* explicat ut Latinitatem, a mīlibus ratiocinetur duobus; *Moulton* citat parryum cum πρό; *q. Rob* p. 469.

2. Tempus

a) Extensio temporis ut classica *Jo* 1, 39, *L* 20, 9 αἱ

b) Extensio temporis ut *Palisi*. (*Pa* saepe in *tempore*) *Jo* 4, 52 ἐχθὲς ὥραν ἑβδόμην.

Ar 3, 3 καὶ οὐ μὴ γνῶς ποίαν ὥραν ἤξει ἐπὶ σε.

A 20, 20 τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.

Flav. III 1723 (132-3°) τὸ πλείον ἔτος ἀπὸ αὐτοῦ

Β. Γ. Υ 22(11)' το παρόν - υπακούετε.

Β. Α. 10, 30. την ενάτην ~~in~~ ~~υπέρ~~ ~~κατὰ~~ ~~γενετικῶς~~
~~ἕως~~ ὥρας - punctum temporis. Tamen fortasse
 includitur tota hora. - ὥραν etiam arith. class.
 punctum temp. (v. Blass. 94).
 (M. p 63 n 2.).

Accusativus crescit.

α) post verba imperativa - ἐργεῖν 1 C. 12, 6 ὁ ἐν-
 εργῶν (- esse actus) τὰ πάντα ἐν πᾶσιν, 11.
 πλεονεκτεῖν - 2 C. 7, 2; 12, 17.

β) post verba quae generativum postulant dativum
 1 C. 7, 31 καὶ οἱ χράμενοι τὸν λόγον (i. dat.
 in Α. 27, 3, 17 etc. χρᾶσθαι with accus. Παρ. 7, 14
 (B); Syll. 653. 62 καταχρᾶσθαι (M p. 245).
 ἐπηρεάζω L. 6, 28; 1 P. 3, 16.

καταράομαι L. 6, 28; Mc. 11, 21; Jā. 3, 9.

ὀνειδίζω Mt. 5, 11; 27, 44 (παραινέω Α. 27, 22).

γ) post verba quae generativum genetivum
 postulant: γεύομαι, Jā. 2, 9 ἐγεύσαστο τὸ ὄψωρ.
 H. 6, 5 γευσσάμενους θεοῦ ῥῆμα.

Genetiv. saepe. Cf. L. 3, 27; Jā. 8, 52.

γέμος, Αρ. 17, 3 γέμοντα (γέμον τὰ) ἐσθίματα
 βλασφημίας, 17, 4 gen. et accus.

κρατέω saepe with accusat. (38^{ies}, γμ. 3^{ies}).

4. Accusativus cognatus

α) Intrans. ἐχάρησαν χαράν Mc 7, 10 cf. Jā. 7, 24.
 1 P. 3, 14; C. 2, 19; 1 C. 1, 18.

β) Trans. ἀμαρτάνοντα ἀμαρτίαν Jā. 8, 24.

cf. *L.* 2, 8; *κ.* 8, 10 διαθήκη ἣν διαθήσομαι; cf. 1 *Jo.* 2, 25; *Mt.* 7, 24; 13, 30 (εἰς *v. l.*).

c) *Notio cognata, καδίκε δίνεσσα.*

L. 12, 48 δαρήσεται ὀλίγας (*sc.* πληγὰς)

1 *P.* 3, 6 μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

1 *P.* 4, 2 βιώσαι χρόνον. Cf. *L.* 2, 44 ἤλθον ἡμέρας ὁδόν (?).

5. Accusativus duplex: extenditur.

L. 11, 46 φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία.

Jo. 9, 22 ὁμολογέω 1 *Jo.* 4, 2; 2 *Jo.* 7 (*κατακλιθεὶς ἀπὸ Ἰωαν.*)

Mc. 9, 41 ποτίζω (?) (cf. *κατακλιθεὶς Πλάτ.* *Φαίδ.* 247 *ε* τοὺς ἵππους νέκταρ ἐπότισε).

6. Accusativus absolutus: iusto in *N. C.*

A. 26, 3 γνώστην ὄντα σε *etc.*; 1 *C.* 16, 6 τυχόν (*αὐτοῦ*);

cf. τὸ εἰ δύνῃ *Mc.* 9, 23 *et* τὸ τίς ἂν εἴη *L.* 9, 46 (= accus. *specificatioonis* (?) *Rob.* p. 491).

XXV. GENETIVUS [*Localis: παρ. νότου παυτε μευιδ. σαερε; cf. *κ.* 5, 77 ἀριστερῆς χειρός*]

1. Localis: extenditur

L. 5, 19 καὶ μὴ εὐρόντες ποίας εἰσενέγκωσιν αὐτόν.

L. 19, 4 ἐκείνης ἡμέλλεν διέρχεσθαι.

A. 19, 26 Ἐφέσου... πάσης τῆς Ἀσίας... ὄχλον, *πρὸς ὑπερβολὴν γενετίως καὶ ὄχλον.*

L. 10, 24 ἡ βάψη τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, *πρὸς ὕδατος = γενετίως παυτίτιως;* cf. *ὅτι λουεσθαι ποταμοῦ κ.* 6. 508.

2. Temporalis:

NB: *Αἰαιος* = „duratio“; *Ώραιον* = „punctum“; *Χρον* = „tempus intra quod“. *P. Tan.* 124,12 (II)^P. τοῦ ἔντος μηνός, *Mt.* 24, 20 χαμῶνος μηδὲ σαββάτω.
L. 18,7 ἡμέρας καὶ νυκτός (*L.* 2,37 νύκτα καὶ ἡμέραν).

3. Attributivus, sc. loco adjectivis: qualitibus distinctivis affertur, poeticius et Hebraicius; cf. *Soph.* *Θ.* 6.553 τοσόνδε πόλιν, ἡρώδων.

L. 4,22 ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος.

L. 16,8 τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας.

L. 16,9 ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας.

L. 18,6 ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας.

Cf. *R.* 1,26; 9,22; *C.* 1,13; *H.* 3,12; *Ap.* 13,3 etc.

4. Appositivus (*Definitivo*, *Poet.*) libris attribuitur, scilicet in *Homero*.

2 *P.* 2,6 πόλεις Σοδόμων καὶ Γομέρρας (cf. *Hom.* *Ιλίου* πόλιν).

Jos. 2,21 τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ.

L. 22,1 ἑορτὴ τῶν ἐξόρων (τοῦ πάρος *Jos.* 13,1).

5. Propinquitatis (?)

L. 24,10 Μαρία ἡ (sc. μήτηρ) Ἰακώβου

Jos. 19,25 Μαρία ἡ (sc. γυνὴ) τοῦ Κλωπᾶ (cf. *Mt.* 1,16 etc.)

Mt. 4,21 Ἰακώβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου (sc. υἱόν).

Jos. 21,15 Σίμων Ἰωάννου, *Jos.* 6,11 τὸν Ἰούδαν Σίμωνος.

Cf. *L.* 6,15 Ἰακώβον [sc. υἱόν]

Ἀλφαίου, καὶ 16 Ἰούδαν (= ἀδελφόν)

Ἰακώβου (v. *Luc.* 8, v. Ἰούδας 3).

6. Absolutus: *extenditur, sc. non independens; saepius in N.T. quam in Cl.*

a) *L. 12, 36* ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος.... ἀνοίξω-
σιν αὐτῷ.

Mt. 1, 18 μνηστευθείσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μα-
ρίας... εὐρέθη. *Mt. 1, 20* αὐτοῦ... αὐτῷ (*cf.*
Mt. 8, 1; 9, 18; Mc. 13, 1; A. 22, 17).

B. G. U. ^{II}₄₂₃ (II)^P μου κινδυνεύσαντος εἰς θάλασσαν
ἔσωθεν (*sc. μέ*).

B. G. U. ^{IV}₁₀₄₀ (II)^P χαίρω ὅτι μοι ταῦτα ἐποίησας,
ἐμοῦ μεταμελομένου περὶ μηδενός (*cf.*
Moulton p. 236).

β) *H. 8, 9 e LXX* ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς
χειρὸς αὐτῶν. *G. Βαρναβας 2.28* ἐν ἡμέρᾳ ἐν-
τειλαμένου σου αὐτῷ.

γ) *Participium solum: nonnumquam in class.*
Mt. 17, 14 ἐλθόντων, 26 εἰπόντος. *B. G. U.* ₉₇₀ (II)^P
δηλωθέντος *et saepe in paragr.*

Paragr. nonnumquam ἐξόντος vice ac-
cusativi ἐξόν. *P. Oxy. II. 275. 22 (66^P)* οὐκ ἐξόν-
τος.

7. Partitivus: *crescunt praepos. cum gen. partitivo:*
ita clarius notio partitiva definitur.

a) ut subiectum

i) sine praeposit. *A. 21, 16* συνῆλθον... τῶν μαθητῶν

ii) cum " *J. 16, 17* εἶπαν... ἐκ τῶν μαθητῶν.

G. A. 19, 33 ἐκ... τοῦ ὄχλου συνεβίβασαν. *J. 7, 40.*

b) ut obiectumi) sine ραερος. *Abp.* 2,17 δώσω... τοῦ μάνναij) cum *Mt.* 23,34 ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε *etc.*2 *Jos.* 4 εὗρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου
περιπατοῦντας.*Mt.* 15,27 ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων.1 *C.* 11,28.*Cf. O. G. J. I.* 56 ὁ προφήτης ἦ τῶν... ἱερέων...
οἶσει (*v. L. et I. s.v. τίς 16^b = subject.*).NB: ἐν τούτων *Mt.* 6,29.ἐν ἐξ αὐτῶν *Mt.* 10,29.τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο *Mt.* 27,21.c) cum adverbio*Mt.* 28,1 ὁπὲ σαββάτων = *Mc.* 16,1 διαγενομένου
τοῦ σαββάτου (*v. Zor. s.v. ὁπὲ*).i) „vespere sabbati“ *sec. veterum versiones.**P. Par.* 35,37 (II)^a ὁπὲ τῆς ὥρας*P. Tebt.* 230 (II)^a ὁπίτερον τῆς ὥρας.*Ken. Hell.* 2.1.23 τῆς ἡμέρας ὁπὲ ἦν - „sera
diei hora erat“ (*v. Blass-Debrunner p. 101 pro
exx.*).ij) *Post sabbatum* תַּבְּשִׁי רַחֵק= *postidie sabbatum in Mišna tr. sabb.*19,4; *Chag.* 2,4 *al.*ὁπὲ μυστηρίων ἤλθεν - *finitis iam mysteriis
venit.* (*Zor.*).NB: *Gen.* c. ἐνοχος (*Kob. p. 504*); 1 *C.* 11,27; *Mc.* 3,29 *vice dat.*
(*dat. Mt.* 5,21 *etc.*).

d) cum verbis (r. Rob. 505-512; 517-519).

NB: ἀκούειν φωνῆς A. 22, 7 - φωνήν 26, 14. Blass p. 103 sine distinctione. Rob. (p. 506) - accus.: sensus intellegitur; gen.: sonus percipitur.

XXVI. DATIVUS

Divisio: Locativus scil. in quo.

Instrumentalis: scil. quo, cum quo.

Dativus verus: scil. cui, cuius gratiā.

1. Locativus

a) Locus

i) cum ἐν (Attici litt.) et generatim in N. C.

de loco 1 Th. 3, 1 ἐν Ἀθήναις, 1 C. 11, 34 ἐν οἴκῳ.

ii) sine ἐν (raro in N. C.)

Mc. 3, 34 κύκλῳ, ἀνθ. Rob. (p. 521)

usq. affert quae omnia explicari possunt ut instrumentum, sc. modus, medium etc.

b) Tempus: sc. ut punctum; non quia durans

i) cum ἐν L. 1, 59 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ.
L. 6, 23 etc.

ii) sine ἐν A. 7, 8 τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ
L. 24, 1 τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων.

(NB: L. 24, 1 accus., dat., gen. simul).

G. Mc. 20, 19; Jo. 20, 1; Mc. 14, 12.

L. 1, 7 προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν.

P. 1 Cor. 1(II) προβεβηκότας ἤδη τοῖς ἔτεσιν
(instr.?).

2. Instrumentalis

a) Tempus: id cuius transitu aliquis fit; praes.

iii) *Causam* - *L.* 15, 17 λιμῶ.

P. Par. 22 (II)^a τῷ λιμῶ διαλυθῆναι.

P. Par. 28 (II)^a διαλυόμεναι ἐν τῷ λιμῶ.

iv) *Motivum*.

v) *Occasionem*.

vi) *Medium* - *L.* 6, 1 ψάχοντες ταῖς χερσίν (cf. *Gal.* 6, 11).

3. Dativus verus: scil. "cui" et "cuius gratia".

L. 1, 2 παρέδωσαν ἡμῖν, 3 ἔδοξε καμοί... σοι γράψαι,

7 οὐκ ἦν αὐτοῖς, 11 ὥφθη... αὐτῷ (vel agens).

Dativ. incommodi *Ar.* 2, 5, 16 ἔρχομαί σοι (vice πρὸς σε).

Cf. *Aesch.* *P. F.* 358 ἀλλ' ἦλθεν αὐτῷ Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος.

NB: i) *Sequentia* (et similia) sec. *Rob.* (p. 523),

locativ., sec. *Bl. Debr.* (p. 118) *instructum*.

Mt. 5, 3 οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, 8 καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

ii) *Sequentia* sec. *Rob.* (p. 533-4) sunt locat. propter ἐν,

secundum *Blass-Debr.* (p. 117) sunt *instructum*. ἐν = $\overline{\Gamma}$.

ut in LXX.

L. 22, 49 Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ;

Mt. 26, 52 ἐν μαχαίρῃ ἀπολοῦνται.

Ar. 2, 16 πολεμήσω... ἐν τῇ ῥομφαίᾳ τοῦ στόματός μου.

L. 11, 37 ἐν φόνῳ μαχαίρης ἀπέθανον.

Rob. (l.c.) Locat., vis enim est in gladio etc.

Blass-Debr. (l.c.) *Instructum*; vis enim differtur exemplis

allata ab ἀνείλον.. μαχαίρῃ *A.* 12, 2 et πεσοῦνται

στόματι μαχαίρης *L.* 21, 24 = $\overline{\Gamma}$.

4. *Hebr.* - *Infin.* Absolutus participium dativo vertitur.

Mt. 13, 14 ἀκοῇ ἀκούετε.

Α. 23,14 ἀναθέματι ἀνεθέματίσαμεν ἑαυτούς *etc.*

Λ. 22,15 ἐπιθυμία ἐπεθύμησα.

Ψα. 5,17 προσευχῇ προσήύξατο „*instante precatu est*”.

Γ. τιμῇ τιμῷ „*tori torietur*”

Class. γάμῳ γαμεῖν, φυγῇ φεύγειν *non nisi per accidens similitudinem cum επεε. habent.*

Ita etiam Aesch. P⁷ 447-8.

οἱ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην, κλύοντες οὐκ ἤκουον.

XXVII. PRAEPOSITIONES

ἀμφί *non in M. C. nisi in compositione.*

μετά, περί, ὑπό, duos tantum casus (*sc. accus. et gen.*) admittunt *vice* 3.

ἀπό

1. *versio senilis (?) ab Hebraica lingua = יד*

Λ. 12,4 μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα

Deut. 1,29 κτῇ *cum יד*

Μτ. 10,28 μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ *etc.*

Με. 8,15 βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων.

Β. Γ. Υ. 1079 (41)^p βλέπε σάτον ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων.

(יד תימנ). *Utamen verba arcepedi, praesentandi etc. cum ἀπό (v. Lor. s.v. ἀπό 3).*

2. = „*in*” (?) - *vel* „*de terra originis*”.

Η. 13,24 οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας.

Ρ. Θεμ. I. 38.2 (49)^p τῶν ἀπ’ Ὀξυρύγχων πόλεως,

qui sunt in Οξυρυγχου; vel „in” vel „de” ea communitate.

3. = ἐκ sc. de membris communicatis (non Actis.)

Α. 12,1 ...τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας (p. 578)

P. Oxy. VI. 891. 14-15 (294^p) τῶν ἀπὸ τοῦ τάγματος, si
qui pertinent ad ordinem.

4. Agents:

Mt. 16,21 παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων.

5. unus quicquid - latinus; v. infra ἀπὸ et πρό (Rob. p. 622).

Jos. 11,18 ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε. Jos. 21,8; Ap. 14,20.

Ita „nunc etiam mensura distantiae in ling. hell.
indicatur". Tot. s. v. ἀπὸ 3a. Caesar B. G. II. 7.3. „a
millibus passuum duobus"; similitudo forte ac-
cidentalis. Cf. Bl. Debr. § 161.1.

6. = „inde . . . ab" cum emphasi in principio actio-
nis etc.

Mt. 9,22 ἐδόθη... ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. statim ipsa
illa hora; cf. 15,28; 17,18.

P. Oxy. III. 523. 4 (II)^p ἀπὸ ὥρας ὅ' (ἐνάτης) = hora nona.

ἐν

1. Tempus

a) ἐν ᾧ (sc. χρόνῳ) Mc. 2,19 = dum; (ἐν οἷς L. 12,1,
interim: in quibus circum-
stantiis)

b) ἐν τῷ

i) cum infin. praes. articulo praemisso = gen.
absol. praes. = „dum".

L. 1,8 ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτόν.

L. 8,40 ἐν...τῷ ὑποστρέφειν τὸν Ἰησοῦν. *Interim*
in Lc.

- ii) *cum infin. praeter. (generatim aor.) = gen. absol. praeter. = „postquam“.*

L. 2,27 καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς
et saepe (cf. LXX).

2. Unio intima indicatur.

R. 8,1 οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ.

3. Comitatus: *aequivalet* οὖν „*cum*“ *Class. genera-*
tum de vestibus, armis etc. quibus quis
instruitur; cf. Xen. Mem. 3.9.2. ἐν τόξοις,
Xen. Anab. 5.9 ἐν ὅπλοις εἶναι.

1 C. 4,21 ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς....;

L. 14,31 ἐν δέκα χιλιάσιν,

Mc. 12,38 ἐν στολαῖς

L. 9,25 ἐν αἵματι (*cf. Mt. 7,15*).

P. *Lebt.* 16.14 (114^a) ἐν μαχαίρῃ - *gladio*
armatus; fortasse extensio in L. 4,36
ἐν ἐξουσίᾳ.

4. Instrumentum: *nonnumquam class.; Soph., Plato.*

L. 1,51 ἐποίησεν κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ

L. 22,49 εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ. *Cf. Ap. 2,16; 6,8;*
13,10.

P. *Par.* 22 (II)^a τῷ λιμῷ διαλυθῆναι.

P. *Par.* 28 (II)^a διαλυόμεναι ἐν τῷ λιμῷ.

5. ἐν τοῖς *cum generatim personae = „in domo alicuius“*
(class.)

L. 2,49 ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με.

P. *Orph.* III. 523. 3 (II)^P ἐν τοῖς Κλαυδίου.

P. Tebt. 12(II)^a ἐν τοῖς Ἀμμενέως (*sc. officina*).

P. L. 38² (III)^a ἐν τοῖς Ἀπολλωνίου (*Moulton* 103).

6. ἐν = εἰς = „*erga*” („*locum*” - *etiam class.*)

Jo. 13, 35 ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις (*cf.* 1 *Jo.* 4, 9, 16)

7. Causale. *R.* 8, 3 ἐν ᾧ = ἐν τούτῳ ὅτι, *quia*.

R. 1, 24; *Jo.* 13, 35.

8. ἐν et εἰς conuertuntur.

NB: ἐν origine ἐ(ν)ς = εἰς *Thucyd.* et *Ionic.* = εἰς *Aeolic.*

a) ἐν vice εἰς: *conuertuntur* „*πραεγραπὸς est*; *etiam class. non tamēn class. cum verbis venientibus et eundē*”.

L. 1, 17 ἀπειθεῖς (*sc. ἐπιστρέψαι*) ἐν φρονήσει δικαίων.

L. 10, 3 ἰδοὺ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων.

Jo. 3, 35 δέδωκεν ἐν τῇ χειρί.

P. Oxy. II. 294. 4 (22^p) ἐπὶ τῷ γεγονέναι ἐν Ἀλεξανδρίᾳ.

Epicetus I. 11. 32 ἀνέρχῃ ἐν Ρώμῃ.

P. Par. 10. 2 (III)^p ἀνακεχώρηκαν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

(*Græc. ποδ. στό cum accus. = εἰς τὸν vice dat.*

obsolet. cf. Rob. p. 585, Moulton pp. 63. 234; Miligan p. 34).

b) εἰς vice ἐν

Mc. 13, 16 ὁ εἰς τὸν ἀγρόν

Mt. 24, 18 ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ

L. 4, 23 γενόμενα εἰς τὴν Καφαρναούμ (*v. Jo.*
s. v. εἰς I.).

Jo. 1, 18 ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός.

cf. Mt. 12, 41; *Mc.* 1, 39; *L.* 6, 8 στηῖθι εἰς τὸ μέσον.

11,7; 1 P⁵,12.

Α. 19,22 αὐτὸς ἐπέδχεν χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν.

P. Oxy. II. 294.5 (22^P) ἔμ[αθον παρὰ τινων] ἀλιέων εἰς
Ἀλεξανδρίαν) (non litt.)

B. G. U. 433 (II)^P κινδυνεύσαντος εἰς Ἰάλασσον.

εἰς

1. = ᾗ scil. εἰς *cum accus. ut praepositionem*; cf. supra L. 3,5; 13,

9; Mt. 21,42 = P. 117 (118) 22 ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

2. *cum accus. „terminus relationis“* - „respectus“ „quod attinet ad“.

Α. 2,25 Δαυεὶδ γὰρ λέγει εἰς αὐτόν (sc. δέ εσ).

Α. 24,17 ἐλεημοσύνας ποιήσω εἰς τὸ ἔθνος μου.

3. Hebr. ὑπαγε εἰς εἰρήνην Mt. 5,34 (LXX, cf. 1 Sam. 1,17).

ἐνώπιον

- *qua nota praepositionis*: saepe in LXX et N. T. = עַל אוֹפַיִם
vel עַל עֵינַיִם „in oculis“ עַל פָּנֶיךָ „in facie“ ἀδ ἰσταν *prae-*
positionis.

(cf. Weissmann Bible Studies p. 213 seqq. ὁ ἐν ὡπὶ ὧν,
ἐν ὡπὶ - *antea adiectivum*).

NB: non in Mt. neque Mc.

L. 1,15 ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον Κυρίου.

P. Tebt. 14.13 (114^a) παρηγγελκότες ἐνώπιον]

sc. *facie ad faciem*.

κατά

1. ut adverbium: distributive adhibetur cum nomi-
nativo.

Mgr. καθεὶς, καθένας = *pronomen distrib.* (Rob. p. 606).

Mt. 14, 19 ἤρξαντο... λέγειν αὐτῷ εἰς κατὰ εἰς. *Jh.* 8, 9 ἔξηρχοντο εἰς καθ' εἰς.

R. 12, 5 τὸ δὲ καθ' εἰς ἀλλήλων μέλη.

2. cum Ablativo: *sail.* „desuimus α” „desuimus δε”

1 *C.* 11, 4 κατὰ κεφαλῆς ἔχων, δε *capite*.

3. cum iunctivae

Mt. 26, 63 ἔξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ (*p.* 607 *et* *l.* *p.* 221).

A. 6, 13. (ὦ δε Θεοῦ, *accus. sine κατά est conste. class.*).

πρό [et ἀπό]

Ubius οἰοσι *latinus*. ἀπό *v. supra*; cf. *ante diem sextum Kalendas*. *Forma parallela plus minusve cum Latina, non tamen debetur Latinae.*
Exce. enim:

1. *ante actalem Rom.*

2. *extra influxum Rom.:*

Jh. 12, 1 πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα.

2 *C.* 12, 2 πρὸ ἐτῶν δεκατεσδάρων.

P. Fay. 118. 15-16 (110^P) πρὶν δύο ἡμερῶν ἀγοράσον τὰ ὀρνιθάρια τῆς εἰορτῆς.

J. M. A. III. 325 (II)^P πρὸ ιε (πεντεκαίδεκα) καλανδῶν Αὐγούστων.

Cf. *Moulton* pp. 100 seq. *Προσκριτὸς Torica* (I)^a (*Michel* 694)

πρὸ ἡμερῶν δέκα τῶν μυστηρίων, *et Abel* p. 209 πρὸ.

NB: μετὰ *P. Oxy. III.* 491. 6-7 (126^P) μετ' ἐνιαυτὸν ἓνα τῆς

... τῆς μου.

Ad Instar Praepositionis

ἐνώπιον *v. supra*.

Circumlocutio quasi Hebraica:

Praepositiones compositae cum

1. πρόσωπον יְפָדָה

L. 2,31 κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, cf. 10,1

2 C. 2,10; cf. 1 C. 13,12 πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.

P. Petr. I. 21 (237)^a τὰ μὲν [κα]τὰ πρόσωπον τοῦ ἱεροῦ.

ubi de testamento agitur, „coram sacerdote”. Weiss. B. G. p.140.

A. 3,20 ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου יְפָדָה.

2. χείρ = יָד „in manu.” „per aliquem (aliquid)” „ab aliquo.”

Mt. 6,2 καὶ αἱ δυνάμεις τοιαῦται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γινόμεναι.

A. 7,25 ὅτι ὁ θεὸς διὰ χειρὸς αὐτοῦ δίδωσιν πλοῦ-
ρίαν.

P. Magdala 25 (III)^a διὰ χειρός: *semper tamen ab-
soluto: non per aliquem (v. Moulton p.100
et cf. A.7,35; 15,23).*

3. στόμα יָפֶה „in ore” „per aliquem” „per aliquid”

L. 1,70 διὰ στόματος τῶν ἁγίων... προφητῶν.

L. 21,24 καὶ πεδοῦνται στόματι μαχαίρης.

Cf. Mt. 4,4; 18,16 (Deut. 19,15), Mt. 21,16 (Ps. 8,3).

XXVIII. PRAEPOSITIONES IN COMPOSITIONE:

πονητημάτων perficiunt accusativum verbi.

ἀπὸ Mt. 6,2 ἀπέχουσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. ἀπὸ ὁ-
*ostiasis et parρησίας et inproscript. pro „accusativa-
tione”.*

Cf. P. Oxy. I. 37.10 (49^p) ἀπέλαβεν τὰ τροφεῖα.

διά *Mt.* 3,12 διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα. *L.* 9,32 διαγρηγορέω.
L. 3,14 διασεύω *et saepe* (*Rob.* p.581).

ἐκ 2 *C.* 4,8 ἐξαπορούμενοι
Mc. 12,17 ἐκθαυμάζω (*Rob.* p.596-7).

ἐπί 1 *C.* 13,12 γινώσκω ἐκ μέρους... ἐπιγνώσομαι... ἐπεγνώσθην
κατά *Mt.* 6,28 καταμάθετε, *L.* 12,24 κατανοήσατε, *A.* 14,18 κα-
 τέπαυσαν, *Mt.* 13,4 κατέφαγεν.

παρά *A.* 17,16 παροξύνω, *℣.* 3,16 παραπικραίνω,
℣. 4,10 παρατηρέω.

περί *Mc.* 14,65 περικαλύπτω, *L.* 1,24 περικρύβω (*cf.* *Mt.* 26,38
 περί-λυπος).

πρός *A.* 1,14 προσκαρτερέω (*cf.* *A.* 10,10 πρόσπεινος).

σύν *Mt.* 9,17 συντηρεῖν, *L.* 2,19,
℣. 11,32 συνκλείω.

υπέρ *℣.* 2,9 ὑπερύψωσεν, 1 *℣.* 1,14 ὑπερπλεονάζω. *℣.℣.* 1,30
 ὑπερήφανος (*Rob.* p.629).

XXIX. ADJECTIVA

1. Substantiva

a) *Masc.* *Mt.* 11,5 τυφλοί *etc.*

b) *Fem.* *L.* 3,5 εὐθείας, *supple* ὁδοῦς (*cf.* 5,19; 19,4)

Mt. 6,3 ἡ ἀριστερά (χείρ). - *℣.℣.* 8,34 *etc.*

L. 1,39 τὴν ὀρεινὴν (γῆν). - *℣. Mt.* 3,5; 23,15.

Supple ἡμέρα *L.* 13,32; *A.* 16,11.

A. 20,15 *etc.*; - ὥρα *L.* 7,45; *Mt.* 8,16; 27,1;

- γλώσση *Ap.* 9,11; - αὖρα: τῇ πνεύσει

A. 27,40; - πληγὰς *L.* 12,47; - φωνῆς *L.* 14,18, *alii*

γνώμης; (*vide etiam* *Ώτ.* ρ. γ. εἰς 4f.). -

Mc. 4,10 κατὰ μόνας (ὁδοῦς?): *sc.* „solu

„in loco solitario” (v. *Λοι. σ.τ. μόνος*).

c) *Neut.*

- i) ψυχροῦ sc. ὕδατος *Mt.* 10,42; cf. *Ja.* 3,11.
 τοῦ διοπετοῦς (ἀγάλματος) *Blass* p.141.
Al. 19,35; τὸ τρίτον (μέρος) *non class.*
Alp. 8,7.

NB: *Mt.* 6,13 ἀπὸ τοῦ πονηροῦ sc. διαβόλου (?). *L.* 1,11,
Al. 2,34, ἐκ δεξιῶν (μερῶν). Cf. *Jo.* 21,6.

ii) *Neut. sing. in sensu colectivo.*

- Jo.* 6,37, πᾶν ὃ δίδωσίν μοι ὁ πατήρ
 πρὸς ἐμὲ ἔξει, 39.
Jo. 17,24 ὃ δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα...
 ...κἀκεῖνοι ὦσιν...

2. Attributiva

a) sine articulo

- L.* 2,13 στρατιᾶς οὐρανίου.
Jo. 4,10 ὕδωρ ζῶν (cf. 4,11 τὸ
 ὕδωρ τὸ ζῶν).

b) in loco praedicativo

- Jo.* 12,9 ὁ ὄχλος πολὺς.
P. Oxy. I.99.5-6 (55^p) τῆς ὑπαρχούσης
 αὐτῷ μητρικῆς οἰκίας] τριστεγού.
 (Cf. *Moulton, Class. Rev.* 1904 p.154).

3. Praedicativa

- Mc.* 5,9 πολλοί, 10,18 ἀγαθόν etc.

XXX. GRADUS COMPARATIONIS

PositivusA. - Ut superlativus.1. In sensu vere superlativo (sc. relativo)

a) *κατ' ἐν* L. 1, 42 εὐλογούμενη οὐ ἐν γυναιξίν.

Cf. *Ἰούδ.* 5, 24 εὐλογηθεῖη ἐν (*Hebr.* 77) γυναιξίν
Ἰαήλ. *Ἐαμεν* *vise Hebr.*; cf. *Ευκρίρ. Ἀε.* 471 δῖα
 γυναικῶν etc.

Πινδ. Νεμ. 3. 80 αἰετὸς ὠκύς ἐν ποτανοῖς.

Μτ. 22, 36 ποία ἐντολή μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ (?).

b) *κατ' ἀποκρίνω* κύριον *vocabuli.* *Ἠ.* 9, 3 ἅγια
 ἁγίων (*σαρε in LXX*) - *Ἀπρ.* 19, 16 βασιλεὺς βα-
 σιλέων. *Ἐ.* 3, 21 τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων.

2. In sensu absoluto (relative).

a) *Μτ.* 17, 4 καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὥδε εἶναι.

Cf. ἀγαθός - *δε Θεο* = *ομπνίς κομπρακατίο δεεστ*
Με. 10, 18.

NB: *προβ. circumlocutio hebraizans pro relativo:*

ἀστεῖος τῷ Θεῷ *Ἀ.* 7, 20, *ipsi Θεο* *debebat* *videri*
pulcher. (*Ἰουδ. s. σ.* ἀστεῖος). *Ἰοναε* 3, 3 ἡ δε
 Νινευή ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ. sc. τῷ Θεῷ *ad*
circumscriptivum elativum adiectivi; cf. *2C.*
 10, 4 δυνατὰ τῷ Θεῷ.

Cf. *The American Journal of Semitic Languages*
April 1929 p. 213.

b) Κοινή (*verba*) *per se* *adiectivum* (*in sensu*
elativo) - *B. L. U.* 1. 229 μεγάλοι μεγάλοι.

- *Ἰουκρίρ. e Thera* (*Heim.* 1901 p. 445). *μεγάλων*

καὶ μέγαν ἑαυτῶν - Κωνσταντίνος IV οἱ Τερμά
 Τερμά (cf. Παδουάικη Ν.Ε.Γ. p.57).

Γ. Έστ. 63.2 (II)^a μεγάλου μεγάλου : μεγίστου.

3. Ut comparativus: αὐτὴ ἢ (quod superat comparat).

Mt. 18,9. καλὸν σοὶ ἐστίν... εἰσελθεῖν ἢ βληθῆναι.

Cf Mc. 9,43,45: LXX αὐτοῦ ε.γ. λευκῇ ἢ Σα. 4,12:

κακῶ class.; cf νεῖβα τέλω ἢ 1 C. 12,28, ἀποκρίσῃ ἢ

L. 17,2.

substantiva χαρὰ ἔσται ἢ L. 15,7

Comparativus

1. Prævalet sensus relativus

R. 9,12 ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἑλάσσονι etc.

2. Admittitur sensus absolutus

Job. 13,27 ὁ ποιεῖς ποιήσον τάχιον.

A. 24,22 ἀκριβέστερον εἰδώς.

A. 24,26 πυκνότερον.

NB: *Idiotism classicum est; tamquam omnia fere
 exemplis exprimeant possunt sensu relativo*
 (p.665).

3. Fieri potest superlativus (cf. Ital. "maggiore" etc).

1 C. 13,13 μείζων δὲ τούτων ἢ ἀγάπη (σε αὐτοῦ).

Mt. 18,1 τίς ἄρα μείζων (cf. Mc. 9,34).

L. 9,48 ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῶν etc.

P. Oxy. IV 716 (II)^p τὴν ἀμείνονα αἶρεσιν διδόντι („to
 the highest bidder" Moulton p.78).

Cf. ἀσθενέ. ὑστέρον πάντων Mt. 22,27 superlat.

NB. τὰ κατώτερα μέρη (= superlat.) Ὁ. 4,9.

Superlativus

1. *Praevalet sensus absolutus* (*intensivus*); ita in
pap.

Mc. 4,1 ὄχλος πλεῖστος.

L. 1,3 κράτιότε.

L. 12,26 ἐλάχιστον cf. 1 C. 4,3; 6,2.

2 P. 1,4 μέγιστα (= *permagna*).

2 C. 12,9.15 ἥδιστα.

μάλιστα (12 *ies*) Ph. 4,22;

commun. elative.

2. *Transit sensus relativus* (*verus superlat.*).

Utamen superiunt

1 C. 15,9 ὁ ἐλάχιστος „*minimus*”

Mc. 5,7 ὑψίστος, δε Θεοῦ. Cf. Mt. 21,9 ἐν τοῖς
ὑψίστοις.

A. 17,15 ὡς τάχιστα.

ΐμ. 20 τῇ ἁγιωτάτῃ... πίστει.

A. 26,5 τὴν ἀκριβεστάτην αἵρεσιν.

NB: πρῶτος δε *duobus*. Mt. 27,64 ἡ ἐσχάτη πλάνη
χειρῶν τῆς πρώτης. *Unde in A. 1,1,*
εἰς τὸν λόγον ποῦ implicitè dicit „τρίτος”
(esse). Jo. 1,15 πρῶτός μου. Jo. 20,5 πρῶτος
et ἄλλος (4) - (Rob. p. 669).

ἔσχατος δε *duobus* (*v. supra Mt. 27,64*).

δε *pluribus* Jo. 11,24 ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ

1 C. 15,8 ἔσχατον πάντων.

πρότερος ut *adverbium* (10 *ies in N. T.*); ut *ad-*
iectivum semel in N. T. sc. E. 4,22 κατὰ

τὴν προτέραν ἀναστροφὴν (καὶ ἰν παρρη.).

XXXI. PRONOMINA

1. Personalia

1^a et 2^a Persona: *generatim emphasim vel oppositionem indicant.*

Mt. 3,14 ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι

Jo. 1,42 σὺ εἰ Σίμων... σὺ κληθήσῃ. *Mt.* 26,64

σὺ εἶπας. *Jo.* 4,22 ὑμεῖς... ἡμεῖς.

3^a Persona

a) αὐτός *in nom. generatim adhibetur in N. G.*
(*vice ὅδε et οὗτος*); *unde saepe sine emphasi*;
praecipue in L. et Ap. *L.* 1,22 καὶ αὐτὸς ἦν ἐκ.
2,50; 6,8; 8,1. 22; 15,14. *Ap.* 14,10.

b) αὐτός *intensivum (intensivum adiectivum pronomen, ipse)*

Mc. 14,44 ὃν ἂν φιλήσω αὐτὸς ἐστίν.

L. 1,17 καὶ αὐτὸς προελεύσεται (*cf. Mt.* 8,24;
Mc. 4,38).

c) αὐτός *reduplicans (supraaccusativum)*

i) cum substantivis (*vel aequiv.*)

Ap. 2,7 τῷ νικῶντι δώσω αὐτῷ. *cf. Mt.* 5,40.

P. Oxy. II. 299.2 (I)^P Λαμπῶνι μυοθηρευτῇ ἔδωκα αὐτῷ.

ii) cum relativo.

Α. 15,17 οὓς... αὐτούς, *Ap.* 7,2 οἷς... αὐτοῖς.

cf. Ap. 7,9; 13,8; 20,8; *L.* 3,16 οὗ... αὐτοῦ, *Mc.* 7,

25 γυνή... ἧς εἶχεν τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα...

NB: *Aristoph.* *Aves* 1237 οἷς θυτέον... αὐτοῖς. (*alii αὐτούς*).

Saepe in LXX ἡ-τῷς

Συμπλ. cf. 2 Mac. 12, 27 ἐν ᾗ... ἐν αὐτῇ κ. in libro graeco.

Apr. 12, 6.14 ὅπου... ἐκεῖ, Apr. 17, 9 ὅπου... ἐπ' αὐτῶν

ij) cum articulo. - L. 3, 17 οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, (Mt. 3, 12). P. Par. 51 (II)^a ἀνόγω (= ἀνοίγω) τοὺς ὀφθαλμούς μου (μου κεδυνῶσαι). Cf. in Gr. ποδ. κ. καπτι Klephr. (Mouillon p. 85) καὶ στρίβει τὸ μουστακί του, κλώθει καὶ τὰ μαλλία του.

ὅαλις κεδυνῶσάντια πατωματικῶς εκκουργεῖ κ. lingua vulgari; cf. Mt. 6, 17 ἀλειψαί σου τὴν κεφαλὴν (vix media sufficeret).

d) αὐτὸς ὁ vis demonstrativa inest, uti in ἐκεῖνος ὁ.

L. 12, 12 ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ cf. L. 10, 7; 2, 38.

Mc. 13, 11 ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ. P. Vag. N. 745.3 (1^a)

αὐτὸν τὸν Ἄντᾱν (illum^{ti} non „ipsum”) (p. 686).

i. e. αὐτὸς ὁ, debilitatur εκ „ipse” αὐτὸ „ille”

(αριθὸς Luc. saepe et in Mt. 3, 4; Mouillon p. 91).

2. Rēflexiva

a) ἑαυτοῦ κτλ.

ὁ ἑαυτῶν νικεῖ ἡμῶν (ὑμῶν) αὐτῶν κτλ.

(v. X.).

ij) ἑαυτῶν κτλ. - ἀλλήλων κ. „reciprocā”.

1 C. 6, 7 ὅτι κρίματα ἔχετε μέδ' ἑαυτῶν.

Θ. 5, 19 λαλοῦντες ἑαυτοῖς.

C. 3, 13 ἀλλήλων... ἑαυτοῖς.

L. 23,12 ἀλλήλων... αὐτούς (cf. P. Berol. II. 260. 15 (59)^p)

b) ἴδιος

i) ὡς κομπαινίος: possess. cum epithetis: (reflex.)

L. 6,41 ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ, cf. 10,34; Jo. 1,41 κτ.

R. 14,5 = ἑαυτοῦ, et in 1 C. 7,2 τὴν ἑαυτοῦ

γυναῖκα... τὸν ἴδιον ἄνδρα, ἑαυτοῦ = ἴδιος

Moult. p. 89.

ii) τὰ ἴδια = domus (Jo. 1,11 (2)).

Jo. 19,27 ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. A. 21,6.

B. G. U. 86 (II)^p, 183 (I)^p, 168 (II/III)^p etc. (τὰ ἴδια).

iii) οἱ ἴδιοι (sine subordinatione) = cognati, consanguinei, amici: „sui”.

Jo. 1,11 - οἱ ἴδιοι (suius populi) αὐτὸν οὐ παρέλαβον; 13,1; A. 4,23; 24,23.

B. G. U. 341 (III)^p πρὸς τοὺς ἰδίους = cognatos.

ὁ ἴδιος videtur esse locutio a quoque plura eadem cognatos.

P. Goodenough 4.9. (II)^a ἀπεστάλκαμεν Πλαυκίαν

ὄντα ἡμῶν ἴδιον.

P. Fayum. III. 2 (95-96^p). Λούκιος Βελήνης

Γεμελλος Ἐπαγαῖται τῷ ἰδίῳ χαίριν

(Rob. 692).

iv) Αναπόδοσις τοῦ epithetis τοῖς ἀπαιτούμενοις

videtur. A. 24,24. τῇ ἰδίᾳ γυναικί.

Mt. 22,5 ὅς μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν.

c) ἡ ψυχὴ - ψυχή Mt. 8,36 ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν

αὐτοῦ (L. 9,25 ἑαυτόν... ζημιωθεῖς Lxx Jo. 37,9).

3. Demonstrativaα) ὁ ἡ, τό κα. αὐτ. καὶ demonstrat.i) *saepe in nom.* οἱ μὲν... οἱ δέ.ii) *in casibus obliquis*

§ 4,11 τοὺς μὲν... τοὺς δέ.

(cf. A. 17,28 τοῦ γὰρ = *propter* *propterea*)β) ὅς ἡ ὃ cf. *Plac* ἡ ὅς, καὶ ὅς *etc.**nom.* § 5,11 ὅς δὲ ἀπεκρίθη αὐτοῖς

Mc. 15,23 ὅς δὲ οὐκ ἔλαβεν.

Mt. 13,4 ὃ μὲν ἐπεσεν παρὰ τὴν ὁδόν.

dat. Mc. 25,15 ὃ μὲν ὃ δὲ ὃ δέ.*acc.* R. 9,21 ποιῆσαι ὃ μὲν... ὃ δέ...

Mt. 21,35 ὃν μὲν... ὃν δέ.

γ) ὅδε ἡδε τόδε *caus. in N. T.* (10 *ies*, *μεμνημένα**in LXX*, *caus. in εκκλησίᾳ*. (cf. *συρία* X 5)

L. 10,39 καὶ τῆδε ἦν ἀδελφή.

caus. § 4,13 εἰς τὴνδε τὴν πόλιν = εἰς τὴν καὶ τὴνπόλιν „*in hac et illam urbem*“ (r. *Loc.*s. r. et *Abel* § 34 α *Rom*).δ) οὗτος *form. vice reitae*, *influentis* *Hebr.*

Mt. 21,42 (Mc. 12,11) παρὰ κυρίου

ἐγένετο αὕτη (r. V. NB.).

ε) ἐκεῖνοςi) *anaphoricum* § 18,15 ὁ δὲ μαθητὴςἐκεῖνος ἦν γνωστός *etc.* § 5,19.ii) *de obiecto remotō*, *ita de rebus ab-**sentibus* § 3,28 ἐμπαροῦσεν ἐκεῖνου.iii) *de tempore* - L. 2,1 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.

f) αὐτός cf. συρκα 1. \mathcal{L} .10,7 ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ in illa domo.

4. Relativa

a) ὅς

i) locutio inmutabilis, ὅς ἐστιν (v. XX. 3. a).

Mt. 27,33 εἰς τόπον... Γολγοθᾶ,

ὅς ἐστιν κρανίου τόπος (p.714).

ii) assimilatio e locativo: idioma class.

A. 1,22 ἕως τῆς ἡμέρας ἧς (ῆ) ἀνελήμφθῃ.

assimilatio e locativo et incoincidentia

\mathcal{L} .1,20 ἄχρι ἧς ἡμέρας sc. (τῆς)

ἡμέρας (ῆ).

iii) attractio inversa

Mt. 21,42 (\mathcal{L} . 20,17) λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

(LXX Ps. 118. 22).

\mathcal{L} .1,73 ὄρκον ὃν ὤμοσεν, 1 \mathcal{C} .10,16 τὸν ἄρτον

ὃν κλῶμεν (τὸ ποτήριον ὃ v.15).

attractio inversa cum pās.

\mathcal{L} .12,10 πᾶς ὃς ἐρεῖ... ἀφευθήσεται αὐτῷ

\mathcal{L} .12,48 παντὶ δέ ᾧ ἔδόθη... ζητηθήσεται

παρ' αὐτοῦ, sc. πᾶς attrahitur in eum

ὅς et anacoluthon adest. Cf. Jo. 6,39;

17,2 (p.718).

iv) in interrogationibus.

a) Directis: semel in N. T. (?)

Mt. 26,50 ἑταῖρε, ἐφ' ὃ πάρει (Moulton

contra, p.93; Blass αἶρε „sume ad quod

ades"); paucis exempla. Just Cohort. 5

(p. 253 A) δι' ἣν αἰτίαν... προσέχεις Ὀμήρω (725). - Cf. *Loz. Verb. Dom. April 1929* pp. 112-116.

b') *Obliquis* ὅς *et* ὅστις *claus.*

Mt. 6,8 οἶδεν... ὧν χρεῖαν ἔχετε.

L. 6,3 ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησεν.

L. 8,47 δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγειλεν. Cf. *12,12*.

Cf. *L.* 11,6 οὐκ ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ

v) ὅς *vice* ὅστις: *non ubique distinctum*
(*ne aruo claus. quidem*)

L. 14,33 πᾶς... ὅς οὐκ ἀποτάσσεται
(cf. *12,48*).

4) ὅστις

i) Definit. *saepius in N.T. „quicumque“*

Mt. 5,39 ἀλλ' ὅστις σε ῥαπίζει εἰς
τὴν δεξιὰν διαγόνα.

ii) Definit. = ὅς, *saepius cum nominibus personarum*

L. 2,4 εἰς πόλιν... ἣτις καλεῖται
βηθλεέμ.

L. 8,26 εἰς τὴν χώραν... ἣτις ἐστὶν
ἀντίπερα τῆς Γαλιλαίας, *A.* 16,12;
8,15; 12,10; 17,10; *Ap.* 12,13.

Mt. 27,62 τῇ δὲ ἐπαύριον ἣτις ἐστὶν
μετὰ τὴν παρασκευήν.

P. Oxy. I. 110. 3 (II)^P αὔριον ἣτις ἐστὶν
15 (dies 15us).

iii) Causalis = „quippe qui” - „neque qui” - „is enim”. R. 9, 4 οἵτινές εἶδον - quippe qui sint. A. 10, 41. 47 (v. Lot. s.v.).

iv) In interrogationibus

a) Directis (Aristoph., Plato); - vel ellipsis (quid est) quod -

Mc. 2, 16 ἔλεγεν... ὅτι μετὰ τῶν τελωνῶν... ἐσθίει;

Mc. 9, 28 ἐπηρώτων αὐτόν· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό;

Mc. 9, 11 ἐπηρώτων... λέγοντες ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς etc.

Jo. 8, 25 τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν;
„omnino uel eliam loquor uobis”, vel „sum id quod ab initio loquor uobis” (v. Lot. s. v. ἀρχή).

1 Paral. 17, 6 ὅτι οὐκ ὠκοδομήσατέ μοι οἶκον κέδρινον;

Βασιλ. Ἑρ. c. 10 ὅτι δὲ Μωϋσῆς εἶρηκεν;
(quare?) Rob. 729-30.

b') Indirectis: class.

A. 9, 6 λαληθήσεται σοι ὅτι σε δεῖ ποιεῖν,
semel tantum in N. T.; non in
παρχῆς.

NB: In N. T. praevalet interrog. directae.

5. Interrogativa

a) τίς

i) = ποῖος (Eurip.) L. 24, 17 τίνες οἱ λόγοι οὗτοι...

4,36; cf. ποῖα L. 24,19; A. 7,49 ποῖον
οἶκον... ἢ τίς τόπος (*idem*).

ii) = πότερος („*quis vice „uter” in Lat.*),

Mt. 21,31 τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησεν.

L. 7,41-43 ὁ εἷς... ὁ δὲ ἕτερος...

τίς οὖν αὐτῶν...;

iii) = ὅς, ὅστις (*rel.*)

Mt. 14,36 οὐ τί ἐγὼ θέλω ἀλλὰ τί

σύ. (cf. Mt. 26,39 οὐχ ὥς ἐγὼ
θέλω, ἀλλ' ὥς σύ.)

B. G. U. 822 (III)^P εὗρον γεοργόν τίς
αὐτὰ ἐλκύσῃ.

P. Be. Mus. 239 (IV)^P τίνος ἐὰν χρίαν
ἔχῃς (*non class.*); τίς = ὅστις *in*
class. Graec. tantum in interrog.
obliquis (Rob. p. 737).

Mt. 10,19 δοθήσεται... τί λαλήσητε =
ὅτι. L. 17,8 ἐτοίμασον... τί δειπνήσω.
(= ὅτι).

iv) = ὅστις *in interrog. obliquis* (*class.*). Rob. 739;
M. p. 93.

L. saepe praemittit artic. ante τί
in interrog. obliquis. L. 1,62 ἐνένευον
δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ τὸ τί ἂν θελοῖ
καλεῖσθαι αὐτό. L. 9,46; 22,23,24.

6) ποταπός = ποῖος *in N. G.*, *non „e qua regione”*.

Mt. 8,27 ποταπός ἐστίν οὗτος...

L. 1,29 (*interrog. obliq.* διελογίζετο ποταπός

εἴη ὁ ἀπαθμὸς οὗτος.

c) πότερος *ut* προνομεν *non in* LXX *neque in* ροιργίς.
 πότερον *Jo.* 7,17; *utrum... an, tantum hoc loco.*

6. Indefinita

a) τίς - *generatim ut* ἀριθ. *Classicos.*

Indeclin. (?) *Ph.* 2,1 εἰ τις σπλάγχνα (*v.* XX.3.c.).

b) εἷς

i) = *articulus indefinitus Mt.* 8,19 εἷς γραμματεὺς.

ii) = *pronomen indefinitum Mt.* 16,14 ἓνα τῶν προφητῶν. 18,28; *L.* 15,15.

Euip. Bacchae 917; *Aristoph.* *Av.* 1292; *Θηυσχρ.*

4,50 (*Licero: unus paterfamilias. Hor. faber unus*).

c) πᾶς = *quivis*

Al. 2,21 (LXX) πᾶς ὃς ἐὰν ἐπικαλέσῃται.

L. 14,33 πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται
 πᾶσιν *etc.*

d) ὁ δεῖνα *class.; semel in N.T. Mt.* 26,13 πρὸς τὸν
 δεῖνα.

7. Alternativa (seu Distributiva)

a) ἀμφότερα (ἄμφω *non in* κοινή) *saepe in* LXX.

Al. 23,8; *Al.* 19,16 *de pluribus (serpens, v. X.7.);*

versio Sahidica: ἀμφότεροι = πάντες (Moult. p.80)

P. Geneva 67 et 69 (IV)^p de quattuor (Moult. Cl.

Rev. 1904, p.154).

P. Brit. Mus. 336 (II)^p *prov. B: Buiy contra. (Cl.*

Rev. XI. p.393).

δ) ἑκάστος - *Mt.* 18,35 ἑκάστος τῷ ἀδελφῷ (*vel* πλησίον)
αὐτοῦ *cumlocutio hebraizans reciproca*
reciproci ἀλλήλοις (*Loc. s.r.*).

ε) ἄλλος

vice ἕτερος *L.* 6,29 καὶ τὴν ἄλλην (διαγόναν).

Mt. 5,39; 12,13; *Jh.* 18,16; 19,32; 20,3 *etc.*

B.L.U. 456 (IV)^P δύο, τὸν μὲν ἕνα, ... καὶ τὸν ἄλλον.

Moult. Cl. Rev. 1901, p.440.

δ) ἕτερος

vice ἄλλος (*sc. de pluribus, non restringitur ad*
alterum e duobus.

L. 19,16-20 ὁ πρῶτος... ὁ δεύτερος... ὁ ἕτερος.

Mt. 16,14; 15,30 (*in quinto loco!*) *L.* 11,36

Mc. 4,5-8 ἄλλος (*et Mt.* 13,5-8).

L. 3,18 πολλὰ καὶ ἕτερα

P. Oxy. III. 494. 7 (156^P) *Moult. Cl. Rev.* 1901, p.440.

P. Pat. 26.30.2 (163-2)^a οὐ μόνον δ' οὗτος ἀλλὰ

καὶ ἄλλοι τῶν ἐκ τοῦ Σαραπείου καὶ ἕτεροι τῶν
ἐκ τοῦ Ἀσκληπίου.

8. Reciproca - ἀλλήλων. *L.* 2,15 ἐλάλουν πρὸς ἀλλήλους.

In N. T. etiam ἑαυτῶν 1 *C.* 6,7; ἄλλος ἄλλον *A.* 2,12;

εἰς τὸν ἕνα 1 *C.* 4,6. *Cf.* *Mt.* 18,35 ἑκάστος τῷ ἀδελφῷ
αὐτοῦ.

9. Negativa

εἰς - οὐ = *nullus: cum vi* = οὐδεὶς ὅστις (*Demosth.*)

Mt. 10,29 ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται. *L.* 11,46; 12,6.

εἰς - οὐ μή *Mt.* 5,18 ἰῶτα ἐν ἧ μία κεραία οὐ μή πα-
ρελθῇ.

πᾶς - οὐ = *nullus*, LXX לֹא-כִי; cf. 1 Jo. 3,15; ἔ. 5,5; Αρ. 22,3;

1 Jo. 2,21 πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν.-

πᾶς - μή = *nullus*. Jo. 3,16 ἵνα πᾶς... μὴ ἀπόληται = μηδείς.

πᾶς - οὐ μή. *nullus*. Αρ. 18,22 πᾶς τεχνίτης... οὐ μὴ
εὐρεθῇ ἐν σοὶ ἔτι.

οὐ - πᾶς = *nullus* LXX οὐ-κί (cf. ἔκδο. 12,16,43 (πᾶς..οὐ)). ἔκδο. 20,10 (οὐ..πᾶς).

οὐ *ante cum verbo*, non *cum* πᾶς = οὐδείς ἔ.

verbo affirmativo.

ἔ. 1,37 οὐκ ἀδυνατήσκει... πᾶν ῥῆμα.

cf. Mt. 24,22 (Mc. 13,20).

R. 3,20 (ἔ. 2,16); cf. Α. 10,14 οὐδέποτε πᾶν.

μή - πᾶς = *nullus* 1 C. 1,29 ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σάρξ.

Αρ. 7,1; 9,4.

NB: *Par. ex analogia*. P. Tebt. 105.37 (II)^a

ἀνυπεύθυνος παντός ἐπιτίμου.

Formula constans: ἄνευ (sive χωρίς) πάσης ὑπερ-
τέλειως.

οὐ μή... πᾶς = *nullus*.

Αρ. 21,27 καὶ οὐ μὴ εἰσελθῇ εἰς αὐτὴν πᾶν κοινόν,
7,16.

οὐ πᾶς = non *omnis*, οὐ *negat* πᾶς (*class.*).

Mt. 7,21 οὐ πᾶς ὁ λέγων... εἰσελεύσεται.

1 C. 15,39 οὐ πᾶσα σάρξ.

Mt. 19,11; Α. 10,41 etc.

μή πᾶς = non *omnis*.

1 Jo. 4,1 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε.

πᾶς οὐ = *omnis non*: sc. „non” cum verbo = „nullus”
cum verbo affirmativo.

1 C. 15, 51 πάντες οὐ κοιμηθήσόμεθα, nullus (eorum
superstitum) dormiet.

XXXII. ARTICULUS v. *Loc. s. v.* ὁ, ἡ, τό.

1. *Vices gerit pronominis personalis.*

A. 17, 28 τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν (*stamus*).

2. *Praepositum (imprimis) peregrinis nominibus
indeclinabilibus in casibus obliquis.*

Mt. 1, 2 τὸν Ἰσαάκ etc. 1, 3 τὸν Φαρές etc.,

1, 18 τῷ Ἰωσήφ.

3. *Cum nominativo loco vocativi posito.*

Mt. 11, 26 ὁ πατήρ, Mc. 5, 41 τὸ κοράσιον,

L. 8, 54 ἡ παῖς ἐγείρε.

4. τοῦ (*gen.*) cum infini. absolute positum pro ἵνα
vel ὥστε

A. 23, 20 οἱ Ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτῆσαί δε.

Cf. ^a 9, 15. *Gen. cum accus. et infini. aequivalet ἵνα
cum conj.*

R. 7, 3 τοῦ μὴ εἶναι αὐτήν etc.; 6, 6 τοῦ μηκέτι
δουλεύειν.

5. *Praepositum quaestionibus indirectis.*

L. 1, 62 ἐνένευον... τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτό.

q. L. 9, 46 εἰσῆλθεν δὲ διαλογισμός ἐν αὐτοῖς,
τὸ τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν.

6. *Ubi ellipticus*

a) cum genetivo τόν - *filium* Mt. 4, 21; ἡ - *uxor*
Mt. 1, 6; ἡ - *mater* Mc. 16, 1; L. 24, 10; ὁ - *pater*

Α. 7,16 (v.l.). οἱ = *famuli* Κ. 16,10.

6) Cf. Α. 13,9 Σαῦλος ὁ (sc. καλούμενος) καὶ Παῦλος.

Cf. παρ.

Ρ. Αχγ. IV. 724. 1. (155)^P Πανεχώτης ὁ καὶ Πανάρης
(v. *Class. Rev.* 12, 337; 19, 429).

7. Cum praedicato, επιρρησὶς causa.

Mt. 15,2 οὐ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

Mt. 19,17 εἰς ἐστὶν ὁ ἀγαθός: cf. 24,45 τίς ἄρα
ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος...

8. *Ubi articulus praestat seruitutem duplex vel multiplex, ubi agitur de personis similibus, de constituentibus unum corpus.*

Mt. 2,4 τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ
(συνήθεδιον).

Mt. 16,21; Mt. 15,1; L. 5,17, L. 1,6 ταῖς ἐντολαῖς καὶ
δικαιώμασιν.

9. *Articulus genericus*, Mt. 12,35 ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος,
13,44 ἐν τῷ ἀγρῷ.

XXXIII. VOCES

NB: „*ῥοκ*” indicat relationem inter actionem et
subiectum. Verba transitiva et intransitiva,
inter actionem et obiectum.

1. Activa - subiectum agit vel statum tenet.

2. Passiva - subiectum patitur.

3. Media -

a) in seipsum agit (*Directa Reflexiva*).

b) sibi, pro seipso agit (*Indir. Obliq. Appropri.*).

c) para quadam relatione agit ad agentem. (*Fig.*

namica).

Fora Media incipit recedere (v. supra XI.1). *Fora media* frequens in N. C.

i) Media directa (α. reflexiva)

Mt. 27,5 ἀπήγατο, 2 P. 2,22 ὤσ λουσαμένη,
1 C. 6,11 ἀπελούσαθε.

Mc. 14,54 θερμαινόμενος, 1 C. 14,8 παρασκευάζεται
nisi intrans.; v. Moultou p. 156.

G. L. 7,6 μὴ σκύλλου κυτ P. Oxy. II. 295. 5,6 (c. 35th)
μὴ σκλύλλε (sic) ἐατήν (act. c. pron.
reflex.).

ii) Media indirecta

L. 8,27 οὐκ ἐνεδύσατο ἱμάτιον.

Mc. 9,8 περιβλεψάμενοι. A. 25,11 Καίσαρα ἐπι-
καλοῦμαι (mei causa).

Media reciproca

Mt. 26,4 συνεβουλεύσαντο, Jo. 12,10 ἐβουλεύ-
σαντο.

Media reduplicans

A. 7,58 ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

Mt. 6,17 οὐ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν
κεφαλὴν.

iii) Media dynamica (?). *Intensiva: vis vera
sacerrime nos latet.*

L. 9,45 αἰσθάνομαι, A. 25,13 ἀσπάζομαι.

XXXIV. TEMPORA

1. Distinguentium est inter genus actionis et tempora.
Verba „praesens” et „futurum” referuntur ad

tempus; „imperfectum“, „aoristus“ et „perfectum“ referuntur ad genus actionis. Hinc divisio non accurata.

2. Duo sunt genera actionis, quae revera antecedunt notionem temporis, sc. actio quae simpliciter incidit et actio in progressu, seu producta.

Actio simpliciter incidens describitur (.) puncto.

Actio in progressu seu producta describitur (—) linea. — Ita explicantur duae radices unius verbi (irregularis)

φέρω

ἐσθίω

τρέχω.

ἤνεγκον

ἐ-φαγον

ἐ-δραμον.

3. Actio simpliciter incidens potest concipi tamquam in finem suum producta, cuius effectus (vel status inde exortus) perseverat, et proinde accipitur nova quaedam classis, quae sic graphice describitur: (.—).

4. Haec tres classes actionis comparent in tempore praes., praeter et fut.

Praesens

Praeteritum

Futurum

.

.

.

scil. tres qualitates actionis singulis temporibus.

5. Actio quae describitur ut simpliciter incidens (.) vocatur aoristus (ἄ - ὁρίστος sc. χρόνος) i. e. sine finibus, sine limitibus, quia non definitur.

Attamen in evolutione linguae, „aoristus“ restrin-

gitur ad tempus praeteritum (in indic.) relinquendo suum munus describendi actionem, quae simpliciter incidit in praesenti et futuro, Praesenti et Futuro respective.

Interdum tamen aoristus primitivam suam significationem postulat. (e.g. „Aoristus Historicus“), quam quidem in modis obliquis (extra O. O. in opt. et inf.) nunquam amisit.

6. Tempus Praesens igitur describit actionem in tempore praesenti qua productam ——— et qua simpliciter incidentem (·).

Tempus Imperfectum (Actio imperfecta) describit actionem qua productam in tempore praeterito ———.

Tempus Perfectum (Actio perfecta): implicite dicit actionem iam exstitisse; affirmat eius effectum permanentem. ———

Triplex est:

a) Tempus Praesens Perfectum: describitur actio qua completa; effectus perseverans in tempore praesenti.

b) Tempus Plusquamperfectum: describitur etc. in temp. praeterito.

c) Tempus Futurum Perfectum: describitur etc. in tempore futuro.

Tempus Aoristi (Actio non definita) describit actionem tamquam simpliciter incidentem in tempore praeterito (·).

Tempus Futurum describit actionem sive produc-
tam ——— sive quā simpliciter incidentem
(.) in tempore futuro.

Unde graphice describuntur tempora eorum-
que actionum qualitas:

TEMPUS

	<u>Præteritum</u>	<u>Præsens</u>	<u>Futurum</u>
Qualitas {	———— (Impf.)	———— (Præsp)	———— (Fut.)
	• (Aorist.)	• (Præcs.)	• (Fut.)
Actionis {	• ——— (Plaq. Pft.)	• ——— (Præsp. Pft.)	• ——— (Fut. Pft.)

XXV. TEMPORA IN MODO INDICATIVO

Præsens: Nomen desumitur e tempore

1. Determinatum ut continuum ———; actio pro-
ducitur vel status permanens describitur.
2. Indeterminatum; species actionis describitur et
non ulterius determinatur (.).

Hæc duplex significatio præsentis, sc. præcs. et
aoristi, in diversis speciebus præsentis admit-
titur.

Diversae Species

1. Simplex (Usitatum):

a) Actio producta Mt. 25, 8 σβέννυνται, L. 1, 6. -

b) Actio simpliciter incidentis Mt. 6, 2 ἀμὴν λέγω
ὑμῖν.

2. Enoticum: Mt. 23, 3 λέγουσιν γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν,
Mt. 7, 17,

3. Historicum: *Jo.* 20,1 seq. ἔρχεται, βλέπει, τρέχει (*vividum*);
Mc. 11,27.

4. Prolepticum: *1 C.* 15,32 αὐριον ἀποδνήσκομεν.
Mt. 26,2 γίνεται etc.

5. Iterativum: *L.* 18,12 νηστεύω δις τοῦ σαββάτου.
1 C. 10,16 εὐλογοῦμεν etc.

6. Incohatum: *A.* 26,28 ἐν ὀλίγῳ με πείθεις (?)

7. Conatus: *Jo.* 10,32 λιθάζετε (*frequentius in Imperf.*);
L. 6,12 ἀναγκάζουσιν (*Moult. p. 247*).

8. Progressivum: transit scil. a praeterito in praesens;
 generatim adverbium temporale adiungitur verbo. *L.* 15,29 τοσαῦτα ἔτη δουλεύω
 σοι. *L.* 13,7; *Jo.* 5,6; 14,9; 15,27.
2 C. 3,15 ἀπὸ βρέφους... οἶδας.

9. Deliberativum: *Jo.* 11,47 τί ποιοῦμεν (*raissime in indicat. praesenti*).

Imperfectum: Nomen desumitur ex actione: (aug. ε signi-
 ficat „tunc“?). Determinatum ut
continuum in tempore praeterito —
 Haec notio permanet omnes species im-
 perfecti.

1. Simplex: (*Usitatum*) Actio producta. *L.* 10,18 ἐθεώ-
 ρουν, *Mc.* 12,41 ἔβαλλον. Cf. *Mt.* 3,4-6 scena
 vivida ad flumen Jordanis. *L.* 17,28.

2. Iterativum: (sc. series continuatur). *L.* 1,62 ἐνένευον.
L. 2,41 ἐπορεύοντο κατ' ἔτος etc. *A.* 3,2 ἐτίθουν.

3. Incohatum: *L.* 5,6 διερχόβετο, (*L.* 6,11 διελάλουν)
 emphasis in initio actionis.

4. Conatus: *actio intransitivus*. Mt. 3, 14 δεικνύουσιν,
Mc. 15, 23 ἐδίδουν, L. 1, 59 ἐκάλουν,
L. 9, 49 ἐκωλύομεν, A. 7, 26 συνήλλαδον.
5. Progressivum: *attinens praesens*. L. 2, 49 ἐζητεῖτε.
1 Jo. 2, 7 ἦν εἴχετε ἀπ' ἀρχῆς.
6. Negativum: *emphatice negat cum ου*. Mt. 1, 25 οὐκ
ἐγίνωσκεν αὐτήν, 18, 30; Jo. 7, 1 (cf. Abbott.
Johannine Gram. § 2465 p. 338 πρὸς ἐκκ. ε
Jo.).

7. Potentiale: sc.

a) *modus utriusque loquendi vice praesentis (vel
vice opt. cum αν)*. A. 25, 22 ἐβουλόμην = βουλοίμην
αν. βούλομαι esset intransitivum, transitivum:
cf. Latine 1 C. 2, 8.
P. 9, 3 ἠυχόμην (*vice* εὐξαίμην αν). L. 4, 20 ἠθέλον
(p. 886).

b) *cum αν (class.)*; vid. XXXVIII. Indic. 3.

8. Desiderativum (*verba desiderat*) Ap. 3, 15 ὄφελον
ψυχρὸς ἦς ἢ ζεστός (v. XXXVIII. Indic. 2.).

utivum: *nomen desumptum e tempore*.

1. Determinatum ut continuum: *actio producitur
vel status permanens describitur in tempore fu-
turo* ———.

2. Indeterminatum: *species actionis offertur sine
ulteriore determinatione in tempore futuro (.)*.
Haec duplex notio intrahit omnes species.
Distinctio videtur in duplici futuro classico ali-
quorum verborum.

ἔξω αὐτὸ ἔχω (πραεσ); referuntur ad lineam ——— „habebo”
 σχήσω αὐτὸ ἔδχον (αορ.); ” ” punctum . „oblinebo”
 ὑρέξομαι εὐ τρέχω (πραεσ); ” ” lineam ———
 δραμοῦμαι εὐ ἔδραμον (αορ.); ” ” punctum .
 φανεῖται 1 P. 4,18 εὐ φαίνομαι (πραεσενς), αὐτὸ lineam ———
 φανήσεται Mt. 24,30 εὐ ἐφάνην (αορ.), αὐτὸ punctum .

1. Impetive: (Urbicatum)

a) Mc. 14,28 προάξω ὑμᾶς ———

b) Mt. 1,21 αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ.

2. Deliberativum:

a) interrogativum L. 22,49 εἰ πατάξομεν;

Mt. 18,21 ποσάκις ἁμαρτήσῃ;

b) interrog. rhetorica L. 11,5 τίς... ἔξει...

L. 14,34 ἐν τίνι ἀρτυθήσεται...

In M. C. fere semper rhetorica.

3. Volitivum sc. voluntas exercetur.

1^a persona: 1 C. 14,15 προσεύξομαι, ψαλῶ (in mente habeo etc.).

2^a persona:

a) Imperat. Mt. 27,4 σὺ ὄψῃ, 6,5 οὐκ ἔσεσθι

(cf. 6,16 μὴ γίνεσθι). Mt. 1,21 καλέσεις,

21,3 ἐρεῖτε (cf. Mc. 11,3 εἰπατε).

Generatim in citationibus ex T. C. Cf. R. 13,9;
 Jac. 2,8.

b) Permittit. L. 13,9 ἐκκόψεις αὐτήν.

3^a persona: Jo. 10,28 οὐχ ἄρπάσει τις.. ἐκ τῆς χειρός μου. Mt. 15,5 οὐ μὴ τιμήσῃ.

4. Propheticum Mt. 21,41 ἀπολέσει, 43 ἀρθήσεται...
δοθήσεται.

NB: Futurum fere est modus (Job. 872); arctissima
est relatiō inter futurum et subiectivum.

L. 20,10 ἵνα δώσουσιν, L. 2,4 ἵνα καταδουλώσουσιν.

Ap. 4,9 ὅταν δώσουσιν (L. 7,27 ὅς κατασκευάσει finis).

Horistus: nomen desumitur ex actione.

Indeterminatus: sc. actiō describitur ut simpliciter in-
cidens. Haec notio sola invenitur in diversis speciebus.

NB: Modo initium, modo finis actionis clarius efficitur;
et hinc.

1. Horistus ingressivus: inchoativus: 2 C. 8,9 ἐπώχευεν,
L. 15,13 ἀπεδήμησεν. A. 15,13 μετὰ τὸ διγῆσαι. R. 14,9
ἔζησεν, resurrexit (sc. factus est vivens); cf. L. 15,32
νεκρὸς ἦν καὶ ἔζησεν, L. 19,41 ἐκλαυσεν. Mt. 22,7 ἀργιό-
τη (inceptit iasci) etc.; pendet ex significatione verbi:
praesertim cum verbis quae indicant statum vel
conditionem (G. M. T. § 55).

2. Horistus effectivus, emphasis in fine actionis.

A. 7,36 ἐξήγαγεν (B. M. T. § 37). Mc. 7,35 ἐλύθη.

Mt. 25,20 ἐκέρδησα. Ph. 4,11 ἔμαθον - praesertim cum
verbis quae in praes. et imperf. denotant „conatum”
(cf. κωλύειν - κωλύσαι).

3. Generatim tamen summarium totius actionis de-
scribitur; Actiō ut unum quid consideratur. Diversi-
mode describitur: Horistus Constativus, Complexi-
vus, Perfectivus, Historicus.

Α. 10,22,23 ἐχρηματίσθη... ἐξένιζεν... ἐξηλθεν...
συνῆλθον etc.

Ψο. 2,20 τεσσεράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν οἰκοδομήθη ὁ
ναὸς οὗτος.

2 C. 11,25 τρεῖς ἐραβδίσθη etc. - Αρ. 20,4 ἐβασίλευσαν
„regnavunt“.

Species

1. Simplex sc. Historicus, cf. supra (3).

2. Enoticus: univocalis non restringitur ad praeteri-
tum; exsurgit sc. primitiva significatio aoristi.

Mt. 23,2 ἐκάθισαν. 1 P. 1,24 ἐξηράνθη... ἐξέπεσεν. Ψα. 1,11;

L. 3,22 εὐδόκησα, 7,35 ἐδικαιώθη.

3. Epistularis 1 Ψο. 2,21 οὐκ ἔγραψα ὑμῖν. Cf. P. Oxy. II. 275. 42-43
(66P) ἔγραψα ὑπὲρ αὐτοῦ μὴ ἰδóτος γράμματα (et
saepe).

Α. 23,30; Ε. 6,22 ἔπεμψα (ex aspectu recipientis potius
quam mittentis). Cf. B. G. U. 423 (II)^P ἔπεμψα.

4. Prolepticus: Aoristus vividus vice futuri.

Mt. 18,15 ἐκέρδησας, 1 C. 7,28... οὐχ ἤμαρτες.

Cf. Eurip. Alc. 836 ἀπωλόμην εἰ με λείψεις.

Ψο. 15,6 ἐβλήθη ἔξω.

5. Dramaticus: L. 16,4 ἔγνων τί ποιήσω (vivid.).

Perfectum: nomen desumitur ex actione.

1. Praesens Perfectum: (fere) est aoristus, praesente
aδdito. — : sc. actio stat completa in praes.

a) Est Intensivum: sc. insistitur in statu (prae-
scindit quasi ab actione iam habita) et
practice aequivaleret praesenti. Cf. 1 C. 11,2 μέμ-

νηδὲ Mt. 27, 43 πέποιθεν. Jo. 6, 69 πεπιστεύκαμεν.
(Cf. οἶδα - εἶδκα - κέκτημαι - τέτνηκα).

6) Est Extensivum: comprehendit initium et finem actionis; actio stat completa, ut supra.

Species

1. Simplex: L. 5, 20, 23 ἀφένονται. Jo. 6, 25 γέγονας.

2. Historicum: vivido et dramatico modo actio ipsa completa concipitur ut praesens. Jo. 1, 32 τετέαμαι ..
(vivispermament), 1, 41 εὐρήκαμεν.

2 C. 11, 25 νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα.

3. Inomivum: de rebus quae communiter verae sunt.

1 C. 7, 39 γυνὴ δέδεταί ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐ-
τῆς.

1 Jo. 2, 5 ὅς δ' ἂν τηρῇ... τὸν λόγον... ἡ ἀγάπη... τετε-
λείωται.

R. 14, 23 ὁ δὲ διακρινόμενος ἐὰν φάγῃ κατακέκρηται.

4. Prolepticum: vice futuri (perfecti).

Jo. 5, 2 seq. εἰδὲν... γέγονεν.

5. Iterativum: non continuatur actio sed series; sc.
interruptitur actio, sed series continuatur.

2 C. 12, 17 ἀπέσταλκα δε variis missionibus ad Co-
rinthios. Tamen ἐσταλκα saepius vice aor. in
paraphrasi. Cf. A. 7, 35 (Moulton p. 144).

NB: Dubium movetur utrum perfectum unquam
vices gerat aoristi. Difficultas praecipue de

a) ἔσχηκα 2 C. 2, 13; 2 C. 1, 9; 7, 5; R. 5, 2.

i) ex analogia cum ἔδηκα, ἀφῆκα (aor.).

ii) ἔσχον aor. ingressivus „accepi”; ἔσχηκα „possideo”.

iii) = aor. (B. M. C. § 80).

b) εἴληφα *Ar.* 3, 3; 5, 7; 8, 5; cf. 2, 28; 11, 17 *Moulton et Blass*: confusio inter aor. et perf. in *Apocalypsi*. *Rob.*: prob. dramaticum (B. M. C. Aor.).

c) εἶρηκα *Ar.* 7, 14; cf. 19, 3.

d) πέπρακα (vice ἀπεδόμην) *Mt.* 13, 46.

i) Dramaticum: in parabola.

ii) *Haec forma, sc. perfecti, admittitur quia aor. esset verbo πιπράσκω. - P. Oxy. III. 482. 1-2 (109^P). χωρίς ὧν ἀπεγραψάμην καὶ πέπρακα. (Rob. pp. 898-902).*

In genere in favorem perfecti vice aoristi:

1. *Aor. et Perfectum intermiscerentur in Lat.; unde influxus Latinus; tamen etiam in LXX et in script. ante aetatem Romanam (cf. Moulton p. 142). LXX Is. 53, 5 ἐτραυματίσθη... μεμαλάκισται.*
2. *Inter Graecos post 300^P confusio inter Aor. et Perf. Saeculo 2° I. Justinus Martyr. confundit aor. et perf. (v. exx. in Moulton p. 143).*
3. *Parry in sermone vulgari frequentissime admittunt perf. vice aor. - P. Oxy. III. 528 (II^P οὐκ ἐλουδάμην οὐκ ἤλυμνε (= ἤλειμμαι) μέχρει ἰβ' Ἰούλ. (Moulton p. 142). Contra: non in class. auctoribus; omnia exx. allata sunt dramatica, et omnia fere exxempla in N. C. possunt explicari ut dramatica.*

Præteritum Perfectum sc. Plusquamperfectum:

est (fere) aoristus imperfecto addito. — sc. actio

in finem perducta in tempore praeterito. Effectus perseverat in temp. praeterito.

1. Est Intensivum: sc. insistitur in statu (vel effectu) et aequivalet „imperfecto” Mc. 10,1 εἰώθει, L. 4,41 ἤδεισαν, L. 11,22 ἐπεποίθει, Jo. 19,25 εἰσθήκεισαν..

Cf. Mt. 12,7 ἐγνώκειτε = imperf. ἔγνωκα = οἶδα (Moult. p. 148).

2. Est Extensivum: actio describitur, quae stat completa in tempore praeter. A. 9,21 καὶ ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει, Jo. 9,22 συνετέθειντο, L. 8,29 πολλοῖς γὰρ χρόνοις (διῶ) σὺνηρπάκει αὐτόν.

Actio concipitur quae completa in aliquo puncto temporis praeteriti e contextu cognito. Hinc plusquamperfectum facilius innuit tempus relativum quam aor. (simpliciter incidens) et imperf. (perdurans).

Jo. 6,17 καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει. Jo. 3,24; 4,8; 11,19,30,57. Mt. 7,25; Mc. 14,44; 16,9; L. 4,29 ἐφ' οὗ ἡ πόλις ὠκοδόμητο αὐτῶν.

Cf. Mc. 15,10 ἐγίνωσκειν γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παράδεδώκεισαν αὐτόν οἱ ἄρχιερεῖς

et Mt. 27,18 ἤδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. ubi Marcus clarius distinguit tempus relativum.

Futurum Perfectum: est (fere) aoristus addito futuro (durationis). ———

1. Est Intensivum: insistitur in statu

ἥ. 2,13 ἔσομαι πεποινώς (LXX).

2. Est Extensivum: actio describitur quae completa in tempore futuro?

Mt. 16,19 ἔσται δεδεμένον... ἔσται λελυμένον.

L. 12,52 ἔδονται... διαμεμερισμένοι.

NB: Simplex Fut. Perf. non invenitur in N. T. (L. 19,40 κεκράξομαι; tamen κράξουσιν κ B).

XXXVI. TEMPORA IN MODIS OBLIQUIS

Tempora Subiunctivi, Imperativi et (extra C.O.) Optativi et Infinitivi indicant potius speciem actionis quam tempus.

Tempus actionis ex aspectu loquentis vel scribentis. Quasi sit, e contextu dignoscitur.

Graphice sic describitur.

	Præsens	Aoristus	Perfect.	Futurum
<u>Subj.</u>	_____	•	• _____	
<u>Opt.</u>	_____	•	• _____	_____
<u>Imperat.</u>	_____	•	• _____	
<u>Infinit.</u>	_____	•	• _____	_____

Præs.

Aor.

Subj. ἵνα ποιῶ Jo. 4,34	καὶ τελειώσω Jo. 4,34
Opt. εἰ καὶ πάσχετε 1 P. 3,14	μὴ γένοιτο L. 20,16
Imperat. δίδου... καθ' ἡμέραν L. 11,3	δος... σήμερον Mt. 6,11
Infinit. διδόναι Mt. 7,11	δοῦναι Mt. 14,7 20,2

Imperativ. Præs.

a) Iterativ. L. 11,3 δίδου, L. 10,7 μὴ μεταβαίνετε
1 Co. 5,22 μηδενὶ ἐπιτίθει...

b) copulativ. Mc. 9,39 μὴ κωλύετε αὐτόν.

	<i>Perf.</i>	<i>Fut.</i>
<i>Subj.</i>	ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον <i>Jo.</i> 3,27
<i>Opt.</i>	δεοῖτο <i>N.º C.º</i>	δεοῖτο <i>N.º C.º</i>
<i>Imperat.</i>	πεφίμωδο <i>Mc.</i> 4,39
<i>Inf.</i>	ἀπολελύσθαι <i>A.</i> 26,32	ἔσεσθαι <i>A.</i> 11,28.

XXXVII. PARTICIPIUM

1. Passivo

- a) *notione temporis dempta* = *adj. vel subst.*
A. 10,22 ἀνὴρ... φοβούμενος, *L.* 6,6.
- b) *Coincidit tempore cum verbo ad quod refertur.*
Mc. 16,20 ἐκήρυξαν... τοῦ κυρίου συνεργοῦντος.
L. 2,2 αὕτη... ἐγένετο ἡγεμονεύοντος... Κυρηνίου.
- c) *representat imperfectum cui participium proprium deest.*
Mt. 2,20 οἱ ζητοῦντες: *qui quaerebant.*
B. M. C. § 127.
L. 1,23 ὁ διώκων ἡμᾶς... ποτε (*L.* 1,36 τῇ καλουμένῃ?).

Species

- a) *De copatu.* *Mt.* 23,13 τοὺς εἰσερχομένους, *A.* 28,23 πείθων.
 - b) *Prolepticum.* *A.* 21,3 ἦν ἀποφορτιζόμενον.
 - c) *Progressivum.* *A.* 9,33 ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον,
L. 8,43 οὕσα... ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα.
 - d) *De actione identica.* *Jo.* 6,6 ἔλεγεν πειράζων, *L.* 3,16 ἀπέκρίνατο λέγων, *L.* 3,23.
2. Activus: *ex se non dicit tempus sed actionem simpliciter incidentem.*
- a) *Pleumque antecedit tempore verbum cui...*

τυγχάνω.

L. 1, 22 ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἐδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς.

G. L. 2, 45.

b) *Coincidit tempore cum verbo:*

i) cum λανθάνω, τυγχάνω, φθάνω (non *καταμεν in praes. et imperfect.*), class. H. 13, 2 ἔλαθον... ξενίσαντες..

ii) *Ubi eadem est actio participio et verbo principali* (pleumque in aoristo) descripta.
Class. Plato Phaedo 60. c. εὖ γ' ἐποίησας ἀναμνήσας με.

N.T. $\bar{\epsilon}$ praes. Mc. 8, 29 ἀποκριθεὶς λέγει.

$\bar{\epsilon}$ imperfecto A. 7, 26 συνήλλασεν... εἰπών.

Mc. 14, 72 ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν (?)

(v. Moulton p. 131).

$\bar{\epsilon}$ aoristo (καερε) A. 10, 33 καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. Mc. 27, 4 ἡμαρτον παρὰ δούς αἴμα δίκαιον (v. l.) L. 1, 19 ἀποκριθεὶς εἶπεν.

L. 2, 16 ἦλθαν σπεύσαντες.

$\bar{\epsilon}$ futuro 3 Jo. 6 καλῶς ποιήσεις προπέμψας.

P. Oxy. VI. 929. 6, 7 (II/III)^P καλῶς ποιήσεις ἀπαιτήσας. B. G. U. 596. 1 etc. (A. 321).

$\bar{\epsilon}$ perfecto A. 13, 33 ἐκπεπλήρωκεν... ἀναστήσας.

c) *Præcipit a tempore verbi principalis:*

i) cum περιορῶ, ἐφορῶ (permitto) et ὁρῶ (ἰδεοῦ et permitto).

Act. H. 6, 284 εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ'

Ἄιδος εἶδω. *L.* 10,18 ἐθεώρουν... περόντα.

ij) *Factum subordinatum concomitans descriptivum ut simpliciter incidens.*

L. 2,1 ἀνέβην... μετὰ Βαρνάβα συνπαραλαβὰ καὶ Τίτον. (Cf. Abel § 74 b = „cum”).

Attributive (= claus. rel.) adhibitum aliquoties describit actionem in tempore praeterito sc. ex aspectu loquentis vel scribentis sive
a) articulo praemisso.

A. 1,16 περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ, sive

b) articulo omissio *L.* 4,4 ἔξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός (*B. M.* *U.* 423).

d) *Nunquam tempore subsequitur verbum cui subordinatum.*

A. 16,23; 22,24; 23,35; 24,22 (ἀνεβόλετο *v.* 22 *explicatur participiis*) *A.* 25,13 ἀσπασόμενοι: οὗ ἴρσε *descensus* κατήντησαν.

Exempla cadunt sub δ) vel ε) (*Rob.* p. 863).

3. Perfectum: *repraesentat actionem iam in finem perductam tempore velbi principalis.*

a) *Coincidit tempore cum verbo Jo.* 4,6 κεκοιτιακώς... ἔκαθέζετο.

b) *Antecedat tempore verbum = plusq. perf. Mt* 25,34 ὁ... εἰληφώς εἶπεν. *Jo.* 18,18 εἰσθήκεισαν. ἀνδραγὰν πεποιηκότες.

c) *Praecedat a tempore - adject. L.* 2,11 τεγγνωμένος. Cf. 1 *C.* 4,3; 2 *C.* 4,3.

4. Futureum: sequitur tempore verbum principiale.

a) Futureum (Historicum) 1 C. 15, 37 τὸ δῶμα τὸ γεννη-
όμενον, Jo. 6, 64 τίς ἐστὶν ὁ παραδῶδων αὐτόν.

b) Politicum A. 8, 27 ἐληλύθει προσκυνήσων.

A. 24, 11. Mt. 27, 49 ἔρχεται σῶδων.

c) μέλλων $\bar{\epsilon}$ infini.: praes. intentio actionis futurae.

Jo. 12, 4 λέγει δὲ Ἰούδας... ὁ μέλλων αὐτόν παρα-
διδόναι.

XXXVIII. MODI IN SENTENTIIS INDEPENDENTIBUS

Indicativus

1. Facta simpliciter enuntiat de iis que quae sit.

L. 2, 47. 48 etc.

2. Futurea desiderat: class.

a) εἶδε et εἰ γάρ cum imperf. (= praes. et imperf.),
cum aor. (= praeter).

b) ὄφελον cum infini. praes. (= praes. et imperf.),
cum aor. (= praeter).

N. C. ὄφελον „utinam“: (aor. ex ὀφείλω).

i) imperf. Ap. 3, 15 ὄφελον ψυχρὸς ἦς, 2 C. 11, 1
ὄφελον ἐνείχεσθαι μου μικρόν τι ἀφροσύ-
νης.

ii) Aor. 1 C. 4, 8 καὶ ὄφελόν γε ἐβασιλεύσατε.

iii) Fut. infini. in desiderio non secus L. 5, 12 ὄφε-
λον καὶ ἀποκόψονται (v. Tot. s. v. ὄφελον).

3. Potentialis est: describit id quod esset, fuisset,

potuisset esse sub aliis circumstantiis omnino
alio modo menti subiectis.

Imperf. cum in Xen. Hell. 1.7.7. τότε γὰρ ὅψις ἦν, καὶ

τὰς χεῖρας οὐκ ἂν καθέωρων (de suffragiis). *L. M. G.* § 245.

Horist. cum ἂν: *Plato Apol.* 18 C. ἐν ταύτῃ τῇ ἡλικίᾳ
λέγοντες πρὸς ὑμᾶς ἐν ᾗ ἂν μάλιστα ἐπιστεύσατε.

Innuunt actionem repetitam vel consuetam.

a) *sine* ἂν: *vid. XXXV* - *πραεσ.*, *ιπρυεφ.*, *αιε.*

b) *cum* ἂν: *ποη in M. G.*, *class. tamem e. g.*

Imprerf. Plato Apol. 22 B διηρώτων ἂν αὐτοὺς τί
λέγοιεν.

Horist. Al. Syn. 511 πολλάκις.. ἤκούσαμεν ἂν.. ὑμᾶς.

Emphaticce negat.

a) *ore* οὐ μή *cum fut.* *Mt.* 26,35 οὐ μή σε ἀπα-
ρνήσομαι. *Jh.* 4,14 οὐ μή διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

b) *ore* οὐ *cum imprerf.* (*v. 35 Imprf. 6*).

Emphaticce prohibet cum οὐ μή: *Mt.* 15,6 οὐ μή τιμή-
σῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ. - *Al. F.* 397 οὐ μή καταβήσῃ.

Impreriat et prohibet:

a) *class. cum* ὅπως *et* ὅπως μή.

Al. N. 1177 νῦν οὖν ὅπως σώσεις με. *Plato Rep.*

337 B ὅπως μοι μή ἐρεῖς ὅτι ἔστι τὰ δώδεκα
δις ἑξ.

b) *M. G.*: *vid. XXXV - Fut. 3*: (2^a *personae*) *neg. οὐ*

R. 13.9 οὐ κλέψεις κτλ.

Deliberat Jh. 11,47 τί ποιούμεν; *L.* 22,49 κύριε, εἰ
πατάξομεν ἐν μαχαίρῃ;

Urbane et comiter asserit. Al. 25,22; *L.* 4,20 ἡθέλον
δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς.

Condiciones iurales exhibet: ἂν in apod. (cf.
infra inter condiciones).

Subiunctivus

1. *hortatur* (neg. μή) *Jo.* 11,16 ἄγωμεν. 1 *C.* 15,32 φάγωμεν καὶ πίωμεν. NB: ἄφες vel δεῦρο *semper* praemittitur 1^{ae} personae sing. in *N. T.*

Mt. 7,4 ἄφες ἐκβάλω. Cf. *P. Oxy.* III. 413.184 (II?)^p ἄφες ἐγὼ αὐτὸν θρηνήσω. *A.* 7,34 (δεῦρο).

2. *Deliberat*

1^a persona *Mc.* 6,24 τί αἰτήσωμαι;

2^a persona *Mt.* 23,33 πῶς φύγητε;

3^a persona *L.* 23,31 τί γένηται;

NB: θέλεις vel θέλετε (*instat* praetulae saepe praerogonitur *interrog. deliberationis*. *Mt.* 26,17 ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν. *L.* 9,54; *Mc.* 15,9 θέλετε ἀπολύσω ὑμῶν etc.

3. *Prohibet*: generatim vetat actionem incipere.

Mt. 5,36 μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὁμόσης.

3^a persona 1 *C.* 16,11; 2 *Th.* 2,3 μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ.

NB: ὄρα (ὄρατε) (*instat* praetulae) ante prohibitionem.

Mt. 8,4 ὄρα μηδενὶ εἶπης. Cf. 9,31 ὄρατε μηδεις γινωσκέτω (*imperativ.*).

4. *Optative* negat: οὐ μή:

αι. *αι.* οὐ μή *Mc.* 9,41; οὐ μή ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ, 14,25; *L.* 6,37 etc. *Interrog.* *Jo.* 18,11; *L.* 18,7.

πρα. *ποπ* in *N. T.* *Jer.* 1,19 (LXX) καὶ πολεμήσουσιν σε καὶ οὐ μή δύνωνται πρὸς σέ.

caute asserit: *πρα.* et *αι.* *αι.* οὐ μή. *Plato Gorg.* 402 (vid. *infra* sub μή praetula LXIV. 2. d. ij).

caute negat: *πρα.* et *αι.* *αι.* οὐ μή οὐ (vid. *infra* sub

μή particula, LXIV, 2. d. ii).

6. *Timet*: praes. et aor. cum μή. Hom.; καὶ Attici, Eur. Alc. 315 μή σοὺς διαφθείρη γάμους, quod quidem timeo (L. M. G. § 264).

NB: In sententiis inderp. non habetur ne cum quidem exemplum ἂν cum subj. in N. G. (Rob. p. 935).

Optativus

1. *Desiderat* objectum attingibile (impetrabile) neg. μή. A. 8, 20 (praes.)... εἴη. L. 20, 16 (aor.) μή γένοιτο. Phil. 20; ὀναίμην. P. Oxy. III. 526. 1. (II)^P χαίροις.
2. *Potentialis est*:

a) *indicat* quid sit vel esse possit (in futuro) sub conditionibus modo omnino vago menti subiectis.

Praes. et aor. τ. ἂν (neg. οὐ) L. 6, 11 τί ἂν ποιήσαιεν. (In protasi et apodosis (cum ἂν), condicio minus probabilis A. 8, 31 etc. Cf. infra XLIII. IV.).

b) *Comiter et omnino libere asserit vel imperat, vel hortatur.*

A. 26, 29 εὐξαίμην ἂν. A. 17, 18 (interrog.) τί ἂν γέλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν.

Imperativus

1. *Imperat*

Praes. Mt. 5, 44 ἀγαπάτε... προσεύχεσθε, Mt. 26, 45;

Aor. Mt. 8, 25 ὦσον (cf. Jo. 11, 39, 44). A. 12, 8;

L. 6, 23.

NB: In N. G. saepe fut. ind. vice imperativi Mt. 27, 4, 24;

0
L. 13,9; Mt. 6,5 οὐκ ἔσεσθε. Multa exx. sunt e
LXX; cf. Mt. 5,43.

2. Hortativ. Ar. 22,11 ἀδικησάτω ἔτι etc.

3. Obsecrat. Mc. 9,22 ἀλλ' εἴ τι δύνη, βοήθησον ἡμῖν
επ' ἀπὸ τῆς ἐξουσίας σου.

Jc. 17,11 τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου.

4. Prohibet. Jc. 20,17 μὴ μου ἅπτου. L. 8,49 μηκέτι
σκύλλε τὸν διδάσκαλον.

[3^a pers. pres. Mt. 24,16 φευγέτωσαν]. Αἰο. (κατο) Mt.
24,17 μὴ καταβράτω.

NB: Generalit. Imperativ. pres. prohibet ne actio
incepta continuetur; αοι. ne actio incipiat.

Υποδ.: pres. imperativ. L. 7,13 μὴ κλαῖε. Jc. 20,17.

αοι. subjunctivi. L. 3,14 μηδένα διαδείξῃτε,
μηδὲ συκοφαντήσῃτε.

Ἐάντις pres. imperativ. etiam prescriptum vel mo-
nitum generale proponit.

Ἐ. 5,17 μὴ γίνεσθε ἄφρονες. Ἦτα fortasse L. 10,7 μὴ
μεταβαίνετε (iterativ?). 1 Ἐ. 5,22 μηδενὶ ἐπιτίθει,

...μηδὲ κοινῶναι... et αοι. subj. actionem iam inceptam
velat perseverare. - in locutionibus tamem

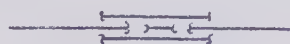
compositivis: in rebus quotidianis. Jc. 3,7 μὴ
θαυμάσῃς ὅτι εἶπόν σοι.. (πομπητικῶς μὲν im-
patientia exhibetur).

5. Permittit. Mt. 26,45 καθεύδετε λοιπὸν καὶ ἀνα-
παύεσθε.

Mt. 10,13 ἐλθάτω ἡ εἰρήνη ὑμῶν ἐπ' αὐτήν.

Mt. 8,32 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὑπάγετε. 1 Ἐ. 7,15 χωρίζεσθω.

NB: [ὄρα] ὁρᾶτε *praemittitur sententiis imperativis*
Mt. 9,31 ὁρᾶτε, μηδεὶς γινώσκτω
Mt. 24,6 ὁρᾶτε, μὴ προεῖσθε.

MODI IN SENTENTIIS SUB- ORDINATIS

XIX. SENTENTIAE PARTICULIS FINALIBUS ἵνα, ὅπως, μή INDUCTAE.

1. ἵνα

a) *pure finalis (particula), cum*

i) *subj. L. 1,4 ἐπιγινῶς, Mc. 10,17 et saepe.*

ii) *indic. fut. L. 14,10 ἵνα... ἐρεῖ, 20,10 ἵνα δώσου-
 σιν. NB: L. 6,3 ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ
 μακροχρόνιος.*

iii) *Opt. (class. saepe in consecut. historica; non
 in N. T.) L. 1,17 δῶῃ (v. l. δώῃ vel δῶ); si re-
 tinetur, est aut contra normam aut opt.
 desider. (?).*

b) *Consecutiva (particula) ἐκβατικόν = ὥστε
 (cf. Lor. s. v. ἵνα).*

*1 Jo. 1,9 πιστός ἐστιν καὶ δίκαιος, ἵνα ἄφῃ ἡμῖν
 τὰς ἁμαρτίας. - Jo. 9,2 τίς ἥμαρτεν... ἵνα τυφλὸς
 γεννηθῇ.*

Cf. Epictet 2.2.15 οὕτω μωρὸς ἦν ἵνα μὴ ἴδῃ;

„tam stultissime fuit ut non videret?“

c) *Exegetica*. -

i) *L.* 1,43 πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ...

ii) *Jh.* 15,8 ἐν τούτῳ... ἵνα καρπὸν πολὺν φέρετε =
ἐν τῷ καρπὸν φέρειν ὑμᾶς.

iii) *Jh.* 15,12 ἐντολή... ἵνα ἀγαπᾶτε.

d) ἵνα *Imperativa* (*particula*) ὁ subj.

Mc. 5,23 ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς τὰς χεῖρας αὐτῇ.

E. 5,33 ἡ... γυνὴ ἵνα φοβῇται (= φοβεῖσθω) τὸν
ἄνδρα. *Mc.* 12,19; *L.* 20,28; *P. Oxy.* II. 299.5 (I)^P

ἵνα εἰδῇς (*scito*!).

Cf. *Moulton* pp. 178-179. 248. *Εκκ. ε* παραρτῶ *cum*
1^a et 2^a persona.

e) ἵνα *cum subj.*: *vices gerit infinitivi quia*
substantivi in

i) Nominativo. *Mt.* 5,29 συμφέρει... ἵνα ἀποληται.
L. 17,2; *Jh.* 4,34; 17,3 (*v. Loe. s.*
v. et Rob. p. 992).

ii) Genetivo. *Jh.* 2,25 οὐ χρειάν εἶχεν ἵνα τις
μαρτυρήσῃ = τοῦ τινὰ μαρ-
τυρῆσαι. *Jh.* 12,23 ἐλήλυθεν
ἡ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου.

NB: *Class.* ὥρα *cum inf.*
et *accus. cum inf.*

iii) Accusativo. *Cf.* *εκκ. infra sub a) et c)*;
ἵνα *sc.* (*cum subj.*) *inducit*
sententiam quae est ob-

jectum verbi. (Class. a) infin. b) accus. cum infinitivo c) ὅπως (neg. μή) cum fut. indic. et aliquoties subj.).

a') post verba exhortandi, imperandi, petendi, persuadendi (rariss. class. G. M. T. § 357 vice infin. vel accus. cum infin.) Mc. 5,18 παρεκάλει... ἵνα... ἤ.

L. 18,39 ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιγήσῃ (= σιγήσον).

G. 2,10 (verbo dicendi praetermissio). L. 4,3;

Mt. 16,20.

b') post verba epitetendi, curandi, consilium capienti (class. ὅπως cum fut. indic., rariss. subj.).

N. T. etiam ἵνα cum subj.: (frequentius).

Jh. 12,10 ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἄρχιερεῖς ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν (cf. Jh. 11,53).

NB: Neg. ἵνα μή - tametsi communius μή (solum).

Mt. 24,4 βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ (vid. infra sub. 3. μή).

c') post verba optandi (class. accus. ē inf.), L. 6,31 καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι.

1 C. 14,5 θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν γλώσσαις μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε.

NB: i) ἵνα subordinatum: epunctivum principale omittitur Jh. 1,8 ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ sed (ad hoc destinatus erat) ut.. v. Jor. d. v. ἵνα 1 c. a. Mc. 14,49 εἰς

ii) ἵνα: *verbo suo praetermissio*

Γ.2,9 ἵνα ἡμεῖς εἰς τὰ ἔθνη...

ἵνα τί (γένηται), *ut quid fiat?* Mt. 9,4.

2. ὅπως

a) *particula finalis (particula)* = ἵνα, τούτου ἕνεκα.

Class. et N.T. cum subj.; class. etiam opt. in consecut. hist. Mt. 2,8 ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. - ὅπως ἂν (saepere arripo profanos) καὶ in N.T. L. 2,35 ὅπως ἂν ἀποκάλυφθῶσιν.

b) *particula inducens objectum verbi* (τούτο sc. ὅπως) *class. et N.T.*

post verba επιτεπιδι, μεταπιδι, efficiενπιδι; εκχορταπιδι, πετεπιδι, ιμπεριαπιδι; aliquoties: - con-silium καριενπιδι, cum:

i) *fut. indic. (class.): non in N.T. nisi Mt. 26,59 (v. l.)*

ii) *praes. et aor. subj. (class. et N.T.; class. etiam opt. in consecutione historica).*

Mt. 8,34 αὐτὸν παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ.

Mt. 12,14 συμβούλιον ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν (cf. 22,15; Mc 3,6).

3. μή

a) *particula finalis (particula)* (= ἵνα μή, τούτου ἕνεκα) *class. et N.T.* 2C. 12,6 φείδομαι δέ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσῃται etc. A. 28,27.

b) *post verba τιμεπιδι ac κατεπιδι* (τούτο sc. ὅπως μή) *inducit objectum verbi cum*

i) subj. *A.* 27,17 φοβούμενοί τε μή εἰς τὴν Σύρτιν
ἐκπέδωσιν. *2 C.* 12,20.

Mt. 18,10 ὁράτε μή καταφρονήσητε *etc.*

L. 21,8 βλέπετε μή πλανηθῇτε.

ii) indic.

a') praes. *L.* 11,35 σκόπει οὖν μή τὸ φῶς τὸ
ἐν σοὶ σκότος ἐστίν.

b') fut. *C.* 2,8 βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ
συλαγωγῶν (*cf. H.* 3,12) - *Class. Herm. Cyr.* 4.1.
18. ὅρα μή πολλῶν ἐκάστῳ ἡμῶν χειρῶν
δεήσει.

NB: i) *Si objectum timoris est praesens, μή cum
praes. indic. Class. Aristoph. Nubes 493 δέδοι-
κα μή πληγῶν δέει. Si praeteritum, μή cum
praeter. indic. (Class. et N. G.) L.* 4,11 φοβοῦμαι
ὑμᾶς μή πως εἰκῇ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς.
(*Cf. Mc.* 1,24 οἶδα *et* 3,14; *Jo.* 12,7 *v. Luc.* 8. *v. ἵνα.*

NB: 3 pro prolepsis). *L.* 2,2 (*verbo suppresso*).

ii) *De optativo post ἵνα, ὅπως, μή cf. LXI B.*

XL. MODI PARTICULIS CAUSALIBUS INDUCTI

ὅτι (διότι), ἐπεί, ἐπειδή (περ), ἐφ' ᾧ

Modorum eadem est vis ac in sententiis independentibus.

L. 4,6 ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα *etc.*

NB: *N. G.* ὅτι *etiam* = γάρ *ex LXX; hebr.* יָד. *Mt.* 11,29 ὅτι
πραῦς εἰμι - *nam mihi sum.* *L.* 8,30; 9,12; 11,32; 13,
31 *et saepe. Mt.* 6,5 (*Mt.* 6,16 γάρ).

L. 1, 13 διότι εἰσηκούσθη..

L. 1, 34 ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω. *

L. 11, 6 ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο.

L. 1, 1 ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν.

R. 5, 12 ἐφ' ᾧ πάντες ἡμαρτον 2 C. 5, 4; Ph. 3, 12; ἐφ' ᾧ = „quia”.
Cf. Th. 19, 38; Attici ἐφ' οἷς Dem., Plut. (v. Lor. s. v. ἐπὶ II. 2).

XLI. ὥστε

cum infinitivo generaliter indicat terminum ad quem actio verbi principalis natura sua vel necessitate inclinatur („eo modo ut”, „talis ut”, „ad hoc ut” etc); cum indicativo designat cum emphasi terminum ad quem („ita ut”).

1. Inducit sent. independ. qualitercumque. Class. (Soph. El. 1172 ὥστε μὴ λίαν στένε) - et N. T. „itaque” „ergo” Mt. 12, 12 ὥστε ἔξεστιν τοῖς σάββαοις καλῶς ποιεῖν, L. 3, 9, 24. Imperativ. 1 Th. 4, 18.

2. Inducit sententiam subordinatam:

a) de consequentia naturali: cum infin. Mt. 15, 33 ἄρτοι τοσοῦτοι ὥστε χορτάσαι ὄχλον τοσοῦτον.

b) de eventu secuto: „ita ut”.

i) indicat. (class.) neg. οὐ. Tantum in Jo. 3, 16 et L. 2, 13 ὥστε καὶ Βαρνάβας συναπήχθη αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει.

ii) infin. solus: L. 12, 1 ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους.

iii) accus. cum infin. (neg. μή) rarius in class. Mt. 8, 24; 8, 28 (ὥστε μή); Mc. 2, 12; L. 5, 7 ὥστε

βυθίζεσθαι αὐτά, et saepe.

- c) de eventū spectato: vix differt ab ἵνα „ut” „eo consilio ut” cum infinitivo.

L. 9,52 ὥστε ἐτοιμάσαι αὐτῷ.

Mt. 10,1 ὥστε ἐκβάλλειν αὐτά.

Mt. 27,1; L. 4,29; P. Oxy. III. 501. 14 (187^P). (Cf. Moulton p. 207 et Lor. s. v. ὥστε).

NB: ὥστε nonnunquam omittitur et infir. solus adhibetur. A. 5,3; C. 4,6; H. 5,5; 6,10.

XLII. CONDICIONES

1. Realis

- Non asseritur utrum hypothesis vera sit, an falsa; nonnunquam vera est, nonnunquam falsa; con-
cipitur ut vera, et inde deducitur consequens. Solus
nequs indicatur.
- Quaelibet forma verbi admittitur in apodosi
secundum mentem loquentis.
- Futuree condiciones huius typi promunt in-
tentionem praesentem rei futurae.

2. Non Realis

- Nihil asseritur de veritate aut de falsitate hy-
pothesis; nonnunquam vera est, saepius falsa;
concupitur ut falsa:
- Tempus Imperfectum etiam ad praeteritum
referri potest,
 - modo actio de qua agitur sit perdurans vel
repetita; sc. vera significatio imperfecti non
excluditur;

- ii) Si forma aoristi deest.
- c) Tempus Plusquamperfectum raro adhibetur.
Repraesentat tum Pluperfectum tum Præs.
Perfectum secundum contextum.
- NB: Condiciones non reales admittunt sola tempora historica. Unde:
- Imperfectum: repraesentat imperfectum et praesens
Aoristus : " aoristum
Plusqpfctum: " plqpf. et praes. perf.
- d) Verba et dictiones quae notionem involvunt
obligationis, proprietatis, possibilitatis et
similium sibi adiungunt infinitivum quo-
rum complexus aequivalet conditioni
huius typi. „Źv“ omittitur in apodosi.
- NB: i) si obligatio etc. restringitur ad ipsum
verbum necessitatis etc., Źv retinetur.
- ii) tempus talium conditionum dignoscitur
ex infinitivo.
- praesens infinit. = praes. vel imperf.
aorist. " = praeteritum.
- iii) in N. C. Źv nonnunquam omittitur cum
aliis verbis.

3. Probabilis

- a) Impletio futura conditionis distincte et clare
menti proponitur; concipitur ut omnino
probabilis vel verisimilis.
- b) Futur. Indic. accipitur in protasi cum el,

praesertim ubi minae, monita et animi affectus exhibentur. Patet hanc formam viridius rem depingere quam subiunctivum.

- c) In apodosi huius typi, diversi modi (imperativ. optativ.) et tempora quae futurum innuunt saepissime apparent.
- d) Praes. et Aor. distinguuntur ut in modis obliquis. Aoristus in protasi saepe bene vertitur futuro exacto latino.

4. Non Probabilis

- a) Conditio concipitur ut vix implenda: conditio enim incerte et dubie menti proponitur. Hinc adhibetur de spe incerta, de desiderio vago, de affirmatione urbana.
- b) Optativus cum ἄν in apodosi est idem ac optativus potentialis.

5. Universalis

- a) Conditio tertii typi fit universalis pro omni stadio temporis inducendo praes. indic. vel aliam formam repetitionem indicantem in apodosi.

In protasi concipitur impletio (quacumque occasione) alicuius actus cuiusdam determinatae species; in apodosi refertur quid, posita in qualicumque occa-

sione tali actione, accidere soleat.

- b) Conditio 1ta typi fit universalis pro tempore praeterito inducendo imperfectum repetitionis vel aliam formam, quae repetitionem indicat, in apodosi.

In protasi concipitur impletio (qualicumque occasione in tempore praeterito) alicuius actus cuiusdam determinatae speciei.

- c) In apodosi, Praes. et Imperf. repraesentare possunt repetitionem, actionem consuetam, verum commune.

- d) Aliae formae, quae denotant repetitionem admittuntur in apodosi, e. g. Aor. gnomicus, Her. Cyr. 1.2.2. ἦν δέ τις τούτων τι παραβαίνη, ζημίαν αὐτοῖς ἐπέθεσαν. Aor. iterativus cum ἄν, Thucyd. 7.71. εἴ τινες ἰδοιέν πῃ τοὺς σφετεροὺς ἐπικρατοῦντας, ἀνεδάροσαν ἄν.
-

XLIII. SCHEMA CONDICIONUM

<i>Typus</i>	<i>Conditio accipitur</i>	<i>Tempus</i>	<i>Protasis</i>	<i>Apodosis</i>
I. <i>Realis</i>	<i>Impleta: vera</i>	<i>Praes. Praet. Fut.</i>	εἰ ᾧ. Indic. Praes. εἰ ᾧ. " Praet. εἰ ᾧ. " Fut. (praesens intentio)	Indic. Praesens etc. secundum sensum
II. <i>Non Realis</i>	<i>Non Im- pleta: ficta</i>	<i>Praes. Praet.</i>	εἰ ᾧ. Ind. Imperft. εἰ ᾧ. " Plusqpf. (= praes. perf.) εἰ ᾧ. Indic. Impft. εἰ ᾧ. " Aor. εἰ ᾧ. " Plusqpf. (= praet. perf.)	Impft. cum ᾧ Impft. ᾧ. ᾧ Aor. ᾧ. ᾧ Plusqpf. ᾧ. ᾧ (ᾧ aliquoties omitt.)
III. <i>Probabilis</i>	<i>Implenda: verisimilis</i>	<i>Fut.</i>	εἰ ᾧ cum Subj. εἰ ᾧ. Indic. Fut.	Indicativ. Fut.
IV. <i>Non Probabilis</i>	<i>Hae Implenda: haud verisimilis</i>	<i>Fut.</i>	εἰ cum Optativo	Opt. cum ᾧ
V. <i>Universalis</i>	<i>Interdum Implenda</i>	<i>Praes. Univ. Praet.</i>	εἰ ᾧ cum Subj. εἰ cum Opt.	Indic. Praes. " Impft.

XLIV. EXEMPLA CONDICIONUM

Τύπος I. Realis. Praes. L. 4,3 (λογρ.σενά), L. 5,11 (λογρ. φαίνα).

Praeter. Jo. 13,23 εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρ-
τύρησον περὶ τοῦ κακοῦ.

Fut. 1C. 9,11 μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρ-
κικὰ θερίσομεν;

N.C. addit. ἐάν ε. praes. indic.

1 Θκ. 3,8 ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐάν ὑμεῖς στή-
κετε ἐν κυρίῳ.

1 Jo. 5,15 καὶ ἐάν οἶδαμεν...οἶδαμεν etc.

Τύπος II. Non Realis

Impf. = Praes. Jo. 5,46 εἰ γὰρ ἐπιστεύετε Μωϋσεί,
ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί. L. 1,10.

= Praeter. Mt. 23,30 εἰ ἡμεῖς ἐν ταῖς ἡμέραις
τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἡμεῖς
αὐτῶν κοινωνοὶ ἐν τῷ αἵματι τῶν
προφητῶν (cf. Jo. 11,21).

Hor. = Praeter. Mt. 11,21 εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι
ἐγένοντο αἱ δυνάμεις... πάλαι ἂν
ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν.

Plusqpf. = Praes. (Perf.) A. 26,32 ἀπολελύσθαι
ἐδύνατο (impf.) ὁ ἄνθρωπος
οὗτος εἰ μὴ ἐπεκέκλητο Καί-
σαρα (ἂν omit. in apod.), Jo. 14,7C).

Praeter. (Perf.) 1 Jo. 2,19 εἰ γὰρ ἐξ ἡμῶν
ἦσαν, μεμενήκεισαν ἂν. Mt. 12,7
in protasi.

NB: Quosd Plusquamperf.: εἰ ἐπεποιήκει τοῦτο impli-

cite dicat: ἀλλ' οὐ κεποίηκεν vel ἀλλ' οὐκ ἐπεποίηκε
seē. contestatur (v. G.M.C. §413).

ἀν omittitur

1. cum verbis obligandi etc.

Α. 24,19 οὐς ἔδει ἐπὶ σοῦ παρεῖναι καὶ κατηγορεῖν εἴ
 τι ἔχοιεν πρὸς ἐμέ.

Α. 26,32 supra sub Plurimif.

Jo. 9,33; Mt. 26,24 καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη
 ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος.

NB: Α. 24,19 ἔδει παρεῖναι = *praes.*

Η. 9,26 ἔδει...παθεῖν = *praeter.*

2. cum aliis verbis

Σ. 4,15 εἰ δυνατόν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαν-
 τες, ἐδώκατέ μοι.

Τῆρος III. Probabilis

Subj. Mt. 8,2 εἰάν τίς ἐλθῇ, δύνασθαι.

Mt. 9,21 εἰάν μόνον ἄψωμαι τοῦ ἱματίου
 αὐτοῦ, σωθήσομαι.

Fut. Indic. 2 Tim. 2,12 εἰ ἀρνησόμεθα, κακεῖνος ἀρνή-
 σεται ἡμᾶς.

[Cicir. Hes. 1233 εἰ τῷδ' (homini) ἀρκέσεις,
 κακὸς φανεῖ.

N.C. addit:

1. εἰ cum subj. (καὶ in prosa Attica; LXX) - L. 9,13
 οὐκ εἰδὼν ἡμῖν etc... εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς
ἀγοράσωμεν...

1 C. 14,5 ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύ.

1 Th. 5,10 εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε καθεύδωμεν (fortasse

abtractione in modum ζήσωμεν).

2. ἔάν *cum fut. indic.*

Α. 8,31 ἔάν μή τις ὀδηγήσει με.

Λ. 19,40 ἔάν αὐτοὶ διωπῆδουσιν, οἱ λίθοι κράξουσιν.

Τηρως IV. *Nullum exemplum (completum) in N. T.*

(Aesch. Agam. 37 οἶκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν
λάβοι, σαφέστατ' ἄν λέξειεν).

Προτασις, *apodosis deficiente* 1 P. 3,17 κρείττον... (ἂν
εἴη)... εἰ θέλοι...

1 P. 3,14 ἄλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε... μακάριοι (ἂν εἴητε).

1 C. 14,10:15.37. εἰ τύχοι.

Apodosis, protasi deficiente L. 1,62 (*pot.*) (*fortasse*

Α. 26,29. εὐξαίμην ἂν. *Tamen cf. XXXVIII Grt.*).

Apodosis cum protasi alius formae Α. 8,31 πῶς
γάρ ἂν δυναίμην ἔάν μή τις ὀδηγήσῃ με;

Τηρως V. Παρεσ

Ja. 11,9 ἔάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκόπτει.

Mc. 3,24 ἔάν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται
σταθῆναι (*cf. 2 Tim. 2,5. παρεσ. et aor. c. eadem apodosis*).

Præter. *nullum exemplum in N. T.*

Ken. Gr. 5.3.55 εἰ δέ τινας θορυβουμένους αἰδοίτο,
κατασβεννύναι τὴν ταραχὴν ἐπειράτο

Interdictum εἰ *cum indic.* *admittitur in tali con-*
ditione.

1. Παρεσ. R. 8,25 εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι'
ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα (*cf. Ja. 1,26*).

Fortasse concipitur ut casus particularis.

2. *Præter*. [ὅτι καὶ 7,10 εἰ τις τι ἐπηρώτα, ἀπεκρίνοντο]

Nota: Variatae condicionum formae, quae sunt etiam communes class. et script. N. T. e.g.

1. *Mixtae condiciones* A. 8, 31; 24, 19.

2. *Similes condiciones eidem apodosis communes*
Jo. 13, 17.

3. *Protases latentes* e.g.

a) *in participio* H. 2, 3 πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα
τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; L. 6, 9.

b) *in imperativo* Mc. 1, 17 δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ
ποιήσω ὑμᾶς etc.

4. *Protasis praetermissa* L. 1, 62 v. supra sub Opt. XXXVIII.

5. *Apodosis praetermissa* L. 19, 42 εἰ ἔγνωσ... εἰρήνην
νῦν δέ etc.

XLV. ALIAE CLAUSULAE PARTICULA

CONDICIONALIS Εἰ INDUCTAE.

εἰ

1. cum *indic. post. verba quibus aliquid dicitur esse
minimè, pulcherrimè, optabile, turpe* etc. Jo. 2, 7.

Mc. 15, 44 εὐαύμασεν εἰ τέθνηκεν.

L. 12, 49 καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθῃ

„quintopere cupio iam acceptum esse“ Jo.

2. εἰ (= $\Pi\kappa$) cum *ellipsis in iussu aut in formula vel
obtestationibus negandi vim habet* (cf 2 Sam. 11, 11).

P. 131, 3 εἰ ἐλεύσομαι σε πενδάσῃς etc; non introibo.

Mc. 8, 12 ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ
ταύτῃ σημεῖον.

H. 3, 11 ὥς ὡμοσα... εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυ-

δὲν μου.

3. *Ut particula interrogativa in quaestionibus directis*

Gen. 44, 19 εἰ ἔχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν;

Al. 19, 2; („*tuum*“) *Mt.* 12, 10 εἰ ἔξεστιν τοῖς δάσβαδιν
θεραπεῦσαι;

L. 13, 23 κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; *L.* 22, 49 εἰ πα-
τάξομεν... *fut. indic. delib.*

4. *G. Lor.* „post verba et sententias, quae ideam cona-
tus, tentaminis etc. continent“, cum subj. vel
indic. fut. vel in consecut. historica etiam cum
optativo.

Subj. *Ph.* 3, 12 διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω.

Fut Indic. *R.* 1, 10; 11, 14; *Ph.* 3, 11; *Mc.* 11, 13.

Opt. *Al.* 17, 27; 27, 12 etc.; ita *Lor.* (v. *tamen* infra LXI. A).

XLVI. εἰ μή - εἰ δὲ μή

1. εἰ μή

a) „*praeter*“: sc. *exceptivum*: *L.* 1, 19 propter ἕτερον.

b) „*sed solum*“: *adversativum*

i) *sine verbo*; *ellipsis*: *Mc.* 13, 32; *Mt.* 12, 4.

ii) *cum verbo*: „*sed solum*“. *L.* 1, 7 (?); *Mc.* 6, 5
καὶ οὐκ ἐδύνατο ἐκεῖ ποιῆσαι οὐδεμίαν
δύναμιν, εἰ μή... ἐθεράπευσεν.

2. εἰ δὲ μή vel εἰ δὲ μήγε, *locutiones immutatae*.

a) *bene post sent. positivam*. *Jh.* 14, 2; *L.* 13, 9.

b) *post sent. negativam*. *Mt.* 9, 17; *L.* 5, 36, 37.

c) *vice εἰ δὲ μή*, *post. εἰ δὲ...* ἢ *L.* 10, 6.

XLVII. CLAUSULAE RELATIVAE

Definitae sunt aut indefinitae prout relativum ante-

cedente definito, aut indefinito instructum.

1. Definitae: referunt ad rem vel eventum actualem (non hypotheticum). Sunt definitae vel re, vel contextu; sequuntur constructiones sententiarum independen-
tiarum Jo. 6,2 ὅτι ἐώραν τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει.

Jo. 15,20 μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν.

2. Indefinitae: referunt ad rem vel eventum hypotheticum et praeterito referuntur constructiones sententiarum conditionaliarum.

XLVIII. CLAUSULAE RELATIVAE CONDITIONALES.

Τηρως

- I. ὅτι βούλεται, δώσω εἴ τι βούλεται δώσω
I. (παρο) ὅτι ἐβούλετο ἔδωκα ἂν εἴ τι ἐβούλετο, ἔδωκα ἂν.
II. ὅτι ἂν βούληται, δώσω ἐάν τι βούληται, δώσω
V. ὅτι βούλοιτο δοῖν ἂν εἴ τι βούλοιτο δοῖν ἂν.
V. ραες. ὅτι ἂν βούληται δίδωμι ἐάν τι βούληται δίδωμι
ραελ. ὅτι βούλοιτο ἐδίδουν εἴ τι βούλοιτο, ἐδίδουν.

(G. M. T. 521).

XLIX. CLAUSULAE RELATIVAE TEMPORALES

inclusis iis quae includuntur particulis ἕως, πρὶν etc. cum significatione „donec“ „donec“ iisdem subiunguntur principiis. Cf. LI et LII.

Defin. anteced. ὅτε ἐβούλετο ἦλθεν.

Indef. A. ὅταν ἔλθῃ τοῦτο πράξω

” ὅτε βούλοιτο τοῦτο ἐπραξεν

(sc. cum antecedente indefinito facie equivalent dictionis conditionibus).

L. EXEMPLA DIVERSARUM REL. CONDIC.

Τηρως I. R. 2, 12 ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἡμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται.

Τηρως II. Nullum exasperatum in N. C.

ὁπότερον τούτων ἐποίησεν οὐδενὸς ἂν ἦττον
Ἀθηναίων πλούσιοι ἦσαν (et περὶ τῆς περὶ αὐτῶν
fecit) Lyr. 32, 23 L. M. C. § 528.

Τηρως III. Mt. 5, 19 ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ... καὶ διδάξῃ...
ἐλάχιστος κληθήσεται.

ὃς δ' ἂν ποιήσῃ... καὶ διδάξῃ, οὗτος
μέγας κληθήσεται.

Nō: ἐὰν saepe vice ἂν in N. C. et rarp. Mt. 5, 19; 7, 12;
L. 9, 57 etc. Cf. Thackeray § 68.

N. C. addit:

1. καθίσταται sine ἂν (cf. XLIV, Τηρως III, N. C. 1).

Ja. 2, 10 ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσῃ, πταίση
δὲ ἐν ἐνὶ, γέγονεν πάντων ἐνοχος.

(Mt. 10, 33 etc.).

2. indic. futuri.

a) sine ἂν Mt. 5, 41 καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον
ἓν, ὑπάγε μετ' αὐτοῦ δύο.

Cf. Mt. 10, 32, 33 et 18, 4, 5.

b) cum ἂν (cf. XLIV Τηρως III, N. C. 2).

Mt. 8, 35 ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ...
σώσει αὐτήν.

Al. 7, 9 τὸ ἔθνος ᾧ ἐὰν δουλεύσουσιν κρινῶ ἐγώ

Τηρως IV. Nullum exasperatum in N. C.

Act. Met. 2, 118 πεινῶν φαγοὶ ἂν ὅποτε βούλοιτο

(cf. εἰ ποτε βούλοιτο).

Ἰγρυσ V. Praes. Universale

1 C. 11, 26 ὅσakis γὰρ ἂν ἐσθίητε... καὶ... πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε

Mt. 12, 50 ὅστις γὰρ ἂν πειρήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου... αὐτός μου ἀδελφός... ἐστίν.

Præteritum: class. opt.

[Plato Πραεδ. 59 ὅ ἐπειδὴ δὲ ἀνοιχθῆι, εἰδήειμεν παρὰ τὸν Σωκράτη.

Xen. An. 2, 6, 12 ὅτε ἔξω τοῦ δεινοῦ γένοιτο πολλοὶ αὐτὸν ἀπέλειπον.]

N. C. Imperf. indic. cum ἂν in protasi.

Mt. 3, 11 ὅταν αὐτὸν ἐπιδέξωμαι, προδέξωμαι
(cf. ὅταν imperf. LI Ἰγρυσ V. 6, NB.)

Mt. 6, 56 ὅπου ἂν εἰσεπορεύετο... ἐτίθεισαν

Cf. A. 2, 45; 4, 35; 1 C. 12, 2.

Aor. indic. ἔ ἂν in protasi.

Mt. 6, 56 ὅσοι ἂν ἤψαντο αὐτοῦ ἐδώζοντο

LI. CLAUSULAE RELATIVAE TEMPORALES

PARTICULIS ὡς ET ὅτε INDUCTAE,

subiungunt iisdem principiis quibus reguntur clausulae relativae condicionales.

1. cum indicativo: de ratione definita

a) in praeterito: = „proteritum” (aor.); = „dum” (imperf.).

i) L. 1, 44 ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπαύμοῦ σου...

L. 2, 21 ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτώ...

ij) L. 24,32 οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν...
ὥς ἐλάλει...

R. 6,20 ὅτε γὰρ δούλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας.
H. T. addit. ecc. iudic. κατὰ ἄν, obliuiscatâ vi prae-
cuiatē ἄν (neo-hellen.)

Mc. 11,19 καὶ ὅταν ὁψὲ ἐγένετο.

Apr. 8,1 καὶ ὅταν ἦνοιξεν.

G. Thoma 30 ὡς ἄν ἐξηλθεν Ἰακώβ (cf. 6,4).

Luc. 16,3 ὅταν ἐκαθίσταμεν.

P. Bal. 26,14 (II)^a ὅταν ἔβημεν εἰς τὸ ἱερόν.

P. G. U. 424 (II III)^a ἔλάν ἐτυθόμην (cf. Robertson p. 912).

Saep. LXX, Polyb. Thucyd. etc.

b) in praesentis: = „dum“.

Jo. 12,35 περιπατεῖτε ὥς τὸ φῶς ἔχετε (= ἕως).

G. L. 12,58; Jo. 9,4 (v. l.).

2. cum ἐποκρίνῃ πρὸς τὴν ἀποκρίσιν καὶ ἀποκρίσιν ἀποκρίσιν
καὶ ἀποκρίσιν πρὸς τὴν ἀποκρίσιν; de actione con-
tingente:

Τῆμος III.

a) Subj. R. 15,24 ὡς ἄν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν.
(ὡς ἄν = ὅταν) „quandō“ vel „ut
primum“ class.

1 C. 11,34 ὡς ἄν ἔλθω - cum venero.

P. Hib. 44,5 (253^a) ὡς ἄν οὖν λάβῃς τὴν
ἐπιστολήν...

b) Fut. L. 17,22 ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμή-
σετε.

Jo. 4,21 ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε... προσκυνήσετε...

N. C. addit:

i) subj. sine ἄν.

L. 13,35 οὐ μὴ ἴδητέ με ἕως ἥξει (sc. καιρός)
ὅτε εἶπητε = ἕως ἄν (π. Ζορ. s. π. ὅτε).

ii) fut. indic. cum ἄν

Ap. 4,9 καὶ ὅταν δώσουσιν τὰ ζῶα δόξαν.

Clem. Cor. 2,12,2 ὅταν ἔσται...

Τύπος IV

Hen. Mem. 2,1,18 πεινῶν φάγοι ἄν ὅποτε βούλοιο.

Τύπος V

a) Mt. 15,2 οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας ὅταν ἄρτον
 ἐδοῦσιν. 5,11.

N. C. addit:

i) indic. praes. cum ἄν

Mt. 11,25 καὶ ὅταν στήκετε προσευχόμενοι
 (cf. 1 Th. 3,8 εἰς στήκετε).

Cf. Exod. 1,16 ὅταν μαινοῦσθε τὰς Ἑβραίας

ii) subj. sine ἄν: = „*quasi*”: in sententia
 temporali universali:

Lk. 6,10 ὡς καιρὸν ἔχωμεν (sc. ἔχομεν)

cf. Hierod. 4,172 Moulton p. 248-9.

iii) subj. sine ἄν in conjunctionibus secundum
 morem antiquissimum (Hom.).

Mt. 4,26 ὡς ἄνθρωπος βάλη τὸν σπόρον... καὶ
 καθεύδῃ.

iv) subj. cum ἄν = „*quasi*”, *metel*; sc. *con-*
textu.

Joh. 9,5 ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου.

6) *Iliad.* 20, 228, 9. ὅτε δὴ σκίρτων... θέεσκον.

N. C. addit imperf. et LXX aor. cum ἄν in protasi.

NB: Imperfectum cum ἄν et aor. cum ἄν nonnunquam adhibentur in sensu iterativo apud classicos in sententiis independentibus. e. g.

Plato Apol. 22 B διηρώτων ἄν τί λέγοιεν.

Θουκυδ. 7.71.3 (conditio universalis pro tempore praeterito). εἰ τινες ἰδοίεν πῃ τοὺς σφετέρους ἐπικρατοῦντας, ἀνεθάρσυναν ἄν.

In nonnullis exemplis in *N. C.* hoc imperfectum (cum ἄν) et aor. (cum ἄν) videntur transferri a clausula principali in clausulam subordinatam. Cf. *Luc.* 8, 8. ὅταν. Nunc ita fortasse explicantur

Imperf.

Mc. 3, 11 ὅταν ἐθεώρουν, προσέπιπτον.

Cf. *Polyb.* IV, 32, 5 ὅταν ἐν περισπασμοῖς ἦσαν, ἐγένετο τὸ δέον αὐτοῖς.

Cf. *Mc.* 6, 56 ὅπου ἄν εἰσπορεύετο, ἐτίθεσαν.

A. 2, 45 ἐπίπρασκον καὶ διεμέριζον... καθότι ἄν τις χρεῖαν εἶχεν.

A. 4, 35; 1 *C.* 12, 2 οἴδατε... ὥς ἄν ἡγεσθε ἀπαγόμενοι (ἦτε).

Aorist.

Num. 11, 9 καὶ ὅταν κατέβη ἡ δρόσος... κατεβαίνειν τὸ μάνα.

Aristeas 7, 34 ὥς ἄν ἤϋξαντο (= repetit.) *Rob.* p. 914.

Cf. Mc. 6,56 ὅσοι ἂν ἤψαντο αὐτοῦ ἐδώζοντο.

LII. CLAUSULAE RELATIVAE TEMPORALES

PARTICULIS ἄχρι (οὔ), μέχρι (οὔ), ἕως (οὔ, ὅτου), πρίν INDUCTAE.

A. *Si hae particulae significant, "donec", clausulae quas inducunt iisdem fere principiis subiunguntur (cf. LI).*

1. *Cum indicativo: de actione definita, in praeterito.*

A. 7,18 ἄχρι οὗ ἀνέστη βασιλεὺς ἕτερος.

L. 17,27 ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν.

Ken. An. 4,2,4 καὶ ταῦτα ἐποίουν μέχρι σκότος ἐγένετο.

Cf. Plato Menex. 245 A.

Mt. 2,9 ἕως ἐλθὼν ἐστάθη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον.

Mt. 1,25 ἕως οὗ ἔτεκεν υἱόν. (Cf. Hdt. 2,143).

Jos. 9,18 ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς (cf. Hdt. 2,25).

Ken. An. 1.2.26. οὔτε τότε ἵεναι ἤθελε, πρίν ἡ γυνὴ αὐτὸν ἐπεισε (οὕτω πεισάσης).

B: *πρίν cum indic.*

2. *Cum diversis modis secundum qualitatem conditionum quibus fere acquirantur; de actione contingente. Constructiones respondent tigris II, III, IV, V πρίν post clausulam negativam.*

Tigris II. ἕως τι ἐβούλετο, οὐκ ἂν ἔδωκα - εἰ μὴ τι ἐβούλετο, οὐκ ἂν ἔδωκα.

Tigris III. a) ἕως ἂν τι βούληται, οὐ δώσω - εἰ μὴ τι βούληται, οὐ δώσω.

b) ἕως τι βουλήσεται, οὐ δώσω - εἰ μὴ τι βουλήσεται, οὐ δώσω.

Tigris IV. ἕως βούλοιτο οὐκ ἂν δοίην - εἰ μὴ βούλοιτο, οὐκ ἂν δοίην.

Tigris V. a) ἕως ἂν βούληται, οὐ δίδωμι - εἰ μὴ βούληται, οὐ δίδωμι.

b) ἕως βούλοιτο, οὐκ ἐδίδουν - εἰ μὴ βούλοιτο, οὐκ ἐδίδουν.

EXEMPLA

Τίτλος II. Plat. *Crat.* 396 c. οὐκ ἂν ἐπαυόμην, ἕως ἀπεπειράσθην
τῆς σοφίας ταυτησί.

Dem. 53, 25 ἐβασάνιζον ἂν μέχρι οὗ αὐτοῖς ἐδόκει.

Plat. Men. 86 D. οὐκ ἂν ἐπεσκεψάμεθα... πρὶν... ἐζητή-
σαμεν.

Τίτλος III. α) *L.* 3, 19 (*fut. implicit. in claus. princip.*) ἄχρις
ἂν ἔλθῃ τὸ σπέρμα.

Xen. An. 2.3.2 ἄχρις ἂν σχολάσῃ

B. G. U. 3.830.13 (I)^p ἄχρις ἂν σοι ἔλθῃ.

Ar. 2, 25 πλὴν ὃ ἔχετε κρατήσατε ἄχρι οὗ ἂν ἤξω.

Xen. An. 2.3.24 μέχρι δ' ἂν ἐγὼ ἤκω, αἱ σπονδαὶ
μενόντων.

Mt. 5, 26 οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῷς
(*cf. Mt.* 2, 13; 22, 44).

Xen. An. 5, 7, 5 οὐ χρεὶ μ' ἐνδένδε ἀπελθεῖν, πρὶν
ἂν δῶ δίκην (*cf. L.* 2, 26 *in O. O.*).

Aesch. Rom. 165.

NB: ἂν *omittitur*:

Ar. 7, 3 ἄχρι βφραγίσωμεν τοὺς δούλους (*cf. 15, 8*).

L. 21, 24 ἄχρι οὗ πληρωθῶσιν. *P. Oxy.* III. 507. 30 (169)¹
(*v. M. et M. s.v.*).

L. 1, 20 ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται. = ἄχρι οὗ (sc.
χρόνου ὧ).

E. 4, 13 μέχρι καταστήσωμεν „*donec perlinquamus*”
Est. 4, 119.

Mc. 13, 30 μέχρις οὗ ταῦτα πάντα γένηται. *Thiur*
3, 28 *et cum* ἂν 4.16.2.

Mt. 10,23 ἕως ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. *fere = promissum.*

Mt. 18,34 ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον. Mt. 17,9 L. 22,16 ἕως ὅτου πληρωθῇ.

Forh. Rh. 917 μὴ στέναζε πρὶν μάθης.

6) Ap. 17,17 (εκ.) ἄχρι τελεσθῆσονται οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ.

L. 13,35 ἕως ἥξει (sc. καιρός). - *non class.*

NB: Jo. 21,22 ἕως ἔρχομαι = *fut.* (*non class.*).

Τῆρις IV Cf. Plato Phaed. 101 D. ὡσαύτως ἂν διδοίης (λόγον), ἕως ἐπὶ τι ἱκανὸν ἔλθοις.

Θheog. 125 οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον... πρὶν πειρηθεῖης.

Τῆρις V a) Ar. Nub. 1458 ποιοῦμεν ταῦθ' ἐκάστον, ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν.

Cf. Plato Phaed. 114 B. οὐ πρότερον παύονται πρὶν ἂν πείδωσιν οὓς ἠδίκησαν.

6) Plato Phaed. 59 D. περιεμένονεν οὖν ἐκάστοτε, ἕως ἀνοιχθεῖν τὸ δεσμοκτήριον.

B. ἄχρις (οὗ), ἕως (οὗ, ὅτου) - *coniunctif. „casus-diu“, „diut“, „de praesentia vel praeterito admittunt indicativum, si de futuro, subjunctivum.“*

1. A. 3,13 ἄχρις οὗ τὸ σήμερον καλεῖται.

II 27,33 ἄχρι δὲ οὗ ἡμέρα ἤμελλεν γίνεσθαι, παρεκάλει ὁ Παῦλος. Βλαρ: *fere valet: ἡμέρας δὲ γινομένης.* Αἰῖ: „*in eo erat ut...*“ Vulg. „*coniunctif. inciperet fieri.*“

Jo. 9,4 ἕως... ἡμέρα ἐστίν. Jo. 12,35 (v.l.).

Aesch. Cho. 1026 ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμί.

Mt. 5, 25 ἕως ὅτου εἶ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ ὁδῷ.

2. Mc. 14, 32 ἕως προδεύξωμαι. L. 17, 8.

Mt. 26, 36 καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθῶν ἐκεῖ προσ-
εύξωμαι.

G. Plato Phaed. 85B λέγειν τε χρῆ καὶ ἐρωτᾶν,
ἕως ἂν ἐώσιν (totā actio de futuro).

LIII. Πρίν IN N.T. sequitur constructio classica.

1. Cum infin. („ante” non „donec”). tantummodo
assertitur vel negatur (καίως) unum eventum ante
aliū locum habere. - Aliae relationes si quae
sint, ex contextu reperiuntur. Pleumque post
clausulam positivam.

H. 13, 172 ναῖε δὲ Πήδαιον πρίν ἐλθεῖν υἱας
Ἀχαιῶν. (πρίν ἐλθεῖν = πρὸ ἀφίξεως
= πρὸ τοῦ ἐλθεῖν = οὐπω ἐλθόντων)

Thucyd. 2, 12 ἀποπέμψουσιν αὐτὸν πρίν ἀκοῦσαι.

Raro post clausulam negativam.

Dem. 30, 33 πρίν ὥς Ἄφοβον ἐλθεῖν μίαν ἡμέραν
οὐκ ἐχρήρευδεν.

H. C. Mt. 26, 34 πρίν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρ-
νήσῃ με. Jo. 4, 49. πρίν ἢ: (H. C.) Mt. 1, 18
πρίν ἢ συνελθεῖν αὐτούς (cf. A. 7, 2).
Herod. 1, 78 πρίν γὰρ ἢ ὀπίσω σφέας
ἀναπλῶσαι, ἦλω ὁ Κροῖδος.

2. πρίν = ἕως, „donec.”

η. C. H. C. (pleumque post sent. negativam): de
actione praeterita definita. G. 11, 1.1.

b) Subj. - post negativam clausulam. Exemplum (extra o.
deest N. G. Terminus definitus est; tem-
pus autem attingendi terminum ma-
net indefinitum: - μέχρι τούτου ὅτε
(quandocumque accidit). Eadem est
constructio ac clausulae cum antece-
dente indef. (Cf. LII. 2. Typus III et V a).

[3. Ad instar praepositionis (?)

Jo. 8, 58 cod. D πρὶν Ἀβραάμ (omit. γενέσθαι)

Flav. Jos. ^{Ant.} 4, 8. 26 πρὶν ἡλίου δυσμῶν - ante occa-
sum solis.

Pindar. Py. 4, 43 πρὶν ὥρας.]

LIV. OPTATIVUS POST ἕως ET πρὶν.

1. ~~ex assimilatione~~ ut in codic. sententiis; cf. supra
LII Typus IV et V. b.

2. ~~ex assimilatione~~ ad optativum desiderii. Non in N. G.
Soph. Phil. 961 ὅλοιο μὴ ᾤω πρὶν μάθωμ' εἰ καὶ πάλιν.
γνώμην μετοίσεις = Peccas non dum,
antequam scire ad sententiam
mutaturus sis

3. intentione praeterita adsignificata; sc. admittitur
optativus post πρὶν (et ἕως) in consecutione secun-
daria post sententiam, quae in se continet (im-
plicitè) praeteritam cogitationem vel intentionem
alicuius (vide LXI. c).

LV. A. CLAUSULAE RELATIVAE FINALES

Graeci antiqui (Hom.) cum subj. et opt. (consecut.
historica). Fut. indic. (rarissime).

Attici - indic. fut. neg. μή = „ut is.”

Dem. 1.2. πρεσβείαν πέμπειν ἥτις ταῦτα ἐρεῖ.

Novum Test.

1. Fut. indic.

Mt. 21,41 οἵτινες ἀποδώσουσιν.

L. 7,27 ἄγγελον... ὅς κατασκευάσει.

1C. 4,17 ὅς... ἀναμνήσει.

2. Subj. (assim. ad ἵνα cum subj. - Blass.)

Mt. 14,14 ὅπου φάγω (= ἵνα φάγω).

A. 21,16 παρ' ᾧ ξενισθῶμεν = (πρὸς Μνάσωνα ἵνα ξενισθῶμεν παρ' αὐτῷ. Blass.).

℣. 8,3 ὁ προσενέγκη. ℣. 12,28

B. G. U. III. 822. (II)^a εὗρον γεоргὸν τίς (= ὅς) αὐτὰ ἐλκύση (= ἵνα ἐλκύση).

cf. 2C. 12,7 σκόλοψ... ἄγγελος σατανᾶ, ἵνα με κολαφίζῃ.

B. CLAUSULAE RELATIVAE FINALIBUS AFFINES: (= ut is, dignus qui etc.);

sc. indicant ut quod sequitur ex aliqua qualitate, conditione, indicole. Fut indic. class. et N. T.

L. 7,4 ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξῃ τοῦτο.

Ph. ²²⁰ οὐδένα... ἔχω... ὅστις μεριμνήσει.

LVI. ORATIO OBLIQUA

Consecutio praeputi in oratione obliqua.

1. In lingua graeca non habetur tempus, sed praesens consecutio.

2. Consecutio est primaeva vel secundaria (historica) prout tempus verbi regentis est praesens vel historicum.

3. Tempora primaria (Praes., Praes-Perf., Fut., Fut.-Perf.) ab historicis (Aor., Imperf., Plusqpf.) distinguuntur in modo indicativo (et in opt. et infin. O. O. quando representant indicativum).
4. Triplex est constructio verbi principalis in O. O. prout verbum inducens O. O. admittit infin., participium, ὅτι et ὡς cum modis finitis.
5. Ubi modi finiti admittuntur et consecutio primaria est, indic. et subj. nullam subeunt mutationem.
- Ubi consecutio secundaria est, licet indic. et subjunct. in optativum convertere (commutatio ad libitum).
6. Tempus Imperfectum (et Plusqpf.) generatione non mutantur in opt. praes. (et opt. perf.) ne confusio oriatur (cum indicativo vel subjunctivo praesentis (perfect.) in optativum converso).
7. Tempus Praes. indic. raro mutatur in Imperfectum tempus et Perfectum in Plusqpf. Tamen sunt exx. in Hen. et N. E.
8. Indic. cum ἄν non mutatur in Opt. (cum ἄν) ne qualitas clausulae mutari videatur (sc. potent. indic. fieret potent. opt. quoad formam).
9. ἄν potentiale et ἄν in apodosi nunquam omituntur in conversione.
10. Negativa particula aliquoties mutatur, sc. οὐ in μή.
11. Indicativus nunquam fit subjunctivus in conversione.

NB: Oratio obliqua complectitur etiam interrogatio-
tiones obliquas

LVII. ENUNTIATA SIMPLICIA IN O.O.

Tempus, eadem negativa particula, ἄν re-
tinentur.

1. Si infin. admittitur, modus mutatur in infin.
(praes. et perf. etiam pro imperfecto. et plusquam-
perfecto respective).

2. Si participium, modus mutatur in participium

λύω - ἔλουν(ἄν) - λύσω - ἔλυσα(ἄν) - λέλυκα - ελελύκη
φησί - ἔφη - λύειν - λύειν(ἄν) - λύσειν - λῦσαι(ἄν) - λελυκέναι - λελυκέναι
οἶδε - ἤδει - λύοντα - λύοντα(ἄν) - λύοντα - λύσαντα(ἄν) - λελυκότα - λελυκότα

Exempla

- a) Infin. Dem. 27,56 οὐκ ἄν ἡγεῖσθ' αὐτὸν κἂν ἐπι-
δραμεῖν (i.e. ἐπέδραμεν ἄν
NB. ἄν repetitur).

Thuc. 4,28 οὐκ ἔφη αὐτὸς (Cleon) ἄλλ'
ἐκεῖνον (Nicias) στρατηγεῖν
(οὐκ ἐγὼ αὐτὸς ἄλλ' ἐκεῖνος
στρατηγεῖ).

- b) Pter. Jo. 13,11 ἤδει... τὸν παραδιδόντα αὐτόν (cf.
accus. ἔ infin. L. 4,41).

Ken. An. 1.10.16 οὐ γὰρ ἤδεσαν αὐτὸν τεθνη-
κότα (τέθνηκεν).

Thuc. 1,76 εὖ ἴσμεν μὴ ἄν ἥσόν ὑμᾶς
λυπηροὺς γενομένους (i.e. οὐκ
ἄν ἐγένεσθε). Cf. LVI. 10.

3. Si admittitur ὅτι et ὅς, in consecut. primaria,

modus non mutatur. In consecut. secundaria, aut
remanet idem, aut mutatur in optativum (ad
libitum).

γράφω: λέγει ὅτι γράφει, εἶπεν ὅτι γράφει καὶ γράφοι.

ἔγραψα: λέγει ὅτι ἔγραψεν, εἶπεν ὅτι ἔγραψεν " γράψει.

Εκτεπῖλα ὅτι: Mt. 2, 22 ἀκούσας... ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει.

Α. 25, 16 ἀπεκρίθη ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος.

Ken. Cyr. 2, 4. 7. ἔλεξαν ὅτι πέμψει σεφᾶς ὁ Ἰηδῶν
βασιλεύς: (ἔπεμψε ἡμᾶς).

Εκτεπῖλα ὡς: L. 24, 6 μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν etc.

(cf. 22, 61).

Ken. Hell. 7. 1. 23. ἐνέπλησε φρονήματος τοὺς
Ἀρκάδας λέγων ὡς μόνοις μὲν αὐτοῖς πατρὶς Πελο-
πόννησος εἶη... πλεῖστον δὲ τῶν Ἑλληνικῶν φύλον τὸ
Ἀρκαδικὸν εἶη, καὶ σώματα ἐγκρατέστατα ἔχοι.
(μόνοις μὲν ὑμῖν ἐστι, πλεῖστον δὲ ἐστίν, καὶ
σώματα ἔχει).

NB: *Aliquae singulares constructiones clausulae*
cum ὅτι:

ὅτι

1. Sequitur verba credendi et iudicandi (non class.).

Mc. 11, 23 ὅς.. ἂν πιστεύῃ ὅτι ὁ λαλεῖ γίνεται. Ita
post δοκέω, ἐλπίζω etc. (v. Loe. s. v. p. 406, II (3)).

2. Per anacoluthon sententia ab ὅτι incepta trans-
sit in accus. cum infin.; class. nonnumquam

Plato Legg. 892 D.

Α. 27, 10 θεωρῶ ὅτι... μέλλειν εἶσεσθαι.

3. ὅτι καὶ τὸ αὐτὸν = („....“) *introducitur orationem rec-
tam; class. καὶ οὐκ*. *Jo.* 10,36 λέγετε ὅτι βλασφημεῖς.

Mt. 7,23 ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέ-
ποτε ἔγνων ὑμᾶς. *L.* 1,25,61:
4,41;5,26.

Ken. Cyr. 7.3.3 ἀπεκρίνατο ὅτι ὦ δέ-
σποτα, οὐ ζῇ. *P. Oxy.* I. 119,10
(II/III)^P.

4. ὥς ὅτι *κ. ἰνδ. κ.* = *class.* ὥς *κωτ* *ρτερ. ὁ*. 2 *C.* 11,21;
2 *Th.* 2,2.

LVIII. EADEM NORMA VALET PRO INTERROGATIONIBUS OBLIQUIS.

1. τί βούλεσθε

ἔρωτᾷ τί βούλονται: *idem tempus et modus.*

ἡρώτησε τί βούλονται: „ „ „ „

„ „ βούλονται: *opt. eiusdem temporis.*

A. 10,18 ἐπυνθάνοντο εἰ Σίμων... ἐνθάδε ξενίζεται.

A. 25,20 ἔλεγον εἰ βούλοιο πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσό-
λυμα. - *G.* *L.* 3,15 μὴ... εἴη.

2. τί εἶπω (*delib. subj.*)

οὐκ ἔχω τί εἶπω

οὐκ εἶχον τί εἶπω

„ „ „ εἶπομι

L. 5,19 καὶ μὴ εὐρόντες ποίας εἰδενέγκωσιν
αὐτόν.

L. 9,58 οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ

(*cf. Mt.* 14,14).

Luc. 16,588 οὐδένα εἶχον ὅστις.. ἐπιστολὰς πέμπει.

3. τί δοίητε ἄν - ἐρωτᾷ - ἠρώτησε - τί δοῦν ἄν.

ℒ. 6,11 καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους τί ἄν ποιήσαιεν τῷ Ἰησοῦ. Α. 10,17 *etc.*

NB: NB: i) Ἡ *interrog. obliquis* (et in O. O.) *modus sub-*
junctionis *subiecti* in *conversione* *re-*
praesentia *modum* *indicativum*. Ἡ *lia-*
catio *est* *preterita*. *Generalim* *non* *est*
nisi *subj. deliberationis* *orationis* *rectae*.
(*Graeci et latini non conveniunt*).

ii) *Tempus praesens indic. raro* *mutatur*
in *tempus imperf.*, *et* *perf.* *in* *plusqperf.*
(*ē verbis sentiendi*).

Ἰο. 2,25 ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
(ἔστιν).

Α. 19,32 οὐκ ᾔδεισαν τίνος ἕνεκα συνεληλύ-
θειδαν.

Α. 22,2 ἀκούσαντες δὲ ὅτι... προσεφώνει.

LIX. ENUNTIATA COMPLEXA IN O. O.

Ἡ *enuntiatis complexis* (in O. O.) *adiungitur* *clau-*
sula *subordinata* *verbo* *principali* *orationis* *di-*
rectae; *eadem* *complex constructio* *ac* *in* *simplici-*
bus; *eadem* *notae* *ubique* *valent*. Ἡ *conver-*
sione, *ne* *confusio* *evadat*, *generalim* *indic.*
(*imperf.* *aut.* *plusqperf.*) *non* *mutatur* *in* *optativum*
temporis *praesentis* *ne* *qualitas* *clausulae*
(*praesentis* *coniunctivae*) *mutari* *videatur*. *Tempus*
optativum *perpraesentia* *subiunctivum* *in* *conver-*
sione.

LX. MEMBRA COMPLEXA IN O.O.

A. Clausulae Relativae

Ken. Hell. 5, 4, 8 εἶπε ὅτι ἄνδρα ἄγοι ὃν εἶρξαι δέοι.

B. CondicionesREALISPraes.

εἰ τοῦτο πράσσει καλῶς ἔχει

Historica

ἔφη

" " " (οι) " ἔχειν

εἶπεν ὅτι

" " " " " ἔχει (ἔχο)

ἤδελ

" " " " πάντα " ἔχοντα

Praeter.

εἰ τοῦτο ἐπράσσει καλῶς εἶχεν

Historica

εἶπεν ὅτι

" " " " "

" " πράσσοι " ἔχοι

NB: *Ratio imperf. (et kaliss. aor. indic.) in opt. con-*
vertitur.

PROBABILIS

εἰ τοῦτο πράξει καλῶς ἔξει

εἶπεν ὅτι

" " " " "

εἰ

" πράξειε " ἔξει

NB: *Generatim optativus per. subj. in convectione.*

Exempla:

REALIS: *Ken. Hell.* 5, 2, 32 Ἀγησίλαος ἔλεγεν ὅτι εἰ βλαβερά
πεπραχὼς εἴη, δίκαιος εἴη ζημιουῖσθαι.
(εἰ βλαβερά πέπραχε. δίκαιός ἐστι ζημ-
ιουῖσθαι).

PROB.: *Lyp.* 12, 14 ἡγεῖτο γὰρ ὅσπαν ποιῆσθαι αὐτόν, εἰ τις
ἀργύριον δίδοιη (εἰ τις δίδῳ).

NON REAL.: *Dem.* 27, 56 τούτων εἰ τι ἦν ἀληθές, οἷεσθ' οὐκ ἂν
αὐτὴν λαβεῖν (*Primat.*).

C. Relativae Condiciones Temporales etc.

ὅταν ἔλθῃ, τότε τοῦτο πράξω
 ἔφη " " " " πράξειν
 ὅτε ἔλθοι " " "
 εἶπεν ὅτι, ὅταν ἔλθῃ τότε τοῦτο πράξει
 ὅτε ἔλθοι " " πράξει

Exempla

Dem. 18, 26 τοῦτο ἐπραγματεύετο νομίζων ὅσα τῆς πόλεως προλάβοι, πάντα ταῦτα βεβαίως ἔξειν.

(ὅς' ἂν προλάβω, βεβαίως ἔξω).

Lys. 13, 45 ἡλιζον ὑπὸ τῶν παίδων ἐπειδὴ τελευτήθειαν τὸν βίον, ταφήσεσθαι (ἐπειδὴν τελευτήσωμέν, ταφησόμεθα).

NB: i) *Nonpunctuatum punctum velut in optativum mutatur, aliud non mutatur.*

Hen. Cyr. 4.1.1. δηλώσας ὅτι ἔτοιμοί εἰσι μάχεσθαι, εἴ τις ἐξέρχοιτο (ἔτοιμοί εἰσιν ἂν τις ἐξέρχεται).

ii) *Omnes clausulas subordinales in concessione secundaria post ὅτι et ὥς admittunt ad libitum optativum vice indic. vel subj. (cum ἂν).*

A. 25, 16 ἀπεκρίθην ὅτι οὐκ ἔστιν ἔθος... χαρίζεσθαι... πρὶν ἢ... ἔχει... λάβοι (ἂν ἔχη... ἂν λάβῃ).

LXI. ORATIO VIRTUALITER OBLIQUA

Clauusulae dependentes post tempora historica, quae indirecte exprimunt qualis fuerit cogitatio vel intentio praeterita alicuius, iisdem subiunguntur primum.

Haec sequentia commodè explicantur:

A. A. 17, 27 ἐποίησεν... ζητεῖν τὸν θεὸν εἰ... ψηλαφήσειαν.
εὗροιν (ἐάν αὐτὴ subj.).

A. 20, 16 ἔσπευδεν... εἰ δυνατόν εἴη... γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα.

A. 27, 12 ἔβεντο βουλὴν ἀναχθῆναι ἐκεῖθεν, εἰ πως δύναιντο...

A. 27, 39 εἰς ὃν (κόλπον) ἐβουλεύοντο εἰ δύναιντο
ἐξῶσαι (v. l. ἐκῶσαι) τὸ πλοῖον.
(sc. ἐάν δυνώμεθα).

B: In talibus exemplis modo finis (A. 17, 27; 27, 12)
modo interrogatio obliqua. (A. 27, 39) videtur
praevaleere. Cf. XLV. 4.

B. ἵνα, ὅπως, μή αὐτὴ optativa in consecutione secundaria.

Exemplum huius optativi deest Noto Text. nisi
δώη (v. l. δώη) accipitur in L. 1, 17 post ἵνα, et in
2 L. 2, 25 post μή, in consecutione primaria.

ἵνα Hen. L. 2. 6. 21 φίλος ἐβούλετο εἶναι τοῖς μέγιστα
δυναμένοις, ἵνα ἀδικῶν μὴ δίδοι
δίκην. -

ὅπως (final) Soph. L. 1005 ἀφικόμεν, ὅπως... εὖ πρά-
ξαιμί τι.

ὅπως (*object.*) *Ken. Cyr.* 8.1.43 ἐπεμέλετο ὅπως μὴ ὄντοί ποτε ἔδοιντο.

μή *Ken. An.* 3.4.29 οὐκέτι ἐπετίθεντο, δεδιότες μή ἀποτμηθεῖσαν.

C. ἕως et πρὶν in *consecutione secundaria*.

Ken. Hell. 3.2.20 σπονδὰς ἐποίησαντο, ἕως ἀπαγγελθεῖν τὰ λεχθέντα εἰς Λακεδαιμόνα (ἕως ἂν ἀπαγγελθῇ).

Hom. Il. 21,580 οὐκ ἔθελεν φεύγειν πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλλῆος (πρὶν. ἂν) πειρήσωμαι).

D. ὅτι (*causale*) in *consecutione secundaria*: ex *ordem principis*; *imponitur ratio affectu non auctoritate scribentis sed alius e contextu cogniti*

Thucyd. 2.21.3. τὸν Περικλέα.. ἐκάκιζον (*Athenienses*) ὅτι στρατηγὸς ὢν οὐκ ἐπεξάγοι... (*ratio Atheniensium non Thucydidis*).

LXII. INFINITIVUS, *modus vis verbi*, *modus vis subst. praeva-
lente videtur*.

A. *Praevalet vis verbi*.

1. *Vires gerit imperativi*: (*class. in legibus et proverbiis*)

A. 15,23 χαίρειν, 23,26. *Ja.* 1,1 (saepissime in *paraphr.*).

R. 12,15 χαίρειν... κλαίειν. *Ph.* 3,16 στοιχεῖν.

2. Finialis: *frequentissime* (*etiam post verba monendi, ubi class. plerumque praepr. fut. Cf. A.* 24,11).

a) *Simplex infin.* *L.* 18,10 ἀνέβησαν... προσεύξασθαι.

Mt. 2,2 ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ.

P. Par. 49(II)^a εἰν ἀναβῶ καὶ γὼ προσκυνῆσαι.

b) *Articuli genetivus* (τοῦ) *inobtusus*.

Mt. 2,13 μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό.

L. 2,24 καὶ τοῦ δοῦναι ἴσῳ (cf. L. 1,9).

c) *Post* ὥστε (καὶ) L. 4,29 ὥστε κατακρημνίσαι αὐτόν.

Mt. 27,1 ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.

3. *Consecutivus* (*eventus, effectus, exitus*).

a) *Simplex infim.* A. 5,3 ... ψεύσασθαι δὲ τὸ πνεῦμα.

L. 10,40 ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλειπεν διακονεῖν.

I. Cor. III. 526.3-5 (II)^p οὐκ ἤμην ἀπαθὴς ἀλόγως δὲ ἀπολείπιν.

b) *Cum* τοῦ Mt. 21,32 οὐδὲ μετεμελήθητε ὅτερον τοῦ πιστεῦσαι αὐτῷ (cf. A. 7,19).

c) *Cum* ὥστε Mt. 13,54 ἐδίδασκεν αὐτούς... ὥστε ἐκπλήσσεσθαι αὐτούς.

4. *Exegeticus*

a) *Simplex infim.* R. 1,28 παρέδωκεν αὐτούς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ κατῆκοντα.

b) *Cum* τοῦ R. 1,24 εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν

(cf. 7,3; 8,12).

NB: Ap. 12,7 καὶ ἐγένετο πόλεμος... ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος, (ubi τοῦ πολεμῆσαι *explicat* πόλεμος).

B. *Praeaeletis substantivi.*

1. Nominativus

a) *Simplices*: *L.* 6,12 ἐγένετο ἐξελθεῖν αὐτόν.

b) *Cum* τό: *Mt.* 15,20 τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶν φαγεῖν
οὐ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον.

R. 7,18 τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι.

c) *Cum* τοῦ: *A.* 10,25 ἐγένετο τοῦ εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον.

A. 27,1 ὥς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν
ἡμᾶς εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Commun. in LXX (cf. 2 *Paral.* 6,7;
Rob. p. 1067).

2. Accusativus

a) *Cum* τό: *A.* 25,11 οὐ παραιτοῦμαι τὸ ἀποθανεῖν.

b) *Cum* τοῦ: *L.* 4,10 τοῖς ἀγγέλοις... ἐντελεῖται... τοῦ
διαφυλάξαι δε (cf. *ἵνα vice in fin.*).

L. 5,7 κατένευσαν τοῖς μετόχοις... τοῦ
ἐλθόντας συλλαβεῖν αὐτοῖς

A. 21,12.

3. Genetivus

a) *Ablativus*: sc. *separatationis*.

R. 15,22 ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς
ὑμᾶς. 2 *C.* 1,8.

b) *Objectivus*:

L. 15,19 *cum* ἀδjectivῷ περιβαλῖ, ἄξιός κληθῆναι.

A. 27,20 *cum* substantivῷ, ἐλπίς πᾶσα τοῦ σώζεσθαι ἡμᾶς.

1 *C.* 9,10; *Ph.* 3,21.

4. Dativus 2 C. 2,13 τῷ μὴ εὐρεῖν με Τίτον (*instrument. caus.*).

C. *Infinitivus articulo instructus post praepositiones.*

1. Accusativus

διά - (*propter*) - L. 2,4 διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου..
Δαυεῖδ.

εἰς -

a) *finis* 1 Ὡ. 3,5 διὰ τοῦτο... ἐπεμψα εἰς τὸ γινῶναι
τὴν πίστιν ὑμῶν.

b) *objectum* (= ἵνα *post* καὶ α *exhortandi*).

1 Ὡ. 2,12 παρακαλοῦντες ὑμᾶς... καὶ μαρ-
τυρόμενοι (*sancite monentes*) εἰς
τὸ περιπατεῖν ὑμᾶς ἀξίως τοῦ
θεοῦ.

c) *epexeget.* (= *infinit. epexeget.*).

1 Ὡ. 4,9 ὑμεῖς θεοδίδακτοί ἐστε εἰς τὸ
ἀγαπᾶν ἀλλήλους.

d) *consecutiv.* (= ὥστε).

L. 3,17 εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν.

e) *limitans*

Ph. 1,23 τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀνα-
λῦσαι (*cf. Ja. 1,19 adj.*).

μετά = „*post*” L. 12,5 μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι.

πρὸς

a) (= ἵνα *final.*) Mt. 6,1 πρὸς τὸ θεαῖσθαι αὐτοῖς.

b) (= ὥστε *consec.*) Mc. 13,22 πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν... τοὺς
ἐκλεκτούς (ὥστε Mt. 24,24).

c) *perceptu*, L. 18,1 ἔλεγον... παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς
τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι

αὐτούς. sc. „de necessitate
πανδι”. (Cf. εἰς = δε Α. 2,25
et supra xxvii εἰς).

2. Genetivus

ἀντί - (pro, loco, vice) Ἰα. 4,15 ἀντί τοῦ λέγειν ὑμᾶς.

ἐκ - δε ποταμου και μεμουκα 2 C. 8,11 ἐκ τοῦ ἔχειν.

ἐνεκεν - „ex consilio ut” 2 C. 7,12 ἐνεκεν τοῦ φανε-
ρωθῆναι τὴν σπουδὴν ὑμῶν.

ἕως - „usque ad” Α. 8,40 ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτὸν
εἰς Καισαρίαν.

πρό - „ante” L. 2,21 πρὸ τοῦ συλλημφθῆναι αὐ-
τὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

3. Dativus

ἐν (τῷ) class. *numquam temporis*.

N. C. Modus L. 12,15 οὐκ ἐν τῷ περιόδεύειν
τινὶ ἢ ζωῇ.

Causa L. 1,21 ἐν τῷ χρονίζειν... αὐτόν
(quia? dum).

P. Oxy. IV. 743.35 (2^a) ἐν τῷ δέ με
περίπασαι.

Tempus

Praes. - Gen. absol. *temporis praesentis* L. 1,8
ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτόν.

Praeter. - Gen. absol. *temporis praeteriti* L. 2,27
ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς
τὸ παιδίον.

LXIII. PARTICIPIA

1. Participium ut adjectivum verbale.

a) Ut adjectivum attributivum adhibetur ad instar substantivi.

i) Cum articulo Mt. 10, 39 ὁ εὐρών... ὁ ἀπολέσας
L. 12, 33; C. 2, 8.

ii) Sine articulo Mt. 2, 6 ἡγούμενος L. 3, 14 στρα-
τευόμενοι.

2. Ut verbum

a) complet sensum alius verbi

L. 5, 4 ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν.

L. 8, 46 ἔγνων δύναμιν ἐξεληλυθυῖαν.

2 C. 12, 2 οἶδα ἄνθρωπον... ἀρπαγέντα.

NB: L. 4, 41 ἤδειςαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι,
(class. ὄντα). Mt. 7, 11 bene cum infin.:
„scire quomodo”.

b) In N. T. (sicut in class) participia per se resen-
tant relationem:

i) Participium J. 16, 8 καὶ λαλῶν ἐκεῖνος ἐλέγ-
ξει τὸν κόσμον περὶ
ἁμαρτίας.

ii) Participium J. 2, 3 πῶς... ἐκφρευόμεθα τηλι-
καύτης ἀμελήσαντες σωτη-
ρίας; (cf. L. 9, 25 κερδήσας
cum Mt. 16, 26 ἐὰν κερδήσῃ

iii) Participium (relativum) καίπερ Pn. 3, 4 καὶ καίγε
A. 17, 27). Mc. 4, 31 μικρότερον ὄν
πάντων τῶν σπερμάτων.

iv) *Cumvalem C.* 1,3-4 εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ... ἀκού-
σαντες τὴν πίστιν ὑμῶν.

v) *Finalem A.* 8,27 ἐληλύθει προσκυνήσων.

vi) *Medii Mt.* 6,27 τίς... μεριμνῶν δύναται προσ-
θεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ
πῆχυν ἓνα;

vii) *Modi A.* 2,13 ἕτεροι δὲ διαχλευάζοντες ἔλεγον.

viii) *Qualemcumque comitantem L.* 4,15 ἐδίδασ-
κεν... δοξαζόμενος ὑπὸ πάντων.

NB: a') Nom. Absolutus (?) - vel *proleps.* γ. 7,38 ὁ πιστεύων.
Ap. 3,21 ὁ νικῶν.

b') Accus. Abs. 1 C. 16,6 τυχόν, A. 26,3 γνώστην ὄντα.

c') Gen. Abs. Mc. 14,17; A. 12,18.

2. *ἐκτενέσσεται μοι γενετικῇ ἀποδοῦναι.*

Mt. 18,25 μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι,
ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ Κύριος πρᾶξῃναι.

L. 12,36 ἐλθόντος καὶ κρούσαντος... αὐτῷ *et saepe.*

G. L. 14,29; 15,20; 18,40; 22,53; A. 22,17.

Κεῖται *τὸ* 1.1.3 πορευομένου μου εἰς Κούμας...
περιπατῶν ἀφύπνωδα.

B. G. U. 1040. 19 (II)^p χαίρει ὅτι μοι ταῦτα ἐποίησας,
ἐμοῦ μεταμελομένου περὶ μηδενός.

3. *Aligua participia adhibentur modo participio*
descriptum mox descriptum.

λαβὼν - πρῆ Mt 13,31 κόκκῳ σινάπεως ὃν λαβὼν
ἄνθρωπος ἐδύρεν, 13,33
(cf. 1 Sam. 6,7; Ἐσχά. 40,20).

ἀπελθὼν - ἦδη Mt 13,46 ἀπελθὼν πέπρακεν. Gen. 21,14.

φεύγειν similitudinem tantum accedens.
 Item habent cum hisce locutionibus. *Ita*
etiam de Hesck. P. 7. 447-8 οἱ πρῶτα μὲν
βλέποντες ἔβλεπον μάτην, κλύοντες οὐκ
ἤκουον (cf. Moullton p. 76 et Thüchsen p. 77)

4. προσθεῖς (προστίθεμαι) per hebraismum (v. *Loz.* 2. 1. et *Al.* 576 b. 1.).

a) „*iteum*“ „*kuum*“.

LXX Gen. 38, 5 προσθεῖσα ἔτεκεν υἱόν.

b) „*conspiciunt*, *audire*, *adfecta indicantur*“
Loz.

Job 27, 1 προσθεῖς Ἰώβ εἶπεν „*rogus Job dicat*

*L. 19, 11 προσθεῖς εἶπεν παραβολήν „*reuer*“*
(loqui) raiabolaque dicat“.

NB: *Uerius in modis finitio*

L. 20, 11 προσέτετο ἕτερον πέμψαι. Cf. Mc. 12, 4 καὶ
πάλιν ἀπέστειλεν... ἄλλον

Al. 12, 3 προσέτετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον -
*„*insuper iussit etiam Petrum com-**
prehendi“. *Loz.*

5. *Uices gerit interpretatio*

R. 12, 9-19 ἀποστουγούντες... κολλώμενοι, et saepe,

Cf. interpretatio in Jo. 14, 15, 19 υπὲρ βασιλείας
quae capōem significatiōnem habent (et
utitur in Jo. 15 - interpretatio), ibidem υπὲρ
τίμου debet comprehendere adjectionem

NB: μή αὐτοὶ ὀκνηροὶ (2. 17) φρονεῦντες (2. 15)

ἀποδιδόντες (2. 17) ἐκδικοῦντες (2. 19)

uti cum imperativis.

P. Bebt. 59. 8-10 (99^a) ἐν οἷς ἔαν προσδεῖσθαι μου
ἐπιτάσσοντές μοι προθυμότερον.

L. 24, 47 ὀφθαλμοὶ ita dubie Moulton (p. 182 et 223).

6. *Verit indicativi* (nullum verbum in contextu).

Ap. 10, 2 καὶ ἔχων etc. = εἶχεν Moulton p. 225.

(G. Ap. 21. 12, 14).

R. 12, 6 ἔχοντες = ἔχομεν, ita Moulton p. 183.

P. Bebt. 14, 12-13 (114^a) τῷ οὖν δημαινομένῳ Ἡρᾷτι
παρηγγελκότες ἐνώπιον sc. δεδύμης
notitiam ipsi coram sc. (in persona).

P. Bebt. 42. 5 (114^a) ἡδίκημένος.

P. Amherst 78 (II)^P βίαν πάσχων ἐκάστοτε.

NB: ἄν cum participio non in N. T.

LXIV. PARTICULAE NEGATIVAE

Duplex est species particularum negativarum:

οὐ (objectivum) quod refertur ad factum in se
simpliciter; absolute negat.

μή (subjectivum) quod refertur ad factum prout
menti subicitur.

G. 1 P. 1, 8 οὐκ ἰδόντες... μή ὁρῶντες.

In genere, in N. T. indic. postulat οὐ, ceteri modi
et ptop. μή.

1. οὐ vide Lorell s.v.

in contextu

Indicativus L. 16, 12 εἰ... οὐκ ἐγένεσθαι
(class. εἰ... μή).

Jos. 1, 25 εἰ οὐ οὐκ εἰ ὁ Χριστός (nisi).

NB: Si cū coalescit cum voce quanta negat in uia non
ideam, non permutatur cum μή.

P. Ap. 25^b εἰς τε δὲ καὶ ἄνυτος οὐ φῆτε εἰς
τε φῆτε.

2 Th. 3,10 εἴ τις οὐ θέλει (recusat) ἐργάζεσθαι.

1 C. 16,22 εἴ τις οὐ φιλεῖ.

6) Universalibus

Mt. 10,38 ὃς οὐ λαμβάνει.

NB: i) μή (class.) non excluditur. Cf. Jo 15,22 (condic.).

ii) Prohibitivis οὐ cum indic. futur. (ἢ cum imperf. hebr.).

Mt. 5,21 οὐ φονεύσεις 6,5 οὐκ ἔδεσθε.

c) Abnegat prole ἀρνεῖσθαι 1 Jo. 2,22 ὁ ἀρνούμενος
ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός (cf. :
καταμεν Dem. 9,54. Zor. s.v. οὐ κα).

d) οὐ... ἀλλά = non tam - quoniam, non solum - sed
potissimum. 1 C. 1,17. οὐ γὰρ ἀπέστει-
λέν με Χριστὸς βαπτίζειν ἀλλὰ εὐαγ-
γελίζεσθαι

Mt. 10,20 (cf. L. 10,20 μή χαίρετε ὅτι...
χαίρετε δέ).

2. μή - Particula In N. ὅ negat omnes modos praeter
indic. (hoc in universum).

a) Cum οὐ expectat responsum affirmativum -
„nonne”.

R. 10.18,19; 1 C. 9,4 μή οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν
φαγεῖν καὶ πεῖν;

b) Negat factum historicum (non class.).

i) cum participio L. 1,20; 24,23; Mt. 1,19.

i) *cum indicativo* Jo. 3,18 (σεκίω) ὅτι μὴ πεπίσ-
τευκεν.

ii) *cum infin.* (O.O.) Mt. 22,23 λέγοντες μὴ εἶναι
ἀνάδοταίν.

L. 20,7 καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἶδέναι
πούθεν.

c) *Interrogat. modo haesitanti*

Jo. 4,29 μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός;

L. 3,15 μή ποτε αὐτός εἴη ὁ Χριστός [*opt. in
consecut. historica*].

d) μὴ καυτε *asserit*;

μὴ οὐ καυτε *negat*.

i) *cum indic.* Plato Gorgias 512 D-E μὴ γὰρ τοῦτο
μὲν τὸ ζῆν ὅποσονδὲ χρόνον, τὸν γ' ὥς ἀλη-
θῶς ἄνδρα ἐατέον ἐστὶ καὶ οὐ φιλοψυχητέον
„forlasse enim hoc quidem - vivere quamcum-
que tempore - omittendum est vitio qui
vere sit vir, et vita haec non est nimis aman-
da” (καὶ οὐ = καὶ μὴ οὐ φιλ. - L. M. G. 269).

Plato Protag. 312 A ἀλλ' ἄρα... μὴ οὐ
τοιαύτην ὑπολαμβάνεις σου τὴν παρὰ
Πρωταγόρου μάθησιν sc. (*αἰετὴ σοφιστικαὴ*)
ἔσεσθαι (*forlasse non supponis etc.*).

J. L. 11,35 σκόπει οὖν: μὴ τὸ φῶς... δόκος ἐστίν.

C. 2,8 βλέπετε: μὴ τις ἔσται ὁ συλαγωγῶν.

L. 4,11 φοβέσθαι ὑμᾶς: μὴ πως εἰκῇ κεκοπίακα
εἰς ὑμᾶς.

P. Par. 49(II)^a ἀγωνιῶ: μήποτε ἄρρωστέϊ τὸ
παιδάριον.

ij) cum subjunctivo in sententiis imperat. d.

Plato Gorg. 462 E μὴ ἀγροικότερον ἢ τὸ
ἀληθὲς εἰπεῖν.

Plato Apol. 39A ἀλλὰ μὴ οὐ τοῦτ' ἢ χαλε-
πόν θάνατον ἐκφυγεῖν, fortasse non est hoc
quod diuini est, sc. evitare mortem.

Mt. 25,9 μὴ ποτε οὐ μὴ ἄρκέσῃ ἡμῖν καὶ ὑμῖν.

3. οὐ μή: class:

a) cum indic. fut.: constructio obsolescens in N. T.

b) cum subj. aor.: saepius in N. T.

c) cum " praes.: non in N. T.

Emphatica notio in class. et saepius etiam in iudi-
ciis (καὶ οὐ μὴ καὶ in rap. tempore N. T.
scriptis).

Emphatica notio debilitata in N. T. (cf. Mt. 25,9;
Mc. 13,2).

καὶ οὐ μὴ in Ap. 7,16; cf. L. 10,19 (Kol. p. 1174).

οὐ μή N. T.

a) cum verbis „non (timeō) ne” „negativum”

i) cum aor. subj.

Mt. 24,2 οὐ μὴ ἀφελῇ ὥδε λίθος ἐπὶ λίθον. 5,
26; 24,35; L. 12,59; 13,35; Jo. 6,37 etc.

ij) cum fut. indic. (ἀλλήλων διδωκὶς οὐκ ἐστὶν - L. 12)

Mc. 14,31 οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι, negativum
te negabo.

Mt. 16,22 οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο, L 21,33.

NB: *Quaestio rhetorica* cum οὐ μὴ *aequivaleat*
assertioni Jo. 18,11 οὐ μὴ πῶ αὐτό, L 18,7;
 Ap. 15,4.

b) *abundat post neg. partit.*

Mt. 24,21 οὐδ' οὐ μὴ γένηται. L 13,5 (cf. Deut. 1,37).

Mc. 14,25 οὐκέτι οὐ μὴ πῶ ἐκ τοῦ
 γενήματος τῆς ἀμπέλου.

L 10,19; Ap. 18,14.

NB: Ap. 7,16 οὐδὲ μή = καὶ οὐ μὴ.

c) οὐ μὴ in Gg. nonnunquam prohibitionem
indical, Gen. 3,1. οὐ μὴ φάγητε carere ne
 comedatis. Exod. 34,14; Lev. 11,43 etc.

Ita Mt. 15,6 οὐ μὴ τιμήσει, „ne honoretur”
 (vel „ei non licebit honorare patrem”).

Sensus patet ex Mc. 7,12 ἀκυροῦντες λόγον
 τοῦ Θεοῦ et e doctrina tractatus Mishni
 Meḏarīm (cf. Lor. s.v. οὐ 4 g et aut. κορβάν).

- P. = Papyri Amsterd.; Fayum); British) Museum) vel London);
 Grenfell) - Hunt); Kibele); Oxyrhynchus); Paris);
 Petrie Hinds); Torino); Berliner) Griechische)
 Urkunden); Revenue) Quous) of Ptolemy and Philadelphus.
 Inscriptions Maris Aegaei.
- J. M. A. Orientis Graeci Inscriptiones selectae.
 O. L. J. I. Sylloge Inscriptionum Graecarum.
Syll. J. M. Abel O. P. Grammaire du Grec Biblique
 A. (Paris 1927).
- B. M. C. Burton, Syntax of the Moods and Tenses in
 New Test. Greek.
- Bl. Febr. Bliss-Debrunner, Grammatik des neutestam.
 Griechisch.
- G. M. C. Goodwin-Greek Moods and Tenses.
- Mayr. Mayser, Grammatik der griechischen Papyri
 aus der Ptolemäerzeit.
- M. vel Moul. J. H. Moulton, A Grammar of the N. T. Greek
 vol. I. Prolegomena; vol. II W. F. Howard 1919....
- Milligan Selections from the Greek Papyri.
- Radermacher L. Neutestamentliche Grammatik.
- Rob. Robertson (O. C.) A Grammar of the Greek New
 Testament in the Light of Historical Research.
-
- L. S. Liddell and Scott, Greek English Lexicon.
- M. et M. Moulton and Milligan, Vocabulary of the
 Greek N. T.
- Lor. Lorrell F, Novi Testamenti Lexicon Graecum.
- Reliqua compendiosa per se clarescunt.

GRAM. GRAEC. N.T.Anglica:

G. L. Green, *Handbook to the Grammar of the Greek New Testament* (London 1907).

J. H. Moulton, *Grammar of New Testament Greek. Prolegomena* (Edinburgh 1908).

Vol. II edited by Wilbert Francis Howard 1919...

C. D. Burton, *Syntax of the Moods and Tenses in New Test. Greek*³ (1909).

H. P. V. Munn, *A short syntax of New Testament Greek* (Cambridge 1912).

A. C. Robertson, *A Grammar of the Greek New Testament in the Light of Historical Research* (New York 1914).

H. C. Hanna and J. R. Mantey, *A Manual Grammar of the Greek New Testament* (London 1928).

Gallica:

J. Viteau, *Étude sur le Grec du Nouveau Testament* (Paris 1893).

F. M. Abel, O. F., *Grammaire du Grec Biblique* (Paris 1927).

H. Pernot, *Études sur la langue des Évangiles* (Paris 1927).

Germanica:

Mayser, *Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit* (1906).

L. Radermacher, *Neutestamentliche Grammatik...*

in Lietzmann „Handbuch zum
Neuen Testament (Tübingen 1911).

F. Blass - A. Debrunner sc. Friedrich Blass'

*Grammatik des neutestamentlichen
Griechisch* bearbeitet von A. Debrunner
(editio 5^a Göttingen 1921)

N. B. *Versio anglica primae edi-
tionis Blass a H. St. J. Thackeray*
(London 1911).

Italica:

A. Boatti, *Grammatica del Greco del Nuovo
Testamento* (Venezia 1910).

A. C. Robertson e G. Bonaccorsi, *Breve Gram-
matica del Nuovo Testamento
Greco* (Firenze 1910).

SEPTUAGINTA

H. St. J. Thackeray, *Grammar of the Old
Testament in Greek* (Cambridge
1909).

R. Helbing, *Grammatik der Septuaginta*
(Göttingen 1907).

R. Helbing, *Die Kasusyntax der Verba
bei den Septuaginta* (Göt-
tingen 1928).

LEXICA

- C. L. W. Grimm, *Lexicon Graeco-Latinum*
(Lipsiae 4^a editio 1903).
- J. H. Thayer, *A Greek-English Lexicon of
the New Testament, being Grimm's
Wilke's Clavis Novi Testamenti
translated revised and enlarged*
(New York 1889).
- H. van Heerwerden, *Lexicon Graecum supple-
torium et dialecticum* (Lugduni
Bat. 1910).
- H. Zorell, *Novi Testamenti Lexicon Grae-
cum* (Parisii 1911). Editio altera 1931.
- J. H. Moulton and G. Milligan, *The Vocabulary
of the Greek Testament*
Parts I-V. (1914-).
- H. Cremer-Kögel, *Biblisch-theologisches Wör-
terbuch der neutestamentlichen
Gräzität* (Gotha, Perthes 1915).
- F. Preisigke, *Wörterbuch der griechischen
Papyriusurkunden etc.* (Berlin
1925).
- Preuschen E.-Bauer Walter, *Griechisch-
Deutsches Wörterbuch zu den
Schriften des Neuen Testaments*
(Gießen 1928).

INDEX

145

MORPHOLOGIA

	PAGINA
I. <i>Prima Declinatio</i>	1
II. <i>Secunda Declinatio</i>	2
III. <i>Tertia Declinatio</i>	2
IV. <i>Variatur Declinatio</i>	5
V. <i>Variatur Genus</i>	6
VI. <i>Nomina Propria</i>	7
VII. <i>Adjectiva</i>	8
VIII. <i>Comparatio Adiectivorum</i>	9
IX. <i>Numeralia</i>	11
X. <i>Pronomina</i>	12
XI. <i>Systema Conjugationis</i>	15
XII. <i>Formae Periphrasticae</i>	16
XIII. <i>Augmentum</i>	17
XIV. <i>Reduplicatio</i>	18
XV. <i>Tempora</i>	18
XVI. <i>Variatur Flexus</i>	20
XVII. <i>Verba Contracta</i>	24
XVIII. <i>Verba in μ</i>	26

SYNTAXIS

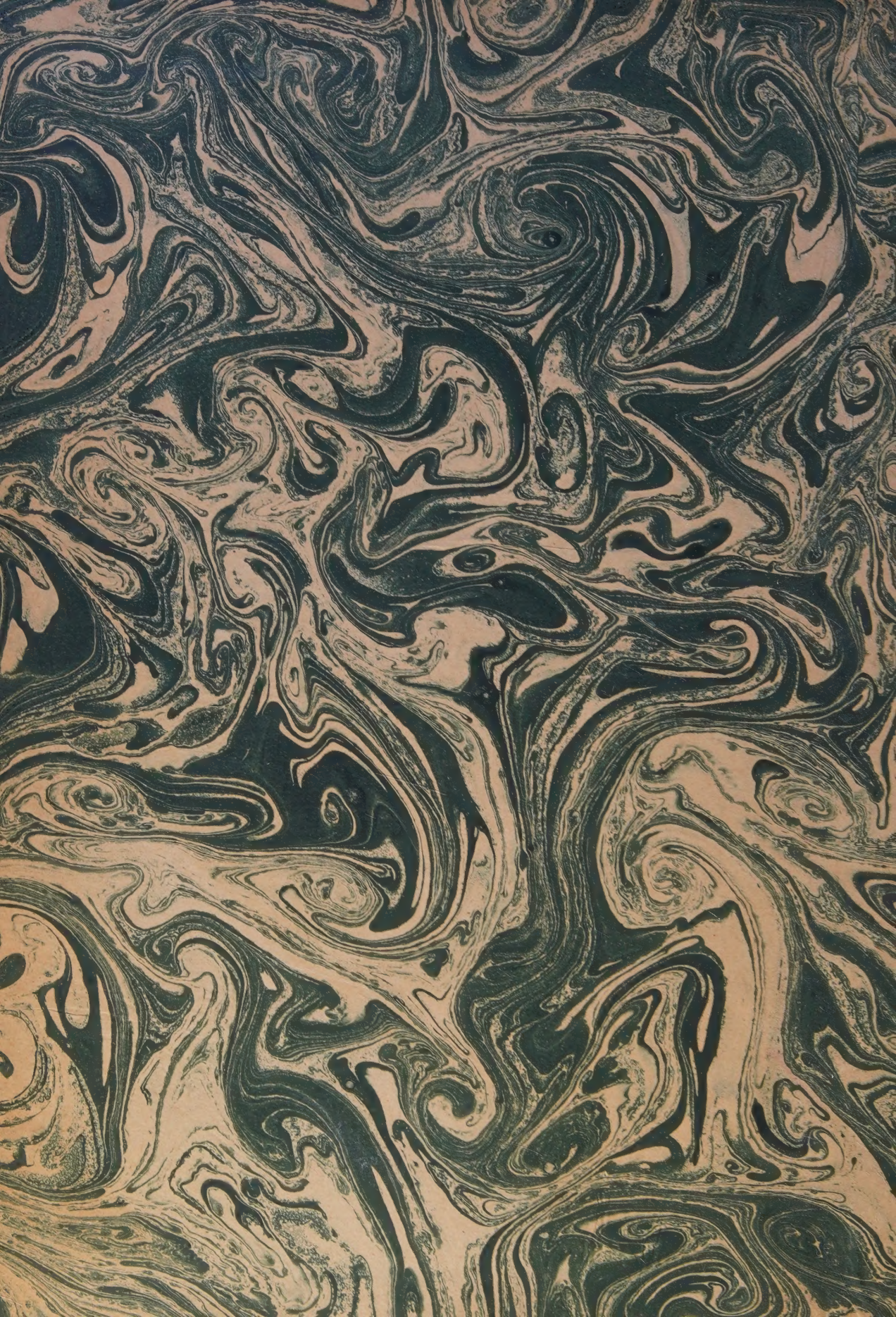
XIX. <i>Subjectum et Praedicatum</i>	28
XX. <i>Concordia</i>	29
XXI. <i>Casus</i>	32
XXII. <i>Nominativus</i>	34
XXIII. <i>Vocativus</i>	35

XXIV.	<i>Accusativus</i>	36
XXV.	<i>Genetivus</i>	38
XXVI.	<i>Dativus</i>	42
XXVII.	<i>Praepositiones</i>	45
XXVIII.	<i>Praepositiones in Compositione</i>	51
XXIX.	<i>Adjectiva</i>	52
XXX.	<i>Gradus Comparationis</i>	54
XXXI.	<i>Pronomina</i>	57
XXXII.	<i>Articulus</i>	68
XXXIII.	<i>Voces</i>	69
XXXIV.	<i>Tempora</i>	70
XXXV.	<i>Tempora in modo indicativo</i>	73
XXXVI.	<i>Tempora in modis obliquis</i>	82
XXXVII.	<i>Participium</i>	83
XXXVIII.	<i>Modi in sententiis independentibus</i>	86
XXXIX.	<i>Modi in sententiis subordinatis</i>	
	<i>Sententiae particulis finalibus ὡς, ὡς</i>	
	<i>μη inductae</i>	91
XL.	<i>Modi particulis causalibus inducti</i>	95
XLI.	<i>ὥστε</i>	96
XLII.	<i>Conditiones</i>	97
XLIII.	<i>Schema condicionum</i>	101
XLIV.	<i>Exempla condicionum</i>	102
XLV.	<i>Aliae Clausulae particula condicionali</i>	
	<i>εἰ inductae</i>	105
XLVI.	<i>εἰ μή... εἰ δὲ μή</i>	106
XLVII.	<i>Clausulae Relativae</i>	106
XLVIII.	<i>Clausulae Relativae Condicionales</i>	107

XIX.	<i>Clausulae Relativae Temporales</i>	107
L.	<i>Exempla diversarum Rel. Condi.</i>	108
LI.	<i>Clausulae Relativae Temporales particulis ὡς et ὅτε inductae</i>	109
LII.	<i>Clausulae Relativae Temporales particulis temporalibus ἄχρι (ὡ), μέχρι (ὡ), ἕως (ὡ, ὅρου) πρὶν inductae</i>	113
LIII.	<i>πρὶν („ante“)</i>	116
LIV.	<i>Optativus post ἕως et πρὶν</i>	117
LV.	<i>Clausulae Relativae finales</i>	117
LVI.	<i>Oratio Obliqua</i>	118
LVII.	<i>Enuntiata simplicia in Oratione Obliqua</i>	120
LVIII.	<i>Interrogationes Obliquae</i>	122
LIX.	<i>Enuntiata complexa in Oratione Obliqua</i>	123
LX.	<i>Membra complexa in Oratione Obliqua - Schemata et Exempla</i>	124
LXI.	<i>Oratio virtualiter Obliqua</i>	126
LXII.	<i>Infinitivus</i>	127
LXIII.	<i>Participia</i>	132
LXIV.	<i>Particulae Negativae</i>	136

L. D. S.

A. M. D. G.

GTU Library

3 2400 00672 0456

13661

GTU Library
2400 Ridge Road
Berkeley, CA 94709
For renewals call (510) 649-2500

All items are subject to recall

